

วารสารวัฒนธรรมและภูมิปัญญาห้องถีน

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๒ ประจำปี ๒๕๕๑

สำนักศิลปวัฒนธรรม ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดปทุมธานี
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

CELESTE

วารสารประจำปี

สารบัญ

พิมพ์ครั้งที่ 1 กุมภาพันธ์ 2551

จำนวนพิมพ์ 500 เล่ม

เจ้าของ : มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์

ดำเนินการโดย

สำนักศิลปวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์

คณะที่ปรึกษา

รศ.ดร.ทองหล่อ วงศ์อินทร์
ผศ.อิทธิ คำเพราะ

กรรมการ

รศ.วรุณี เชawan สุขุม

พิมพ์ - ตรวจทาน

นางนันทิกานต์ บุตรนาด

พิมพ์ที่ เทียนวัฒนาพริ้นท์ดิ้ง

หน้า

ปกบรรณาธิการ	๑
คำนำ	๑
๗ เส้นทางสู่สวัสดิการคุณ	๑
ข้อบอกรำลึกในพระบรมราชูปถัมภ์	๑๗
สัญลักษณ์ในวรรณกรรมเพลงราษฎร์	๑๙
ก้าวกองกีบบัว	๒๗
“หาก ปากแಡง ภาพความทรงจำที่ยังไม่สิ้นสุด”	๓๓
เมื่อวันนับธรรมชาติได้	๔๑
“คั้กตี” เกพคุ่บำรนีเกพเจ้าสูงสุด	๕๑
ตามรอยบาทพระบรมครุฑองโลก	๕๗
ดนตรีไทย	๖๓

บทบรรณาธิการ

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิ瓦สราชนครินทร์ ทรงเป็นพระบรมวงศ์ที่มีความสำคัญต่อประเทศไทย ประชาชนคนไทยและต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ อย่างยิ่งพระองค์หนึ่ง ด้วยเหตุนี้ สำนักศิลปวัฒนธรรม จึงจัดทำวารสารวัฒนธรรมและภูมิปัญญา ห้องถิน โดยมีภาพถ่ายและบทความเกี่ยวกับสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ เพื่อแสดงความเคารพ และเกิดทุนพระองค์ ผู้ซึ่งทรงมีพระเมตตาต่อประชาชนคนไทย ไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา ด้านการสาธารณสุข ด้านงานพะนิพันธ์ฯลฯ โดยเฉพาะด้านการแพทย์ และการสาธารณสุข ทรงช่วยประชาชนที่ยากจน และอยู่ในลิ่นทุรกันดารให้ได้รับการรักษาและ มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น คณะผู้จัดทำวารสารจึงนำบทความพิเศษเกี่ยวกับพระองค์ เพื่อให้ทันแจก งานวันเจ้าฟ้าวไลยอลงกรณ์ ซึ่งเป็นสมเด็จป้าของพระองค์ ในวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2551

วารสารวัฒนธรรมและภูมิปัญญาห้องถินนี้ จะมีบทความด้านวัฒนธรรมที่น่าสนใจอีก หลากหลายความ และเหมือนเดิม คณะผู้จัดทำต้องขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิและอาจารย์ในมหาวิทยาลัยฯ ที่ช่วยส่งบทความทำให้สำนักศิลปวัฒนธรรมสามารถจัดทำวารสารวัฒนธรรมและภูมิปัญญาห้องถินฉบับนี้ เสร็จสมบูรณ์ได้ทัน

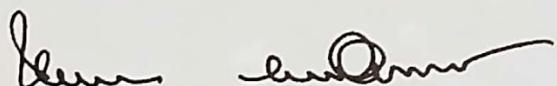
สุดท้ายนี้ หากมีข้อผิดพลาดข้าพเจ้ายินดีรับผิดชอบ แต่ถ้าวารสารนี้ จะเป็นประโยชน์ ทางวิชาการและประโยชน์ต่อผู้ที่ได้อ่าน ก็ขอยกความดีนี้ให้กับผู้เขียนบทความและคณะผู้บริหารของ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

จ. พน. / พน. พน.
(รองศาสตราจารย์ วรุณี เชawan สุขุม)
บรรณาธิการ

คำนำ

วารสารวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นเอกสารที่ถ่ายทอดความรู้ด้านวัฒนธรรมของท้องถิ่น การท่องเที่ยว ประเพณี และภูมิปัญญาของท้องถิ่น เพื่อให้อนุชนและประชาชนทั่วไปได้รับรู้ และนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

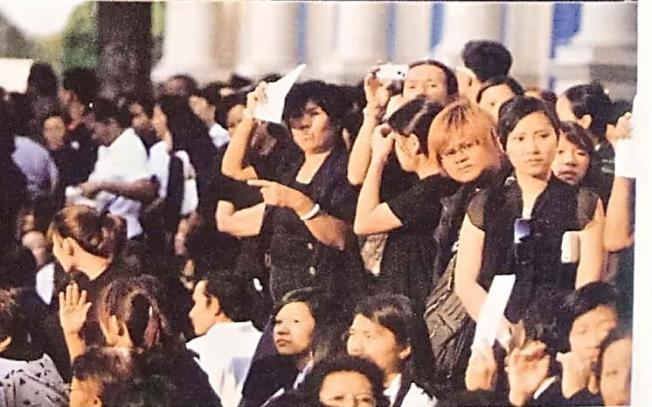
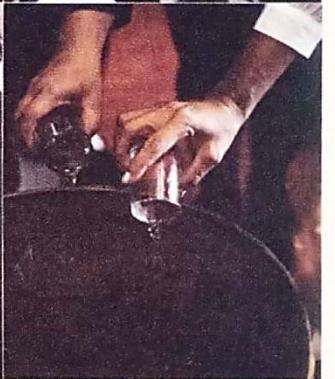
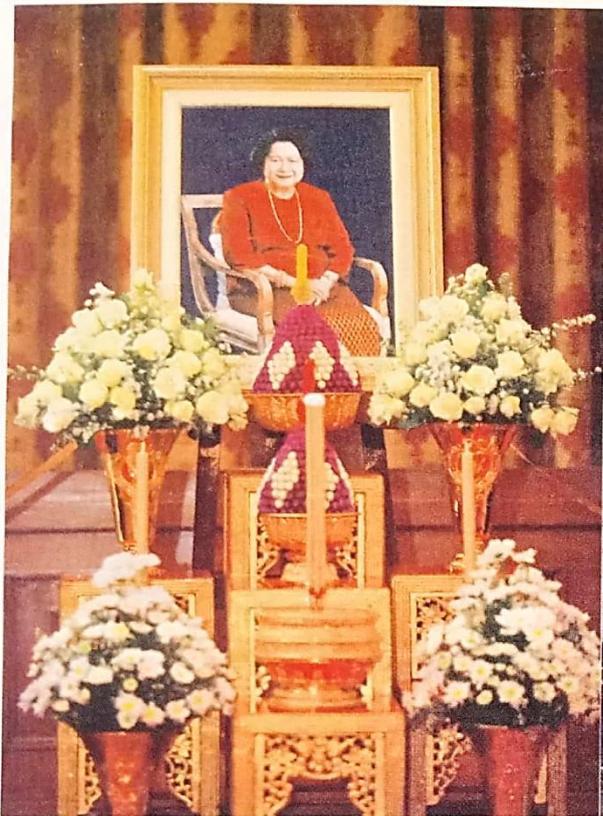
ปีนี้เป็นปีที่ประเทศไทยสูญเสียบุคคลสำคัญ ที่ประชาชนคนไทยรู้สึกเสียหายและเสียใจอย่างยิ่ง ก็อ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงราชธิวัตรมหาชนครินทร์ ทรงสเด็จสู่สวรรคาลัย มหาวิทยาลัยฯ จึงจัดทำบทความเกี่ยวกับสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนาฯ ในการน้อมรำลึกถึงพระองค์ และช่วยเผยแพร่พระราชกรณียกิจของพระองค์ ให้ประชาชนทั่วไปได้รับรู้ ขอบพระคุณ นักวิจัย คณาจารย์ และนักวิชาการภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้สนับสนุนบทความนำเสนอในครั้งนี้ หวังว่าวารสารวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นจะเป็นประโยชน์แก่เยาวชนและสังคมสืบไป

(รองศาสตราจารย์ ดร. กองกล อ้วนอินทร์)

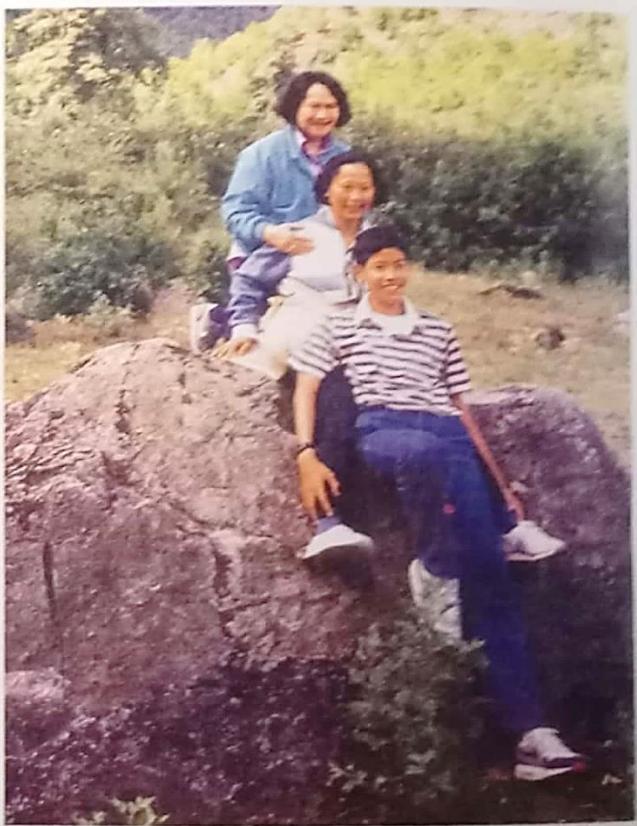
อธิการบดี

ប៊ូមសំបេតីយត្តិខ្លា	ត្បាលី
ឃកិនិករិក្ស	គិកមេវា
សំពើយធម្មុបានគរវិល	តុបតែង
ធម្មកិយវតិកុណមេរោះ	យេវិជ្ជាកិតិរិក្ស
ប្រាញាយចិនសាយ	រំដឹងមុនិនកាតិ
គិកសេវិមបើបុខល័ច	ទរសវវត្ថាងទាងវិធី
កោកអប់ធម្មុបាន	សេវិមបីលូលាបន្ទាត់រិក្ស
សំណុទីតំបារមិ	បាំបុត្រិកាពុកដោបិកល
ទរបបាំដេហួរោះតា	តេតិយិបិបិជ្ជោះប្រែងខន
ិបាកកុនតារិត	ឲ្យយិកិកាវិកកមល
ធម្មលេតីយតិនត្តិខ្លា	តេតិយិបិបិជ្ជោះប្រែងខន
រោមឲ្យយុកខិនខន	តេតិយិបិបិជ្ជោះប្រែងខន

ព័រយកេត្តាតំរាយករមេមខាងខែ

ខ្ញាប់ធម្មុរោះ មហាវិទ្យាលីវាយរាយក្រុងឈរលករណ៍ និងបរមរាយបំពេញរៀបចំ

ផ្លូវការិយាល័យរាយក្រុងឈរលករណ៍ ឬបានរាយក្រុងឈរលករណ៍ និងបរមរាយបំពេញរៀបចំ

๕ เสด็จสู่สวนราลัย

รศ.วุฒิ ชาวน์สุขุม

เมื่อวันที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑ ปวงชนชาวไทยค่าเงินสือเดียวใจอย่างสุดซึ้ง เมื่อได้ทราบข่าวการสืบพระชนม์ของสมเด็จพระเจ้าพี่น้องเชอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงราชรัช苑กิรินทร์ เสียงรำไห้ของข้าแผ่นดินจึงคัมภีร์แต่นั้น ประชาชนชาวไทยทุกคนต่างมุ่งหน้าไปยังศาลาสหทัยสมาคมในพระบรมมหาราชวัง ซึ่งเปิดให้ประชาชนได้ลงนาม

และถวายสักการะพระบาทฯลักษณ์สมเด็จพระเจ้าพี่น้องเชอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงราชรัช苑กิรินทร์ ทุกคนแต่งกายด้วยชุดดำ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงเสด็จพระราชดำเนินมาเยือนโรงพยาบาลศิริราช ฉลองพระองค์สูงสีเหลือง พระสนับเพล้า (กางเกง) สีดำทรงพระราชดำเนินโดยชารพระกร (ไม้เท้า) พสกนิกรชาวไทยที่เฝ้ารอรับเสด็จอยู่ก้มกราบแทนพระบาท เมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ เวลา ๑๘.๓๐ น. เมื่อวันขึ้นปีใหม่ ในวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑ นับเป็นวันหยุด แต่ประชาชนหลายร้อยคนต่างใจดีใจจอกับพระราชกรณียกิจ พร้อมกับการประปะรำของสมเด็จพระเจ้าพี่น้องเชอเจ้าฟ้าฯ ประชาชนต่างตั้งใจความหวังไว้ พร้อมกับการประปะรำจากพระราชกรณียกิจ ที่จะนำความสุขมาให้กับชาวไทย พระบรมราชินีนาถ และพระบรมวงศานุวงศ์ เสด็จฯ มาเยือนโรงพยาบาลศิริราชทุกพระองค์ ประชาชนต่างรวมกลุ่มสาดมนต์ขอพรพระพุทธเจ้า

ก่อนฟ้าจะสาง เวลาประมาณ ๐๕.๓๐ น. วันที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑ เจ้าหน้าที่สำนักพระราชวังถือกระดายมาดิตที่บอร์ด ซึ่งเคยเป็นบอร์ดที่ไว้ดีดคำแผลงการณ์ให้ประชาชนได้อ่าน

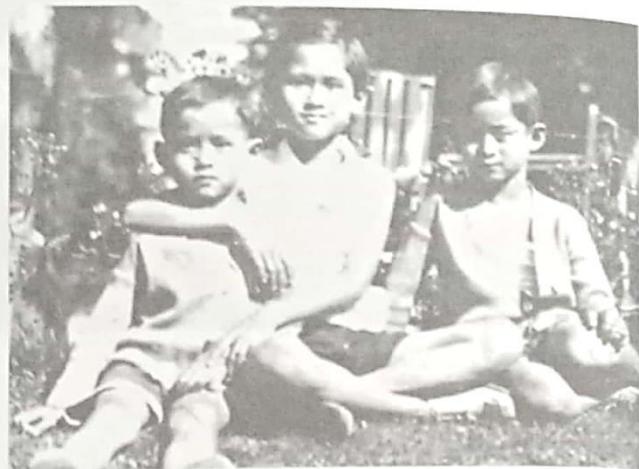

“สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงราชธิวาราชานครินทร์ อันพระชนม์”

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงราชธิวาราชานครินทร์ ทรงเป็นพระบิดา พระองค์ที่แรกในสมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อุดมยเดชวิกรม พระบรมราชชนก และสมเด็จพระครินทร์ราบรรมราชชนนี หรือสมเด็จฯ ของปวงชนชาไทย ประสูติเมื่อวันอาทิตย์ที่ 6 พฤษภาคม พ.ศ. 2466 ณ กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ พระนาม ประสูติบัตรว่า “เมย์” ตามที่โรงพยาบาลตั้งฉาย

เมื่อความทราบฝ่ายของชุลีพระบาท สมเด็จพระมหกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานตั้งพระนามว่า “หมื่นอมเจ้าหษิning กัลยาณิวัฒนา” คำว่า “วัฒนา” ในพระนาม ทรงตั้งตามพระนามาภิไชยของสมเด็จพระครีสวารินทราบราชนเทวี พระพันวัสสาอัยการเจ้า สมเด็จพระนางเจ้าสว่างวัฒนา พระบรมราชเทวี ในรัชกาลที่ 7 โปรดเกล้าฯ โปรดกระหน่อมให้เลื่อนพระอิสริยศักดิ์เป็นพระองค์เจ้า พระนาม “พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้ากัลยาณิวัฒนา” พ.ศ. 2478

เมื่อพระบาทสมเด็จพระปูกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7 ทรงสละราชสมบัติ พระอนุชาของพระองค์ คือ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาอันันทมหิดล พระอัฐมรามาธิบดินทร ได้รับการถวายบังคมทูลเชิญ ขึ้นครองราชสมบัติเป็นพระเจ้าแผ่นดินรัชกาลที่ 8 เมื่อวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2477 และเมื่อรัชกาลที่ 8 ทรงสวรรคต พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพล อุดมยเดช (รัชกาลที่ 9) เสด็จขึ้นครองราชสมบัติ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงราชธิวาราชานครินทร์ ทรงดำรงพระฐานะเป็น พระโสธรเชษฐภคินี (คำราชาศัพท์ของความหมายว่า “พี่สาวร่วมอุทธรเดียวกัน”)

แห่งพระมหากรุณาธิคุณ ถึง 2 พระองค์ ในพระราชวงศ์จักรี คือ รัชกาลที่ 8 (พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาอันันทมหิดล) และรัชกาลที่ 9 (พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช)

ในรัชกาลที่ 8 ทรงเลื่อนพระอิสริยศักดิ์เป็น “สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา และในโอกาสที่ทรงเจริญพระชนมายุครบ 72 พรรษา ใน พ.ศ. 2538 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ สถาปนาพระอิสริยศขึ้น ทรงกรมเป็น เจ้าฟ้าด่านกรมฝ่ายในที่ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงราชธิวาราชานครินทร์

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา ทรงเข้ารับการศึกษาชั้นต้นที่อนุบาลปาร์คสกูล (Park School) ระหว่างปี พ.ศ. 2469-2471 ในช่วงที่ ตามเสด็จฯ สมเด็จพระบรมชนก ซึ่งเสด็จไปทรงศึกษา วิชาการแพทย์ และรักษาพระองค์ที่นอบสตัน ประเทศสหราชอาณาจักร

ในชั้นเรียนมีการใช้ภาษาอังกฤษซึ่งไม่เป็นที่คุ้นเคยสำหรับพระองค์ท่าน นักเรียนพระองค์น้อย จึงไม่รับสั่งอะไรมาก ครูผู้สอนมีจดหมายถึง

พระบรมราชชนนีในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2471 ว่า
ช่วงแรกทรงไม่เข้าพระทัยในสิ่งที่ครุณละนักเรียน
ในชั้นพุดกันแต่ทรงเรียนรู้ได้ว่าและสามารถครัวส์คำว่า
“Yes, No, Good morning และ Good-bye” ได้
แต่ช่วงไม่สามารถที่จะรับสั่งเป็นภาษาไทยก็ตาม ได้
จนกระทั่งวันหนึ่ง มีพิมพ์ตอก ทรงตีเม็ดน้ำ และรับสั่ง
คำว่า “Snow” ออกมานี่เป็นคำแรก และตามด้วยอีก
หลายประโยคในเวลาต่อมา จนรับสั่งเป็นภาษาอังกฤษ
ได้ก็ล่องที่สุด และไม่ทรงเลี่ยมภาษาอังกฤษอีกเลย

พระองค์ทรงศึกษาต่อในระดับเตรียมมัธยม
ที่โรงเรียน เมียร์蒙องต์ (Miremont) ระยะหนึ่ง
ก่อนที่จะสอนเข้าศึกษาต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษา^{ป.4}
ที่โรงเรียนมัธยมศูนย์ประจําเมืองโลซานne Ecole
Superieurede Jeunes Filles de la Ville de Lausanne
ซึ่งเป็นของรัฐบาลในปี พ.ศ. 2478

ต่อมาในปี พ.ศ. 2485 ทรงศึกษาต่อใน
ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สาขาวิชาเคมี
มหาวิทยาลัยโลซาน แม้จะถอนด้านศิลปศาสตร์
แต่เนื่องจากพระองค์ทรงทำคะแนนทางวิทยาศาสตร์
ได้ดีกว่า จึงเลือกสาขาวิชาเคมี และได้รับ diplome
de chimiste et pedagogiques อันประกอบด้วย
วิชาต่างๆ ในสาขาวิชาการศึกษาธรรมดี ปรัชญา
และจิตวิทยา เมื่อทรงสำเร็จการศึกษาปริญญาตรี
สาขาวิชาเคมีแล้ว ก็ซึ่งทรงศึกษาวิชาธรรมดีและ
ปรัชญาต่อไปอีกด้วยความสนพระทัย

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนาฯ
ทรงดาวกจากฐานนักรัตน์ เพื่อทรงสมรสกับ
พันเอกอรุณ รัตนกุล เชรีเริงฤทธิ์ มีพระชิดาหนึ่งกัน
จากการเสกสมรสกับพันเอกอรุณ คือ ท่านผู้หญิง
ทักษิณารักษ์ ทรงสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
เสด็จขึ้นกรองราชย์ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ สถาปนา

พระเจ้าพี่นางเธอ ไห้กัลบกีนดำรงพระอิสริยศักดิ์
แห่งพระราชวงศ์ทุกประการ

ต่อมาสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้า
กัลยาณิวัฒนา ทรงเสกสมรสอีกครั้งกับพระวรวงศ์เธอ
พระองค์เจ้าวนานท์ชรัส (พระโอรสในสมเด็จ
พระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าจุฬาธนารดิลก กรมขุน
เพ็ชรบูรณ์อินทรราช และหม่อมราชวี ไกยานนท์)

ในฐานะพระมารดา ทรงเลี้ยงดูพระธิดาด้วย
พระองค์เอง โดยให้ความรักและคุ้มครองพระทัยใส่
อย่างใกล้ชิด และเมื่อท่านผู้หญิงทักษิณ ทรงทราบ
ได้สมรสกับนายสินธุ ศรีสุขุม มีบุตร อีก ร้อยเอก
จิทัศ ศรีสุขุม ในฐานะ “สมเด็จย่า” ของพระนัดดา
พระองค์ก็ทรงให้ความรักและความห่วงใยเสมอมา

พระกรณียกิจด้านพระนิพนธ์

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา
กรมหลวงราชนครินทร์ โปรดการเสด็จเยือน
สถานที่ต่างๆ ที่สำคัญทั้งทางศาสนาและประวัติศาสตร์
โบราณคดี ทรงสนพระทัยในการศึกษาเรียนรู้
และได้ทรงนิพนธ์งานสำคัญต่างๆ ไว้หลายเล่ม โดยเฉพาะ
เรื่องที่เกี่ยวกับพระราชวงศ์จักรี ซึ่งมีถึง 12 เรื่อง

นับแต่ พ.ศ. 2500 เป็นต้นมา สมเด็จพระเจ้า
พี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงราชนครินทร์
ทรงสนพระทัยในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับ
พระบรมราชวงศ์จักรีไว้ด้วยพระวิริยะอุดสาหะอย่างยิ่ง
งานพระนิพนธ์เล่มแรก คือ “จุฬาลงกรณ ราชสันตติวงศ์
พระนามพระราชาอิรุสธิดา และพระราชนัดดา” เป็น
ประมวลพระนามและพระประวัติในพระราชาอิรุส
พระราชนิติฯ และพระราชนัดดา ในพระบาทสมเด็จ
พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่สมบูรณ์ อ่านง่าย
ในพระนิพนธ์คำนำทรงเขียนไว้ว่า

“เมื่อข้าพเจ้าเป็นเด็กและอยู่ต่างประเทศ
มีความรู้สึกว่า มีพี่น้องมากเหลือเกิน จนจำไม่ได้ว่า
ใครเป็นใคร ได้รับความแม่ออยู่เสมอ คำราม เช่น
พี่องค์นี้เป็นลูกของใคร” และเมื่อทรงนิพนธ์งานชิ้นนี้
ก็ได้ทรงอาศัยการสอบถามจากเจ้านายที่ยังทรง
พระชนม์อยู่ จึงทำให้ทรงสามารถรวบรวมประมวล
พระนามได้อย่างครบถ้วน

เมื่อสมเด็จพระศรีนครินทร์ทรงพระชนนี
ทรงเจริญพระชนมายุครบ 80 พรรษา ใน พ.ศ. 2523
สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา
กรมหลวงราชนครินทร์ ทรงนิพนธ์หนังสือ
“แม่เล่าให้ฟัง” ขึ้นเพื่อบันทึกพระราชประวัติ พระรา
ชวิริยาัต ในสมเด็จพระบรมราชชนนีไว้อย่างน่าสนใจ
และละเอียดถี่ถ้วน รูปประกอบต่างๆ ล้วนเป็นภาพ
พสกนิกรไทยได้เห็นภาพอันงดงามภายในกรอบกริ่ง^{มหิดล} ด้วย

ในปีต่อมา สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้า กัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ได้พระราชทานหนังสืออันทรงคุณค่าอีกเล่ม คือ “พระราชิตาในรัชกาลที่ ๕” ซึ่งทรงนิพนธ์ เพื่อเฉลิมพระเกียรติ พระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้า วะปีบุญนาการ พระราชิตาในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่ทรงเจริญพระชนมายุครบ ๙๐ ปี ภายในเล่มบรรจุเรื่องและภาพของพระราชิตา ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

พระประวัติของพระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้า วะปีบุญนาการ ซึ่งทรงนิพนธ์ไว้ว่า “ข้าพเจ้า ได้เขียนประวัติของผู้ที่ไม่ได้ทำให้เหตุการณ์ของโลก หรือของประเทศไทยเปลี่ยนแปลงไป ที่ไม่ได้มีบทบาทในสังคม แต่เป็นผู้ที่อยู่ในธรรม ทำนุญาตทำงาน และมิได้ทำความเบียดเบี้ยนเดือดร้อนหรือเสียหาย ให้ใครแม้แต่น้อย”

งานพระนิพนธ์ต่อมาอีก ๒ เล่ม นับว่ามีความสำคัญมาก และนับได้ว่าเป็นที่รู้จักกันทั่วไป คือ “เวลาปีของมีค่า” และ “เจ้านายเล็กๆ - ยุวกษัตริย์” เล่มแรกทรงนิพนธ์เรื่องพระราชวิถี ในการสมเด็จพระศรีนครินทร์ทราบราชนิพนธ์ ในการสมเด็จพระศรีนครินทร์ทราบราชนิพนธ์ในคำนำว่า “เจ้านายเล็กๆ - ยุวกษัตริย์ ไม่ได้เป็นหนังสือเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นหนังสือที่พิจารณาให้น้องที่จะครบ ๕ รอบ ในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๐ เพื่อที่จะระลึกด้วยกันถึงทุกข์สุข สมัยที่เป็นเด็กและเยาวชน ด้วยกัน โดยแบ่งให้ผู้อื่นได้ทราบด้วย”

งานพระนิพนธ์ที่สามารถจดรวมกลุ่มได้อีก ๑ กลุ่ม คือ งานพระนิพนธ์อันเนื่องด้วยสมเด็จ

พระมหิตลาธิเบศร อุดมเดชวิกรม พระบรมราชชนก ซึ่งประกอบด้วยงานพระนิพนธ์ ๓ เล่ม คือ “ไปรษณียบัตรเจ้าฟ้า” ในโอกาสครบรอบ ๑๐๐ ปี แห่งวันพระราชสมภพสมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อุดมเดชวิกรม พระบรมราชชนก เรื่อง “เจ้าฟ้าทหารรื่อ พ.ศ. ๒๔๕๔ อิง พ.ศ. ๒๔๕๘ (ค.ศ. ๑๙๑๑ ถึง ค.ศ. ๑๙๑๖)” ให้รายละเอียดเกี่ยวกับนวนิยายนาฏก สมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อุดมเดชวิกรม พระบรมราชชนก ในขณะที่ทรงศึกษาวิชาการทหารเรือ ที่ประเทศเยอรมนี อันแสดงพระอัจฉริยภาพ ด้านภาษาเยอรมันของสมเด็จพระราชนิพนธ์ให้ปรากฏชัดแจ้งด้วย อีกเล่มหนึ่งคือ “สมเด็จพระเจ้าฟ้ามหิดลฯ และงานศิลปะ” เป็นประมวลภาพลายเส้นสีน้ำพระหัตถ์ สมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อุดมเดชวิกรม พระบรมราชชนก ครั้งทรงดำรงพระอิสริยยศ สมเด็จเจ้าฟ้า มหิดลอดุลยเดช กรมขุนลงขลานครินทร์ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ทรงนิพนธ์ขึ้นหลังจากที่เสด็จไปทรงบรรยายเกี่ยวกับความสนใจที่มีต่อ สมเด็จพระราชนิพนธ์ในงานศิลปะและจัดพิมพ์ในโอกาสที่พระองค์ทรงเจริญพระชนมายุครบ ๗๒ พรรษา

เมื่อสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ ทรงเจริญพระชนมพรรษาครบ ๖๐ พรรษา ใน พ.ศ. ๒๕๓๕ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ได้ทรงเผยแพร่หนังสือเรื่อง “ตราแผ่นดิน ตราราชสกุล และสกุล อักษร-พระนาม และนามย่อ” ซึ่งทรงพับต้นฉบับในดู้หนังสือ ส่วนพระองค์สมเด็จพระศรีสวัสดิ์ทราบราชนิพนธ์ เป็นหนังสือที่เจ้าของเลียน ในรัชกาลที่ ๕ ทำขึ้น ทูลฯ ถวาย ในเล่มบรรจุภาพตราพระนามอักษร พระนามย่อและตราราชสกุล อย่างงดงาม

หนังสือขนาดใหญ่อีก 2 เล่ม ที่สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ทรงร่วบรวมและทรงเป็นบรรณาธิการ ในการจัดทำกีอ “จดหมายเหตุชาวบ้าน ข่าวสมเด็จฯ สำรวจจากหนังสือพิมพ์” และ “ส่งเสด็จสมเด็จฯ ประมวลเรื่องจากหนังสือพิมพ์” ทั้ง 2 เล่ม ว่าด้วย การพระบรมคสพสมเด็จพระศรีนครินทร์ราบรมราชานนี ซึ่งสำรวจเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม พ.ศ. 2538 ผู้นิพนธ์ ทรงเห็นว่าประชาชนชาวไทยทั้งมวลต่างแสดงความจงรักภักดีต่อสมเด็จพระศรีนครินทร์ บรรมราชานนีอย่างมาก ทรงนิพนธ์ว่า

“ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่น่าจะให้พังมหาศาลา ที่แสดงถึงความจริงภักดี ความรักและความบริสุทธิ์ หมวดไปจากแผ่นดินโดยไร้ประโยชน์ จึงพยายามคิดว่า เราควรทำอะไรให้ความรู้สึกที่ดีนี้อยู่ต่อไป”

งานพระนิพนธ์ทั้ง 2 เล่ม จึงเป็นสารคดีสำคัญในการบันทึกอันควรจดจำหน้าหนังของประวัติศาสตร์ไทย

งานพระนิพนธ์ของสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ เล่มล่าสุดใน พ.ศ. 2547 กีอ “มหามกุฎราชสันตติวงศ์ พระนามพระราชาโ/or สธิดา พระราชนัดดา” ซึ่งทรงเผยแพร่ในโอกาสครบรอบ 200 ปี แห่งวันพระราชสมภพพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 ทรงพระวิริยะอุดสาหารวนรวมข้อมูล รายพระนามและพระรูป พระราชาโ/or ส พระราชนิดา และพระราชนัดดา ในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงประทานให้งานพระนิพนธ์เล่มนี้ สามารถให้เป็นคู่มือและแหล่งอ้างอิงเชิงวิชาการ สำหรับผู้สนใจทั่วไปได้ จึงทรงพระกรุณาให้

รวบรวมประกาศสำทัญพระรูปที่นาขากและตรวจสอบ การสะกดพระนามอ่าเบิลเดียบกันด้วย

พระอัจฉริยภาพด้านงานพระนิพนธ์ของ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ มีให้เพียงงานพระนิพนธ์อันเนื่องด้วยพระราชวงศ์เท่านั้น แต่ยังมีงานพระนิพนธ์ด้านสารคดีท่องเที่ยวอีกเป็นจำนวนมาก งานพระนิพนธ์เชิงวิชาการภาษาฝรั่งเศสและพระนิพนธ์แปลกีอ้วนแต่มีประโยชน์ต่อผู้สนใจคร่าวๆ ทั้งสิ้น สิ่งที่จะท่อนพระอัจฉริยภาพในพระองค์ก็อ ทรงเป็นครูอย่างแท้จริง เพราะทรงเรียนเรียงข้อมูล อย่างถูกต้อง ทรงตรวจสอบที่มา หาแหล่งฐาน และชี้แจงความแตกต่างไว้ ทรงคำนึงถึงผู้อ่านว่าได้รับประโยชน์มากน้อยเพียงใดและทรงโปรดนาทุกครั้ง ให้งานพระนิพนธ์นี้ใช้เป็นเพียงหนังสือที่ควรค่าแก่ การเก็บรักษาหากประโยชน์ย่อมจะบังเกิดแก่ผู้อ่าน และพิเคราะห์ข้อมูลนี้ๆ ด้วย

นอกจากงานด้านพระนิพนธ์ที่ได้กล่าวมาแล้ว พระองค์ยังมีน้ำพระราชบัญญัติเปลี่ยนตัวยพระเมตตา ทรงเกื้อถือลศิษย์และเข้าหานที่ด้อยโอกาส ด้วยการพระราชาท่านทรัพย์ส่วนพระองค์เป็นทุนสำหรับ จัดซื้อหนังสือ และอุปกรณ์การเรียนการสอน และทุนการศึกษาระดับต่างๆ ทราบจนปัจจุบัน

พระกรณียกิจด้านการสอน

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ทรงสำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรีสาขาวิชาเคมีจากมหาวิทยาลัยโลชาน ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ เมื่อเดือนธันวาคมปี 1953 ทรงรับเป็นอาจารย์สอนวิชาภาษาฝรั่งเศสและวรรณคดี

ฝรั่งเศสแก่นสิทธิมนตรีอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ต่อมาทรงดำรงตำแหน่งหัวหน้าสาขาวิชาภาษาต่างประเทศที่คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ระหว่างที่ทรงเป็นอาจารย์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นั้น คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้กราบบุลเชิญไปทรงสอนภาษาฝรั่งเศส แก่นักศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 4 ใน พ.ศ. 2515 เมื่อมีการก่อตั้งสมาคมฝรั่งเศสเชียงใหม่ พระองค์ทรงพระกรุณาดำรงตำแหน่งนายกกิตติมศักดิ์ของสมาคม

ใน พ.ศ. 2519 ทรงลาออกจากตำแหน่งอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เนื่องจากมีพระราชกิจด้านอื่นเพิ่มมากขึ้น แต่ยังเสด็จไปทรงบรรยายพิเศษต่อไปอีก นอกเหนือนั้น ยังทรงรับเป็นผู้บรรยายพิเศษวิชาภาษาฝรั่งเศสของคณะวิทยาศาสตร์ และอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เมื่อคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กราบบุลให้ทรงทราบถึงปัญหาการขาดแคลนอาจารย์ เพราะเป็นมหาวิทยาลัยที่อยู่ในจังหวัดห่างไกลและมีปัญหาเรื่องความปลอดภัย พระราชทานพระเมตตาฯ เสด็จไปทรงบรรยายวิชาภาษาฝรั่งเศสที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จังหวัดปัตตานี

ใน พ.ศ. 2520 สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้าฯ กรมหลวงราชธิวาราชานครินทร์ ทรงตั้งสมาคมครุภัณฑ์ฝรั่งเศสแห่งประเทศไทยขึ้น เพื่อเป็นศูนย์กลางการพนปะและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ และเพื่อให้อาจารย์ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสทุกระดับ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ได้มีโอกาสสร่วมกันพิจารณาปัญหาทางวิชาการ สืบทอดแก่ปัจจุบัน ตลอดจนค้นคว้าวิธีการที่จะปรับปรุง

การเรียนการสอนให้ต่อเนื่อง ทรงดำรงตำแหน่งนายกสมาคมฯ ตั้งแต่ พ.ศ. 2520 - พ.ศ. 2525 และทรงดำรงตำแหน่งนายกกิตติมศักดิ์ของสมาคมจนถึงปัจจุบัน ทรงจัดให้มีการสัมมนาและประชุมทางวิชาการปีละหลายครั้ง ได้พระราชทานบทความตีพิมพ์ในการสารของสมาคม ทรงเป็นวิทยากรในการอบรมครุภัณฑ์ฝรั่งเศส ทรงติดต่อขอทุนการศึกษาและคุյงานในต่างประเทศให้แก่ครุภัณฑ์ฝรั่งเศสปีละหลายทุน ทุกปี และทุกครั้งที่เสด็จกลับจากการเข้าประชุมสหพันธ์ครุภัณฑ์ฝรั่งเศสนานาชาติในต่างประเทศ พระองค์ท่านจะทรงเล่าเกี่ยวกับการประชุมนั้นๆ ให้สมาชิกฟัง และจะทรงนิพนธ์เรื่องดังกล่าวลงพิมพ์ในวารสารสมาคมครุภัณฑ์ฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย เพื่อให้สมาชิกครุภัณฑ์ฝรั่งเศสในต่างจังหวัดมีโอกาสได้ทราบด้วย

หลังจากทรงปฏิบัติงานด้านการสอนมาจนถึงเดือนมกราคม พ.ศ. 2521 ทรงได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ พระราชทานตำแหน่ง ศาสตราจารย์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

นอกจากจะทรงสอนหนังสือในระดับอุดมศึกษา พระองค์มีความสนใจทางวิชาการและพระปริชาสามารถทางด้านการจัดทำสาขาวิชานี้ การสอนการศึกษาระดับต้น ทรงพระคุรุราวดี ทรงคุณธรรม มีความสำนึกรักภักดี ต่อการพัฒนาคุณภาพประชากรของประเทศไทย ทรงรับเป็นผู้ดำเนินการทดลองอุปกรณ์การเรียนที่มูลนิธิสมาคมศตวรรษอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นผู้คิดทำในระหว่างที่ตามเสด็จสมเด็จพระบรมราชินีนาถไปทรงเยี่ยมและส่งเสริมห้องเรียนในลินทุรกันตามจังหวัดต่างๆ ทั่วประเทศ พระองค์ทรงนำอุปกรณ์การเรียนที่โครงการศิลปะ สื่อการสอนของมูลนิธิฯ จัดทำภายไปทดลองและสาขาวิชานี้ แก่กลุ่มครูและ

นักเรียนระดับประถม อีกทั้งทรงประเมินผลวิเคราะห์ และแนะนำข้อควรแก้ไขจนแล้วเสร็จตามโครงการ

ศาสตราจารย์ พันตรีหญิง คุณหญิงพระบูรณ์ ปะกุณณลักษะ ได้เขียนข้อความไว้เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๖ ความตอนหนึ่งว่า

“สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ ทรงเป็นตัวอย่างของครูที่ดีอย่างหาที่เปรียบมิได้ ทั้งในฐานะครูเด็กเล็ก และครูในมหาวิทยาลัย เคยรับสั่งว่าทรงโปรดเด็กมาก และมีพระประสงค์จะสอนเด็กมากกว่า แต่อย่างไรไม่ทราบ ถึงได้ไปสอนเด็กโตกตามมหาวิทยาลัย จนเป็นอาชีพในขณะนี้”

ทรงเป็นองค์อุปถัมภ์มูลนิธิส่งเสริมโอลิมปิกวิชาการฯ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้าฯ กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ทรงเป็นนักวิชาการและทรงศึกษามากทางวิทยาศาสตร์ จึงทรงสนพระทัยในโครงการจัดส่งเยาวชนไทยไปเข้าร่วมแข่งขันโอลิมปิกวิชาการครั้งแรกที่ประเทศเยอรมนี (ตะวันตก) เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๒ มาจนถึงปัจจุบัน พระองค์ทรงพระราชทานทรัพย์ส่วนพระองค์และเงินกองทุนสมเด็จฯ ตามความต้องการของโครงการ และจะทรงติดตามผลการแข่งขัน พระราชทานกำลังใจ และแสดงความยินดีที่เยาวชนไทยได้เหรียญทองหรือเงิน แม้แต่เหรียญทองแดง

พระกรณียกิจด้านสังคมสงเคราะห์และสาธารณสุข

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้าฯ กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ไม่เพียงแต่สนพระทัยและทรงสงเคราะห์ประชาชนในถิ่นทุรกันดารเท่านั้น แต่ยังทรงห่วงใยสวัสดิภาพเด็กและครอบครัวในชุมชนแออัดต่างๆ อีกด้วย ได้เสด็จเยี่ยมชุมชนแออัดหลายแห่งด้วยพระดำริของพระองค์เอง

เป็นต้นว่า ชุมชนแออัดคลองเตย ชุมชนแออัดวัดพญาบัง ย่านเจริญผล ชุมชนแออัดสวนลุมพินี ชุมชนกองขยะอ่อนนุช และชุมชนหนองแymb ทุกครั้งที่เสด็จไปเยี่ยม ทรงทักทายและซักถามปัญหาความเดือดร้อนของชาวชุมชนแออัด ทรงเล่นกับเด็กด้วยน้ำพระทัยที่เปี่ยมด้วยพระเมตตากรุณาให้เกิดพลังใจแก่ผู้เดือดร้อนทุกข์ยาก และผู้ปฏิบัติหน้าที่การทำงานช่วยเหลือประชาชนในเขตนั้นๆ ทรงใส่พระทัยในปัญหาสุขภาพ อนามัย ยาเสพติด และโรคอุดร จึงทรงรับมูลนิธิช่วยการสาธารณสุขชุมชน (มสช.) ไว้ในพระอุปถัมภ์ เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๖ ด้วยทรงพิจารณาเห็นว่ามูลนิธิฯ มีบทบาทสำคัญในการช่วยเหลือดูแลสุขภาพอนามัยของประชาชนในแหล่งเดื่อมโทรม

ในขณะที่เสด็จเยี่ยมชุมชนแออัดต่างๆ นั้น ได้ทักทายนางครศรีอยุธยา ผู้อำนวยการของศูนย์เรียนเด็กอ่อน และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อหนี้เรียน ด้วยความสนใจพระทัยทรงตระหนักรักในปัญหาความต้องการของเด็กๆ ผู้ด้อยโอกาสเหล่านี้ จึงได้พระราชทานทรัพย์ส่วนพระองค์ หนังสือและของเล่นเด็กสำหรับเด็กนำความปลาบปลื้มยินดีมาสู่ชาวชุมชนแออัดเป็นอย่างยิ่ง รับสั่งว่า

“ต้องไปถึงที่ จังหวัดรัฐวิสาห์บานและเด็กเหล่านี้ ล้าบากแค่ไหน ก็ต้องมีโอกาสเห็นด้วยคนเอง ทั้งที่คลองเตย อ่อนนุช และหนองแymb”

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้าฯ กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ มีน้ำพระทัยของนักสังคมสงเคราะห์อย่างเต็มเปี่ยม ในการเสด็จเยี่ยมชุมชนแออัดแห่งหนึ่งระหว่างที่ทรงพระดำเนินไปบนทางท้าที่ปูด้วยแผ่นไม้เก่าๆ ไม้แผ่นหนึ่งหุ้กกลง พระบาทพระลุกลงไป และไม้ครุฑะซึ่งเป็นแพลงก์สัน

อยู่เดือนกว่า แต่รับสั่งว่า “ไม่เป็นไร จะได้ไม่เสื่อมการเยี่ยมสลัมครั้งนี้”

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้าฯ กรมหลวงนราธิวาราชนรินทร์ ทรงรับมูลนิธิเด็กอ่อนในสลัมไว้ในพระราชบัญถัมภ์ ตั้งแต่ พ.ศ. 2526 เป็นต้นมา ได้พระราชทานเงินจาก “ทุนการกุศลสมเด็จฯ” และ “ทุนการกุศล กว.” แก่มูลนิธิเด็กอ่อนในสลัมทุกๆ ปี ต่อมาคณะกรรมการมูลนิธิฯ จึงได้จัดตั้งกองทุนขึ้น เพื่อมิให้เงินที่ได้รับพระราชทานนั้นหมดไป เรียกว่า กองทุนน้ำและอาหารเสริม เพื่อทำให้เด็กผู้ยากไร้ ในสลัม ได้รับคุณค่าของสารอาหารและโปรดีน

พระกรณียกิจด้านการแพทย์

มูลนิธิ พอ.สว. เริ่มก่อตั้งมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2507 ขณะที่สมเด็จพระบรมราชชนนีเสด็จแปรพระราชฐาน และประทับแรม ณ พระตำหนักภูพิงค์ราชนิเวศน์ จังหวัดเชียงใหม่ ได้ทรงอาทัยเครื่องนุ่งห่ม และยาภัณฑ์ เมื่อยามเจ็บไข้ของคำรำขะวนชายแดน และรายภูมิที่อยู่ในห้องถันทุรกันดารเรื่อยมาจึงทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดตั้ง “หน่วยแพทย์อาสา สมเด็จพระครินทร์” ใช้ชื่อย่อว่า “พอ.สว.” ขึ้น เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2512 โดยเชิญชวน นายแพทย์ ทันตแพทย์ เกสัชกร และพยาบาล เข้ามาเป็นอาสาสมัคร เป็นหน่วยแพทย์อาสา เคลื่อนที่ในพระองค์ เดินทางไปทำการรักษา พยาบาลผู้เจ็บป่วยในหมู่บ้านที่ห่างไกลทุรกันดาร

ต่อมาได้พัฒนาและเจริญก้าวหน้าตาม ลำดับ จนมี พอ.สว. ประจำจังหวัด รวม 50 จังหวัด ทั่วประเทศ และเพิ่มภารกิจมากขึ้น จากการเป็น หน่วยแพทย์อาสาเคลื่อนที่ก็มี “แพทย์ทางอากาศ”

หรือ “แพทย์ทางวิทยุ” ช่วยรักษาทางวิทยุ ตลอดจน ช่วยนำผู้ป่วยบางประเภทมารักษาซึ่งโรงพยาบาลจังหวัด หรือในกรุงเทพฯ พร้อมทั้งออกค่าวัสดุพยาบาลให้ด้วย เป็นต้น

ในปี พ.ศ. 2517 ได้พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จดทะเบียนเป็น “มูลนิธิแพทย์อาสาสมเด็จ พระครินทร์บรรมราชชนนี” (มูลนิธิ พอ.สว.) เมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม พ.ศ. 2517 โดยทรงเป็น องค์ประธานกิตติมศักดิ์ด้วย

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้าฯ กรมหลวงนราธิวาราชนรินทร์ ได้โดยเสด็จฯ สมเด็จพระบรมราชชนนีในกิจการของ พอ.สว. มาตลอด ตั้งแต่ครั้งยังเป็นหน่วยแพทย์ พอ.สว. จนกระทั่งเป็น มูลนิธิ พอ.สว. จะปรากฏเห็นกันโดยทั่วไปว่าทั้งสอง พระองค์เสด็จฯ เยี่ยมราษฎร ทรงนำหน่วยแพทย์ พอ.สว. ไปทำการตรวจรักษาผู้ป่วย ณ หมู่บ้านต่างๆ ซึ่งเป็นถิ่นทุรกันดาร และในบางรายได้ทรงรับผู้ป่วยไว้ในพระราชานุเคราะห์ ส่งต่อไปรักษา ณ โรงพยาบาล ในจังหวัดหรือกรุงเทพฯ ส่วนมากจะเห็นเสด็จฯ โดยรถยนต์ เป็นรถตู้ที่นั่ง น้ำหนักเบา ไม่มีห้องนอน น้ำหนักเบา แต่ก็มีประชาชน มาได้รับเสด็จ และมาขอรับการตรวจอย่างเนื่องแน่น ทำให้สุขภาพอนามัยของประชาชนในถิ่นทุรกันดาร ดีขึ้นตามลำดับ จำนวนผู้มาเยือน กลับเพิ่มทวีปูน เพราหลายเขียวขึ้นทั้งทางสุขภาพอนามัยและ ความเป็นอยู่มากขึ้น แต่มาขอรับการตรวจรักษาอย่าง

จำนวนเมื่อสมเด็จพระบรมราชชนนีเสด็จฯ สำรวจ กล่าวไว้ว่า สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้าฯ กรมหลวงนราธิวาราชนรินทร์ จึงทรงเป็นองค์ ประธานกิตติมศักดิ์ของมูลนิธิ พอ.สว. ไม่ใช่เป็นเพียง “พระราชนมรดก” แต่ทรงเห็นแก่สุขภาพอนามัย

ความเป็นอยู่ ตลอดจนการศึกษาและการพัฒนา “คน” ของประชาชนคนไทย ซึ่งอยู่ในอินธุรกันดาร เขตแคนท์มีความเจริญน้อยกว่าเป็นสำคัญ ด้วย พระเมตตาจะให้พวากษาเหล่านี้มีชีวิต มีวิญญาณ สมกับเป็น “คน” มีคุณภาพชีวิต มีกรอบครัว มีสังคมที่มีความสุข เป็นนำ้พระฤทธิ์ที่เปลี่ยนไปด้วย พระเมตตาและพระกรุณาริคุณอย่างใหญ่หลวง โดยมิได้คิดถึงพระองค์เองเลขสักนิดว่าต้องทรงงาน ต้องทรงตราตรึงพระวรกายมากเพียงใด เพียงเพื่อให้ พวากษาเหล่านี้มีความสุขสมบูรณ์เท่านั้น

ความในใจที่ น.พ.ยุทธ โพธารามิก รองเลขานุการ มูลนิธิแพทย์อาสาสมเด็จพระศรีนครินทร์ บรรมราชชนนี (พอ.สว.) รู้สึกซาบซึ้งในน้ำพระทัย ของสมเด็จพระเจ้าพี่น้องเรา บอยครองเมื่อทรงรับเป็น ประธานกิตติมศักดิ์มูลนิธิ พอ.สว. สำนต่อพระบรมราชานุสua สมเด็จฯ ในการช่วยเหลือประชาชน และยังคงเด็ดขาด โดยเฉลิมโภคเตอร์ ต้องขึ้นลงด้วยความยากลำบาก

“ขณะที่พระองค์ประชวร มีพระอาการปวดหลัง กีบังเด็ดจักรุงงาน พอ.สว. โดยไม่ได้ทรงใช้ เครื่องช่วยเดิน ไม่ทรงใช้แม่กระถั่งไม่เท้า รับสั่งว่า ถ้าต้องใช้เครื่องเหล่านี้ อย่าไปดีกว่า พระองค์ทรง งานหนัก และก่อนที่จะมีพระอาการประชวรเข้ารับ การรักษาที่โรงพยาบาลศิริราช คณะปฐบดิจานเข้าฝ่าๆ ด้วยรายงาน ก็ยังทรงให้กำลังใจเจ้าหน้าที่ในการ ทำงาน” น.พ.ยุทธ กล่าวด้วยความปลาบปลื้ม ก่อนเสริมอีกว่า ในการเด็ดจักรุงงาน ทรงตรงต่อเวลา อย่างมาก อาจนับเป็นวินาทีได้ และหากเด็ดจลึง ที่หมายก่อนเวลาที่กำหนดแม้เพียง ๕ นาที ก็รับสั่ง ให้รอจนถึงเวลา เพื่อไม่ให้เจ้าหน้าที่เตรียมการ รับเด็ดจักใจ

น.พ.ยุทธ โพธารามิก รองเลขานุการมูลนิธิ

พอ.สว. กล่าวว่า พระองค์ท่านทรงงานหนัก เมื่อ พระองค์ท่านแข็งแรงดี พยายามวางแผนการเด็ดจ เยี่ยมแพทย์อาสาทั้ง ๕๓ จังหวัดให้หมด พระองค์ ท่านทรงวางแผนล่วงหน้า ซึ่งบางที่มีอุปสรรค แต่ก็ไม่ทรงย่อท้อ หลายคนเกรงว่าการออกไปเยี่ยม พระสุขภาพท่านจะไม่ไหว แต่พระองค์ท่านบอกว่า ทรงมีความสุขมากเวลาพระองค์ท่านเด็ดจดออกเยี่ยม พระองค์ท่านทรงช่วยเหลือทุกเรื่อง เพราในการ ออกเด็ดจ เยี่ยมกับหน่วยแพทย์อาสา ไม่ใช่แค่เพียง การช่วยเหลือด้านสุขภาพเท่านั้น ประชาชนบางราย ที่มีการร้องเรียนเรื่องการฟื้องรื้อง พระองค์ท่าน ก็สั่งให้ช่วยจากพระราชมรดก ด้านการแพทย์ พยาบาลและสาธารณสุข สมเด็จพระเจ้าพี่น้องเชอ เจ้าฟ้าฯ กรมหลวงราชวิวารawanครินทร์ ทรงเป็น ผู้สืบสานเจตนาமูลนิธิ และพระราชกรณียกิจต่อจาก สมเด็จพระบรมราชชนนีมีมากราย จะเห็นได้จาก ทรงตั้งมูลนิธิต่างๆ ที่มีประโยชน์มหาศาลต่อประชาชน ชาวไทย

ทุนการกุศลสมเด็จฯ ทรงดำรงตำแหน่ง รองประธานเหมือนดังก่อนที่สมเด็จพระบรมราชชนนี จะสวรรคต โดยไม่มีประธาน

ศิริราชมูลนิธิ ทรงเป็นประธานสืบแทน สมเด็จพระบรมราชชนนี มูลนิธิฯ เที่ยวนิสัยในสมเด็จ พระศรีนครินทร์ บรรมราชชนนีและสมเด็จพระเจ้า พี่น้องเชอ เจ้าฟ้าฯ กรมหลวงราชวิวารawanครินทร์ พระราชนิเวศน์ให้จัดตั้งขึ้น เพื่อส่งเสริมหัวใจ “ชาเที่ยม” ทดแทน

มูลนิธิฉันยรักษ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ สมเด็จพระศรีนครินทร์ บรรมราชชนนี ทรงเป็น ประธาน เป็นมูลนิธิที่สมเด็จพระบรมราชชนนี ทรงพระกรุณาพระราชทานเงินจาก “ทุนการกุศล

สมเด็จฯ” จำนวน 12 ล้านบาท เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2537 มูลนิธิฯ ได้จัดตั้งศูนย์ถังยารักษ์ขึ้น ที่โรงพยาบาลศิริราช ในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2538 ให้เป็นสถานที่ตรวจวินิจฉัยมะเร็งเต้านม มีเครื่องตรวจเจาะชิ้นเนื้อที่หันสมัยที่สุดในขณะนั้น

มูลนิธิโรคไตแห่งประเทศไทย สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้าฯ กรมหลวงราชวิภาวดีราชนครินทร์ ทรงรับเป็นประธานมาตั้งแต่จดทะเบียนก่อตั้งเมื่อวันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2521 ทรงพระกรุณาเสด็จเป็นประธานการประชุมใหญ่ สามัญประจำปีของคณะกรรมการบริหารมูลนิธิฯ ทุกปี มีได้ขาดพระราชทานพระวินิจฉัยให้จัดสรรเงินช่วยเหลือผู้ป่วยโรคไต และทางคืนปีสภาวะที่ยากไร้ ทรงเชญให้ผู้บุริจากเงินและเครื่องมือแพทย์เข้าเพื่อและรับพระราชทานของที่ระลึกจากพระหัตถ์ ทรงเป็นพระธูระในการขอให้สำนักงานสภากินแวงรัฐบาลออกสภากากรกุศลงวดพิเศษบำรุงมูลนิธิโรคไต และทำรายได้มาสร้างศักดิ์กลาโหมวัฒนา ที่โรงพยาบาลสงฆ์ เพื่อย้ายการรักษาผู้ป่วยไตawayเรือรัง โดยเพิ่มเครื่องฟอกเลือดด้วยไทด์เทียน จากเดิม 16 เครื่อง เป็น 46 เครื่อง ทำให้สามารถรักษาผู้ป่วยได้เพิ่มขึ้น จากเดิม 100-200 คน เป็น 300-400 คน ซึ่งสามารถช่วยผู้ป่วยให้พ้นทุกข์ทรมาน เพิ่มมากขึ้น

มูลนิธิเด็กโรคหัวใจ ก่อตั้งขึ้น เมื่อ พ.ศ. 2524 สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้าฯ กรมหลวงราชวิภาวดีราชนครินทร์ ทรงรับไว้ในพระอุปถัมภ์ เมื่อวันที่ 15 มีนาคม พ.ศ. 2527 ได้พระราชทานพระพิรพย์ส่วนพระองค์จากเงิน “ทุนการกุศลสมเด็จฯ” แก่มูลนิธิโรคหัวใจอย่างสม่ำเสมอ ทำให้สามารถช่วยผู้ป่วยเด็กที่เป็นโรคหัวใจ แต่ยากจน ให้เข้ารับการตรวจรักษาและได้มีแพทย์ผู้เชี่ยวชาญดูแล

การผ่าตัดทำให้เด็กที่ป่วยด้วยโรคหัวใจกลับมีชีวิตยืนยาวขึ้น

มูลนิธิใหม่อมเจ้ามูลจิราธิร (ชุมพล) จุชาธุช สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้าฯ กรมหลวงราชวิภาวดีราชนครินทร์ ทรงเป็นประธานให้ทุนการศึกษาและรางวัลแก่นักศึกษาแพทย์ นักศึกษาพยาบาล อาจารย์พยาบาล และพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ตลอดจนการผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์ และสาธารณสุข

กองทุนหมอมเจ้าฟ้า สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้าฯ กรมหลวงราชวิภาวดีราชนครินทร์ เล็งไปทรงบรรยายพิเศษ ณ หอประชุมใหญ่ของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เมื่อวันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2527 เรื่อง “หมอมเจ้าฟ้าคือใคร” เพื่อหาทุนก่อตั้งกองทุนหมอมเจ้าฟ้า ต่อมารับรองกองทุนหมอมเจ้าฟ้าไว้ในพระอุปถัมภ์ เมื่อ พ.ศ. 2529

นอกจากนี้ ยังมีมูลนิธิและโครงการต่างๆ ในพระอุปถัมภ์อีกหลายแห่ง ทุกมูลนิธิล้วนแต่เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนชาวไทยทั้งสิ้น ตลอดช่วงระยะเวลา 84 พรรษาที่ผ่านมา สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงราชวิภาวดีราชนครินทร์ ทรงบำเพ็ญพระกรณียกิจมาโดยมิทรงย่อท้อ พระองค์ทรงสืบสานปฏิธรรมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ผู้เป็นที่รักอิงของปวงชนชาวไทย อีกทั้งทรงเป็นพระเจมสูญกิจที่ค่อยๆ ละห่วงไปพระบناทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มิเสื่อมคลาย พระองค์ทรงเป็นที่รักและการพของคนไทยตราบนานเท่านาน

เอกสารอ้างอิง

คณะกรรมการเอกสารลักษณ์ของชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. เอกลิมพระเกียรติสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงราชธิดาสราชนครินทร์. กรุงเทพฯ : อิมรินทร์พรินติ้งแอนด์พับลิชิ่ง จำกัด. 2542. หน้า 3-14.

เพลินพิศ กำราญ. “พระราชพิธีสถาปนาพระอิสริยศักดิ์ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา” วารสารมูลนิธิโรคไต. ปีที่ 9 ฉบับที่ 18 กรกฎาคม 2538. หน้า 7-12.

วงศ์นท พินัยนิติศาสตร์ และคณะ. กัลยาณิหารศน์. กรุงเทพฯ : เพื่องพิการพิมพ์ 2546.

คณะกรรมการจัดทำสารไทย วารสารไทย. ปีที่ 28 ฉบับที่ 103 กรกฎาคม-กันยายน 2550. หน้า 43-46

ลำดับราชสกุลวงศ์ สมเด็จพระพันวัสดาอัยยิกาเจ้า

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ

รัชกาลที่ ๕

๒๐ กันยายน ๒๓๙๖

๒๓ ตุลาคม ๒๔๕๓

สมเด็จพระศรีสุริบันทิรา บรมราชเทวี

พระพันวัสดาอัยยิกาเจ้า

๑๐ กันยายน ๒๔๐๕

๑๗ ธันวาคม ๒๔๙๘

๑. สมเด็จพระบรมราชโภคุณธิบดี เจ้าฟ้ามหาชิรุณหิศ

๒๗ มิถุนายน ๒๔๒๑

๔ มกราคม ๒๔๓๗

๒. สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าอิศวิยาลงกรณ์

๔ กันยายน ๒๔๒๒

๒๕ กันยายน ๒๔๒๒

๓. สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าหญิงวิจิตรจิรประภา

๒๑ เมษายน ๒๔๒๔

๑๕ สิงหาคม ๒๔๒๔

๔. สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าสมมติวงศ์วโรحัย กรมขุนศรีธรรมราชาธารงฤทธิ์

๒ มิถุนายน ๒๔๒๕

๑๗ มิถุนายน ๒๔๔๒

๕. สมเด็จพระราชนัดดา เจ้าฟ้าໄภอยอองกรณ์ กรมหลวงเพชรบุรีราชสิรินธร

๑๖ เมษายน ๒๔๒๗

๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๑

๖. สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าหญิงศิรากรณ์โสกณ

๑๙ กรกฎาคม ๒๔๓๑

๒๘ พฤษภาคม ๒๔๔๑

๗. สมเด็จพระมหาธีรราชบุตรอุดมเดชวิกรม พระบรมราชชนก

ต้นราชสกุลมหิดล

สมเด็จพระศรีนเรนทร์บรมราชนนี

๒๑ ตุลาคม ๒๔๔๓

๑๘ กรกฎาคม ๒๕๘๘

๑ มกราคม ๒๔๓๔

๒๔ กันยายน ๒๔๗๒

๑. สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ

เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา

กรมหลวงราชเชาวราษฎร์

๖ พฤษภาคม ๒๔๖๖

๒ มกราคม ๒๕๕๑

๘. สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอเจ้าฟ้าหญิง

๙ พฤษภาคม ๒๔๓๘

๑๒ พฤษภาคม ๒๔๓๖

๒. พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ ๘

๒๐ กันยายน ๒๔๖๘

๙ มิถุนายน ๒๔๘๙

เสด็จขึ้นครองราชย์ ๒ มีนาคม ๒๔๗๗

๓. พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ ๙

๕ ธันวาคม ๒๔๗๐

เสด็จขึ้นครองราชย์ ๙ มิถุนายน ๒๔๙๙

ข้อมูลจากมูลนิธิสมเด็จพระพันวัสดาอัยยิกาเจ้า

ขอน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณ
สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิ瓦สนา กรมหลวงนราธิวาราชนครินทร์
ครองเสด็จเปิดอาคาร ๑๐๐ ปี สมเด็จพระครินทร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

ขอน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณ

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้รับพระเมตตาจากสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงราชวิภาวดีราชนครินทร์ ครั้งเดียวเป็นคราว 100 ปี สมเด็จพระศรีนารินทร์ และทรงพระราชทานชื่อห้องประชุมใหญ่ ชั้น 5 อาคาร 100 ปี สมเด็จพระศรีนารินทร์ ว่า ห้องประชุม “ราชนครินทร์”

ค่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ (ชื่อเดิม “สถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์”) ได้รับงบประมาณแผ่นดินจำนวน 110,000,000 บาท ก่อสร้างอาคาร 15 ชั้น จำนวน 1 หลัง เพื่อใช้เป็นอาคารสำหรับการเรียน การสอน ศูนย์ภาษา ศูนย์คอมพิวเตอร์ สำนักงานต่างๆ ตลอดจนห้องประชุมสัมมนา โดยเริ่มก่อสร้างอาคารเมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2540 และดำเนินการก่อสร้างจนเสร็จเรียบร้อยเมื่อเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2543 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ จึงขอพระราชทานชื่ออาคาร 15 ชั้น ให้มีความหมายเกี่ยวกับสมเด็จพระศรีนารินทร์ราชนครินทร์ 100 ปี วันคล้ายวันพระราชสมภพสมเด็จพระศรีนารินทร์ บริบูรณ์ราชชนนี อีกทั้งอยู่ในโอกาสครบรอบ 100 ปี วันคล้ายวันพระราชสมภพสมเด็จพระศรีนารินทร์ วันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2543 เพื่อให้นักศึกษา คณาจารย์ได้น้อมรำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณล้นเกล้าฯ ของพระองค์ท่าน ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ ก็ได้รับพระกรุณาประทานชื่ออาคารดังกล่าวว่า “อาคาร 100 ปี สมเด็จพระศรีนารินทร์” เมื่อวันที่ 22 มกราคม พ.ศ. 2544 และทรงประทานชื่อห้องประชุมใหญ่ ชั้น 5 ว่า “ห้องประชุม ราชนครินทร์”

เมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2544 ในวันคล้ายวันสิ้นพระชนม์ของสมเด็จเจ้าฟ้าวไลยอลงกรณ์ กรมหลวงเพชรบุรีราชสิรินธร องค์ประธานกำเนิดของสถาบันฯ ซึ่งเป็นวันที่มหาวิทยาลัยฯ จัดให้มีพิธีวางพวงมาลาพระอนุสาวรีย์ฯ เป็นประจำทุกปี ทางมหาวิทยาลัยฯ จึงกราบถวายสุดซึ้นในพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงราชวิภาวดีราชนครินทร์ เสด็จมาทรงเป็นประธานในพิธีเปิด “อาคาร 100 ปี สมเด็จพระศรีนารินทร์” ซึ่งสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนาฯ ทรงมีพระเมตตาต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ โดยทรงเสด็จมาเป็นองค์ประธานในพิธีเปิด “อาคาร 100 ปี สมเด็จพระศรีนารินทร์” ด้วยพระองค์เอง ทำให้อาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ รู้สึกยินดี และดีดีดันในพระมหากรุณาธิคุณที่มีต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ ในพระบรมราชูปถัมภ์

ສັລະລັກບົດໃນວຽກງານພັດທະນາຈຳປະເຊີຍ

ພຣະບາທສມເດືຈພຣະເຈົ້າອູ້ໜ້ວກຸມີພລອດຄຸລຍເດືຈ

ຜ.ສ.ຈາກສຶກ ສັງວັນພົງ

ເພັນແມ່ນວຽກງານປະເທດທີ່ມີນຸ່ມຍໍ
ສ້າງຂຶ້ນ ເພື່ອໃຫ້ເປັນລື່ອໃນການເສັນອ່ອງຮາວ ດ້ວຍຕົວ
ອານົມ໌ ທັກສັນກົດ ນາງອ່າງແກ່ຜູ້ຟິ້ງ ໂດຍໃຫ້ກຳຮັງ
ບຣາຍແລະພຣະນາເຮື່ອງຮາວຕ່າງໆ ແລະໃຫ້ກຳນອງ
ຈັງຫວາດຕີເປັນສ່ວນເສັນໄທ້ເກີດອານົມ໌ ຄວາມຮູ້ສຶກ
ດັ່ງນັ້ນເພັນຈຶ່ງເປັນຈານສີລະປ້ັ້ນໃນດ້ານກົດກຽມ ແລະ
ວຽກງານທີ່ສາມາຮັບບັນດາລາໃໝ່ນຸ່ມຍໍເກີດຄວາມຮູ້ສຶກ
ຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ຄວາມຮື່ນເຮິງ ຄວາມເຄົ້າສົ່ງອຍ ຄວາມອື້ນເຫີນ
ແລະສ້າງຄວາມຮັບພິດຂອນປຸກປລອນໃຫ້ກຳລັງໃນນຸ່ມຍໍ
ໃໝ່ມີມານະທີ່ຈະຕ່ອສູ້ກັບອຸປະກອດຫຼີ້ວ່າປັ້ງຫາຕ່າງໆ ໄດ້

ວຽກງານພັດທະນາທາງສັງຄົມຄ່ອນຫັ້ງ
ສູງ ເພົ່າເປັນວຽກງານທີ່ເຂົ້າດີປະຫານໄດ້ຍ່າງ
ກວ້າງຂວາງ ວຽກງານພັດທະນາໃຫ້ກັນສ່ອໄໝ້ຫາຍຽບປະແນນ
ທີ່ວິທີກະຈາຍເສີຍງ ວິທີໂທຣທັນ໌ ມັນສ່ອ ແລະ
ນິຕິຍາສາ ຕລອດຈານການຈັດການແສດກສົດຕາມສດຖານທີ່
ຕ່າງໆ

ນອກຈາກນີ້ວຽກງານພັດທະນາຍັງມີຄຸນຄ່າຕ່ອ
ວິທີ່ຈົວດືອນນຸ່ມຍໍທຸກຍຸກສົມບັນຈາກບໍາຫຼັງພັດທະນາທີ່ເກີດຂຶ້ນ
ມາຈາກທະນາຄາທີ່ສະຫຼອນໃຫ້ເຫັນຄື່ງຄວາມຮື່ນຮົມຢ່າງ
ໃນສັງຄົມ ເຊັ່ນ ເພັນລ່ອຍ ເພັນເຮືອ ເພັນເກີຍຫ້າວ
ເປັນດັ່ນ ມາເປັນການສ້າງພັດທະນາເພື່ອຈຸປະສົງຕ່າງໆ ກັນ
ເຊັ່ນ ການໂນຍພາຫວານເຊື່ອ ປຸກເຮົາຈົດສຳນັກ ຮະນາຍ

ອານົມ໌ ຈິນຕາການ ຍາກຍ່ອງເທິດຖູນ ຢ້ອສຸດຸ໌ ເປັນດັ່ນ
ວຽກງານພັດທະນາຈຶ່ງມີອີທີພລຕ່ອຄວາມຮູ້ສຶກນີ້ກົດຕ່ອ
ຈົດສຳນັກຂອນນຸ່ມຍໍທຸກຍຸກສົມບັນດັກລ່າວ ໂດຍແລ້ພະ
“ວຽກງານພັດທະນາຈຳປະເຊີຍ”

ວຽກງານພັດທະນາຈຳປະເຊີຍທີ່ຈະກຳລ່າວຕ່ອໄປນີ້
ກີ່ອ ທີ່ມີວຽກງານພັດທະນາຈຳປະເຊີຍພຣະບາທສມເດືຈ
ພຣະເຈົ້າອູ້ໜ້ວກຸມີພລອດຄຸລຍເດືຈ ມາຍເຖິງ ເພັນ ທີ່ມີ
ກຳຮັງ ຍາກຍ່ອງ ເທິດຖູນ ສຣເສຣີຢູ່ເຖິງພຣະປຣີຫາສາມາຮັດ
ພຣະນາກຮູ້ພາບີ່ຄຸນ ພຣະອັຈນຮົມຍາພ ພຣະຈັກນີ້ຍົກ
ແລະສິ່ງຕ່າງໆ ທີ່ເກີຍກັບພຣະອັຈນ

ວຽກງານພັດທະນາຈຳປະເຊີຍພຣະບາທສມເດືຈ
ພຣະເຈົ້າອູ້ໜ້ວ ເຮັມປຣາກງູ້ເມື່ອພຣະອັຈນກົດຕ່ອງ
ສົມບັນດັກໃນປີ ພ.ສ. 2489 ເພັນໃນໜ່ວງແຮກໆ ໄດ້ແກ່
ພັດທະນາທີ່ກົດຕ່ອງ ທີ່ມາຢູ່ໂກໂທຄຸມຫາຣາຈາ ຖຽນພຣະເຈົ້າ
ສຸດິດມຫາຣາຈາ ແນີ້ເກີດລ້າ ເປັນດັ່ນ

ຜູ້ເຂົ້າໃຈໄດ້ຮັບຮັບວຽກງານພັດທະນາຈຳປະເຊີຍ
ພຣະບາທສມເດືຈພຣະເຈົ້າອູ້ໜ້ວກຸມີພລອດຄຸລຍເດືຈ ຮະຫວ່າງ
ພ.ສ. 2489-2550 ໄດ້ກ່າວໆ 200 ເພັນ ມີຫັ້ງເພັນສູກຖຸ່ງ
ແລະເພັນສູກກຽງ ຊື່ແຕ່ລະເພັນນັ້ນສ້າວນແຕ່ມີກຳຮັງ
ແລະກຳນອງທີ່ນ່າສັນໃຈ ນ່າຟິ້ງທີ່ສິ້ນ ເພົ່າຜູ້ປະພັນຫຼື
ແຕ່ລະທ່ານຕ່າງສ້າງສຣັກກົດຕ່ອງ ທຳມະນີ້ເພື່ອ
ເປັນການຈຳປະເຊີຍພຣະບາທສມເດືຈພຣະເຈົ້າອູ້ໜ້ວ ກຳຮັງ

ต่างๆ ที่ผู้ประพันธ์บรรจงรังสรรค์ขึ้นจะมีที่มา
หลายประการด้วยกัน เช่น กำรร้องที่มาจากการ
พระราชกรณียกิจ กำรร้องที่มาจากการประนราโซราท
กำรร้องที่มาจากการเหตุการณ์บ้านเมือง กำรร้องที่มาจากการ
ประอัจฉริยภาพ เป็นต้น แต่จะมีกำรร้องอยู่จำนวนหนึ่ง
ที่ผู้ประพันธ์ใช้ สัญลักษณ์ มาเป็นแนวคิดในการ
สร้างสรรค์กำรร้อง

สัญลักษณ์ หมายถึง สิ่งที่มนุษย์กำหนดขึ้น
ให้สิ่งหนึ่งใช้แทนอีกสิ่งหนึ่ง สัญลักษณ์มีสอง
ลักษณะได้แก่ สัญลักษณ์สำคัญ คือ สิ่งที่คนส่วนใหญ่
เข้าใจความหมายเมื่อกล่าวถึงสิ่งนั้น เช่น นกพิราบ
เป็นสัญลักษณ์ของสันติภาพ รูปหัวใจเป็นสัญลักษณ์
ของความรัก เป็นต้น และสัญลักษณ์เฉพาะ ก็อ
สิ่งที่เข้าใจความหมายเฉพาะกลุ่ม

สัญลักษณ์ที่ปรากฏในวรรณกรรมเพลง
ราชสุดุี่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ถือว่าเป็น
สัญลักษณ์เฉพาะกลุ่ม เพราะจะเข้าใจความหมาย
เฉพาะประชาชนชาวไทยเท่านั้น สามารถแบ่งย่อย
ได้ดังนี้

ประการแรก สัญลักษณ์ที่เกี่ยวข้องกับ
พระองค์โดยตรง คือ วรรณกรรมเพลงราชสุดุี่
ที่มีกำรร้องเกี่ยวข้องกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดในพระบาท
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้แก่ เพลง พุทธรักษาบูชาพ่อ
ราชพุกษ์พร่างผืนแผ่นดินไทย ราชพุกษ์แห่งราชภัฏ
เดือเหลือง และแคนทักยิณ ดังนี้

เพลงพุทธรักษาบูชาพ่อ

ท่านอง นคร อนอมกรพันธ์

กำรร้อง ชลี ชลาธิก ศรีสุภางค์ อินทร์ไกร

ขับร้อง กักรพ นวก้านทอง

เหลืองอร่าม นามพุทธรักษา
สมชื่นบูชา สิ่งสูงค่าสูงสุด
น้อมคำนึง อิงองค์พระสัมพุทธ
บริสุทธิ์ พุทธศาสน์ปراคราชี
สีเสนจาม นามเพราหมาจิริหงส์
สัญลักษณ์วันพ่อ เหลืองลอดอทุกที่
เหมือนมีพ่อ มีพระปักป้องปRNA
พุทธรักษามีความหมายเป็นสิ่งมงคล
เหลืองวิไล ช่อໄສว ในวันพ่อ^๑
ถูกวอนขอ พุทธรักษ พิทักษ์ผล
พ่อคือพระ แสนประเสริฐ เลิศกมล
ให้ชีพชนม์ ให้ด้วยตน ถูกเกิดมา^๒
ถึงวันพ่อ ถูกขอพรทั่วทิศ
พุทธรักษ์ประสิทธิ์ ชีวิตพ่อเจิดจ้า
ขอกราบพ่อ มอบช่อพุทธรักษา
น้อมใจหวานา พุทธรักษาบูชาพ่อ^๓

“พุทธรักษา” เป็นគอกไม้ที่มีนามอันเป็น
มงคล มีลายสี แต่คอกพุทธรักษาที่กำหนดให้เป็น^๔
สัญลักษณ์ “วันพ่อแห่งชาติ” จะเป็นคอกพุทธรักษา^๕
สีเหลือง อันเป็นสีประจำวันพระราชนมกพของ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งตรงกับวันจันทร์
นอกจากนี้ยังเป็นสีแห่งธรรมอิกด้วย ซึ่ง “พุทธรักษา”
หมายถึง พระพุทธเจ้าทรงปกคล้องให้มีแต่ความสุข
และความร่มเย็นประคุณดังพ่อผู้ปกป้องกุ่มกรองและ
สร้างความสุขให้แก่กรอบครัว

วันพ่อแห่งชาติกำหนดครั้งแรกเมื่อวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2523 โดย คุณหญิงเนื้อทิพย์ เสมรสุต นายกสมาคมผู้อาสาสามัครและช่วยการศึกษา เป็นผู้เริ่มขึ้น เพราะถือว่าเป็นผู้มีพระคุณมีบทบาทสำคัญ ต่อการอนรับและสังคม สมควรได้รับความการเห็นอกหู ตอบแทนพระคุณด้วยความกตัญญู และสมควรที่สังคม จะยกย่องให้เกียรติระลึกถึงผู้เป็น “พ่อ” จึงกำหนดให้วันที่ 5 ธันวาคมของทุกปี อันเป็นวันเฉลิมพระชนมพรรษาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็น “วันพ่อแห่งชาติ” และกำหนดให้ “ดอกพุทธรักษาสีเหลือง” เป็นสัญลักษณ์แห่งวันพ่อ (<http://www.dhammajak.net/>)

เพลงราชพุกษ์พร่างพื้นแผ่นดินไทย กรมประชาสัมพันธ์

ช่วยกันสร้างบ้านเมือง
ให้งามประทึงหล่อองพระทั่วไป
ราชพุกษ์เป็นไม้ค้อไทย ช่วยกันปลูกไว้เป็นไม้มงคล
เป็นสีวันพระราชนมภพระภูมิพล
อัมภูวดพระร่วงเกล้าชาวไทย
ปลูกราชพุกษ์ไทยยงคงงาน
ทั่วทุกเขตตามแหล่งอร่ามทั่วไป
ปลูกจิตสำนึกให้มีจิตใจ
ถ้าหากเตรียมใช้รัชเดิมในคุณธรรม
ยอมคุ้มภัยพิบัติใดๆ มิให้ก้าลายกล้า
ก่อเกิดสุขล้ำนานั่นนำสุขสู่ชีวะ
สีเหลืองคือ ความสดใส สวยงามไสวรับความก้าวหน้า
แสดงถึงวุฒิปัญญา มีชีวิตชีวากวนสูงส่งแห่งจิตใจ
เมื่อเห็นราชพุกษ์ชื่องาม
ยิ่งเปี่ยมด้วยความภักดีอ่อนน้อมทั้ง
ผู้ซึ่งกรองแผนคิดนอกรั้นไทย
หากมั่นอยู่ในศรัทธาราชธรรม
เราพอกใครครัวญี่งค์ล้ำ
และจะกระทำความดี เพื่อแทนพระคุณ

เพลงกีเซ่นเดียวกัน ผู้ประพันธ์ใช้สีของ คองราชพุกษ์ ซึ่งมีสีเดียวกับวันพระราชนมภของ พระองค์ ส่วนเนื้อหาของเพลงเป็นการซักชวนให้ ปลูกต้นราชพุกษ์เพื่อเป็นสิ่งสิริมงคล คุ้มครองภัย ต่างๆ ส่วนความสร้างของสีเหลืองจะช่วยนำทางให้ ชีวิตก้าวหน้าด้วยสติปัญญา เมื่อประชาชนเห็นสีเหลือง ก็จะระลึกถึงพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สำนึกใน พระมหากรุณาธิคุณที่ทรงมีแก่พสกนิกร และพร้อมกันปฏิญาณตนว่า จะเป็นคนดีเพื่อทดแทน พระคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

นอกจากนี้ ยังมีเพลง “ราชพุกษ์แห่ง มหาวิทยาลัยราชภัฏ” อีกเพลงหนึ่ง ที่กล่าวถึง คองราชพุกษ์ ซึ่งเป็นต้นไม้ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏ วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ผู้ประพันธ์ ใช้คองราชพุกษ์เปรียบเทียบถึงความผูกพัน ความสามัคคี ความดี เพื่อถาวรแด่พระบาทสมเด็จ พระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระราชนัดดาฯ เจ้าฟ้า วไลยอลงกรณ์ ดังเพลง.....

ราชพุกษ์แห่งราชภัฏ

คำร้อง: ผศ. ยุพดี เศตพรรณ ขับร้อง ดาวใจ ไฟจิตร
ทำนอง/เรียงเสียง: เรียงเสียงเสียงประสาน ผศ.เมษุจรงค์ ถือสุ

ราชพุกษ์มงคลนามไม้งามแห่งราชา
ท่อเหลืองย้อยระย้าตระการตาคู่สถาบัน
หนึ่งดอกหนึ่งชีวิตถูกเจ้าฟ้าผูกพัน
รวมร้อยไว้ด้วยกัน งามเฉิดฉันสามัคคี
ดั่งสายทองเด่นสะครายดุจล้ายนารแห่งความดี
กระช่างส่งเครื่องน้องชั่วนิรันดร์
หาวราชพุกษ์ต้องพิทักษ์เกียรติศักดิ์ค่าอนันต์
ความดีดองค์ราชันแต่เข้าฟ้าไว้ไลยอลงกรณ์

ราชพฤกษ์มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า (assia fistula L. แต่ในภาคต่างๆ ของประเทศไทยจะเรียก แตกต่างกัน ภาคกลางเรียกว่า คุนหรือราชพฤกษ์ ภาคเหนือเรียก ลุมแล้ง ภาคใต้เรียก “ลักษลักษเกลือ” กวนกลุ่มน้อย (กระเทียมกาญจนบุรี) เรียก ถุเพยะ และกระเทียมแม่ฮ่องสอนเรียก ปีบะปูโย เปอโซ แม่หลาหยู่ (http://www.dnp.go.th/Golden_Shower/Glodel.htm)

นอกจากดอกไม้ที่ใช้เป็นสัญลักษณ์ดังกล่าว แล้ว ผู้ประพันธ์คำร้องบังใช้เสื้อเหลืองมาเป็นแนวคิดในการประพันธ์คำร้อง ดังนี้

เสื้อเหลือง

คำร้อง ทำนอง ดนตรี ชินกร ไกรลาศ
ขับร้องโดย ชินกร ไกรลาศ

เสื้อเหลืองเรื่องรองเสื้อของเสื้อ
หน่อเนื้อเชื้อไทยใจประสาน
ทุนเกิดเชิดชูพระภูบาน
งามคระกำลัทัวอินแห่นเด่นไทย
น้อมรำลึกนึกถึงพระคุณท่าน
ทรงให้การดูแลและแก่ไข
ผู้รักทดสอบชั่นตื้นตันใจ
น้ำพระทัยในหลวงสู่ปวงชน
ดุจสายหัวเข้าหื้นชื่นดวงอิต
หล่อชีวิตดำเนินเจริญผล
ไทยได้สรรพสิ่งมิ่งมงคล
ภูมิพลดลบันดาลเพื่อบ้านเมือง
ความจริงรักภักดีที่ท่วมท้น
มหาชนชาวไทยใส่เสื้อเหลือง
เสื้อผ้าอ่อนร่างงามประทิ้ง
เกี่ยวเนื่องความจริงรักความภักดี

“เสื้อเหลือง” ที่ปักตราสัญลักษณ์ 60 ปี ในหลวงกรองราชย์ เป็นสัญลักษณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2549 ซึ่งเป็นปีที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงกรองสิริราชสมบัติ ครบ 60 ปี อันถือได้ว่า เป็นพระมหากษัตริย์ที่ทรงกรองสิริราชสมบัติ ยาวนานกว่าพระมหากษัตริย์ของทุกประเทศในปัจจุบัน จึงขึ้นความปีมีปีดิโสมนัสอย่างสันติ์ฟื้นมาสู่ปวงชน ชาวยไทยทั่วประเทศ ประชาชนต่างพร้อมใจกันใส่เสื้อเหลืองที่ปักตราสัญลักษณ์ 60 ปี ในหลวงกรองราชย์ ในวันที่สำคัญคละของทุกปี พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ทรงเป็นองค์สมเดือน เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2549 และในวันนั้นได้พระราชทานพระราชธรรมดำริสุดยอด 4 ประการ แก่พสกนิกรด้วย

ตามธรรมเนียมการเฉลิมฉลองความสำลัญ ในโอกาสต่างๆ ของชาติจะมักจะจัดเนื่องในวาระกรอบเดียวกันเดียวกัน กิจกรรม และกรอบ รอบคติธรรม การเฉลิมฉลองสิริราชสมบัติของไทย ก็นิยม เช่นเดียวกัน คือ มีการฉลองสมโภชเมื่อ พระมหากษัตริย์ทรงราชย์ครบ 25 ปี ภาษาอังกฤษว่า Silver Jubilee ครบ 50 ปี เรียกว่า Golden Jubilee และครบ 60 ปี หรือ 75 ปี เรียกว่า Diamond Jubilee ตามประวัติศาสตร์มีกษัตริย์เพียง 2 พระองค์เท่านั้น ที่ทรงกรองราชย์นานถึง 60 ปี คือ พระนางวิกตอเรีย แห่งสหราชอาณาจักร และพระจักรพรรดิอิโรมีต (แห่งประเทศไทย) สำหรับประเทศไทยนั้น เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงกรองสิริราชสมบัติ ครบ 25 ปี ได้มีงานฉลอง เรียกพระราชพิธีนี้ว่า พระราชพิธีรัชดาภิเษก เริ่มเป็นครั้งแรกในสมัย พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 และเมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงกรอง

สิริราชสมบัติครบ 50 ปี พระองค์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อ การจัดงานว่า การขัตจงนุ ฉลองสิริราชสมบัติครบ 50 ปี พระราชทานชื่อ พระราชพิธีว่า พระราชพิธีกาญจนากิจเมก และชื่อภาษาอังกฤษใช้ว่า The Fiftieth Anniversary (Golden Jubilee) Celebration of His Majesty's Accession to the Throne (อดิสา รามโภนุท, 2548 : 122-124)

นอกจากจะใช้คอกไม้ ใช้เสือ เป็นสัญลักษณ์แล้ว ผู้ประพันธ์ทำร้องบางท่าน ยังใช้สถานที่เป็นสัญลักษณ์แทนพระองค์ ดังเพลง

แคนทักษิณ

แคนทักษิณแคนดินอินไทย พวงเรขาไว้ด้วยรักในแผ่นดิน อุบสารายรักการทากิน ทรัพย์ในดินดินนี้มีอนันต์ ในมหาอาณาจักรไทย ออยู่หนึ่งก่อกลางใต้ เป็นไทยทั่วถ้น ศาสนาได้ดีก็ไทยทั่งนั้น ชื่นชมกรันสิกธ์เสริมในไทย ทักษิณราชนิเวศน์ สัญลักษณ์ปักเกตชาวใต้ พระบารมีปักเกล้าไว้ เรายังคงความเป็นไทยไปตลอดกาล ไทยทักษิณเป็นไทยไม่อาจ เรายเป็นไทยทุกทางอย่างคนไทยมีใจกล้าหาญ บ้านเมืองไทยไครมารุกราน ไทยทักษิณสมัครสภานั้น พลามุศตตร

(สิรินธร กีรติบุตร, 2528 : 354)

เพลงนี้ เป็นเพลงที่ผู้ประพันธ์กล่าวถึงพระตำแหน่งทักษิณราชนิเวศน์ซึ่งประชาชนชาวภาคใต้ถือว่า พระตำแหน่งทักษิณราชนิเวศน์เป็นสัญลักษณ์แทนพระบารมีเด็ดขาด พระนางเจ้าพระบรมราชชนนีนาถ และพระบรมวงศานุวงศ์ ที่ทรงเป็นด้วยพระบารมีและคุณธรรมที่สูงสุด ให้สืบทอดกันมา

ของพระองค์ที่ทรงกุ้มครองชาวภาคใต้ ให้ร่มเย็นตั้งก้าร่องที่ว่า “ทักษิณราชนิเวศน์ สัญลักษณ์ปักเกตชาวใต้ พระบารมีปักเกล้าไว้ เรายังคงความเป็นไทยตลอดกาล”

พระตำแหน่งทักษิณราชนิเวศน์ รังในจังหวัดนราธิวาส ตั้งอยู่บนเขาดันแหงมัส ตำแหน่งลูกอุโหเนื้อ ด้านริมทะเลใกล้กับอ่าวมะนาว ห่างจากตัวจังหวัดนราธิวาส ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 40884 (นราธิวาส ตากใบ) เป็นระยะทาง 8 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 300 ไร่ พระบารมีเด็ดขาด เจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช (รัชกาล ๙) โปรดเกล้าฯ ให้ก่อสร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2516

ภายในเขตพระราชฐานประกอบด้วยพระตำแหน่งของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชชนนีนาถ และของพระบรมวงศานุวงศ์ ตกแต่งด้วยพั้นที่ไม้นานาชนิด ทำให้มีบรรยากาศร่มรื่น ยังมีสุนัขคลีปาร์ชิพ ซึ่งเป็นแหล่งฝึกงานเครื่องปั้นดินเผา และเชรามิก รวมทั้งจำหน่ายด้วย

พระตำแหน่งทักษิณราชนิเวศน์ เปิดให้นักท่องเที่ยวเข้าชมได้ทุกวัน ระหว่างเวลา 8.30-16.30 น. เว้นเฉพาะช่วงที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชชนนีนาถ พร้อมด้วยพระบรมวงศานุวงศ์ เสด็จพระราชดำเนิน ประพระราชนมประเทศทั่วทั้งประเทศ ซึ่งปกติจะเป็นช่วงเดือนตุลาคม-ธันวาคม (<http://www.hamanan.com/tour/narathiwat/pratumnug.html>)

ประการที่สอง สัญลักษณ์ที่เชื่อมโยงถึงพระองค์ คือ วรรณกรรมเพลงราชสุดุที่ผู้ประพันธ์บรรจงสร้างสรรค์ก้าร่องให้สื่อความหมายถึงพระองค์ได้แก่ “เพลงรูปที่มีทุกบ้าน”

เนื้อเพลง : รูปที่มีทุกบ้าน
คำร้อง นิติพงษ์ ห่อนาก
ทำนอง อภิชัย เย็นพูนสุข
เรียบเรียง วีรภัทร์ อังอัมพร

ตั้งแต่เล็กยังเคยได้ตามแม่มา
บนทางฝ่าบ้านเราในนั้นติดรูปปิตร
ที่แม่ค่อยบูชาประจำก่อนนอนทุกคืน จะต้องไหว้
แม่ตอนว่าให้กราบบูปนั้นทุกวัน
ท่านเป็นเทพาที่มีลมหายใจ
ที่รายงพอมีพอกินอย่างวันนี้
ท่านดูแลคนไทยมานานเหลือเกิน ให้จำไว้
เป็นรูปที่มีทุกบ้าน
จะรวย หรือจน หรือว่าจะไกล้ไกล
เป็นรูปที่มีทุกบ้าน
ด้วยความรัก ด้วยภักดี ด้วยจิตใจ
เดินโดยมาเกลื่อนปีที่ผ่าน
ภาพที่เห็นคือท่านทำงานทุกวัย
เมื่อไรเราทำอะไรที่เกิดท้อ^ด
แคมองดูรูปบนทางฝ่าจะได้กำลังใจ จากรูปนั้น
เป็นรูปที่มีทุกบ้าน
จะรวย หรือจน หรือว่าจะไกล้ไกล
เป็นรูปที่มีทุกบ้าน
ด้วยความรัก ด้วยภักดี ด้วยจิตใจ
จะขอตามรอยของพ่อ
ท่องคำว่า เพียงและพอ จากหัวใจ
เป็นลูกที่ดีของพ่อ
ด้วยความรัก ด้วยภักดี

จะขอตามรอยของพ่อ
ท่องคำว่า เพียงและพอ จากหัวใจ
เป็นลูกที่ดีของพ่อ
ด้วยความรัก ด้วยภักดี

จะขอตามรอยของพ่อ
ท่องคำว่า เพียงและพอ จากหัวใจ
เป็นลูกที่ดีของพ่อ
ด้วยความรัก ด้วยภักดี ตลอดไป

คำว่า “รูปที่มีทุกบ้าน” หมายถึง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เมื่อผู้ทรงได้ฟังเพลงแล้วจะเข้าใจ ความหมายและเห็นภาพได้ทันที ผู้ประพันธ์ใช้ภาษาง่ายๆ และใช้การเปรียบเทียบด้วยอุปมา喻 หรือที่มักจะเรียกว่า “เปรียบเป็น” เช่น “ท่านเป็นเทพาที่มีลมหายใจ ...เป็นรูปที่มีทุกบ้าน ...ภาพที่เห็นคือท่านทำงานทุกวัน ...เป็นลูกที่ดีของพ่อ”

สัญลักษณ์ที่ปรากฏในวรรณกรรมเพลงราชสกุลพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เป็นสัญลักษณ์เฉพาะกิจลุ่มที่เข้าใจกันเฉพาะ ประชาชนชาวไทย สัญลักษณ์ที่ผู้ประพันธ์คำร้อง นำมาใช้ คือ สัญลักษณ์ที่เกี่ยวข้องกับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสัญลักษณ์ที่เชื่อมโยงถึงพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ผู้ประพันธ์วรรณกรรมเพลงราชสกุล พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทุกท่านต่างสร้างสรรค์ ด้วยคำภาษา และแนวคิดต่างๆ ประพันธ์คำร้อง บรรยายและพรรณนาถึงพระองค์ เพื่อเป็นการราชสกุล และเป็นการแสดงถึงความจงรักภักดีของพสกนิกร ชาวไทยที่มีต่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

๕ ทรงเป็นสัญลักษณ์แห่งสุรพรสิ่ง
อันเป็นมิ่งมงคล
ของปวงชนชาวไทย
ขอพระองค์
ทรงพระเจริญ ทรงพระเจริญ ทรงพระเจริญ

เอกสารอ้างอิง

ดวงมน จิตร์จำนำงค์. (2536). สุนทรียภาพในภาษาไทย . (พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพฯ : สยาม.

สิรินธร กีรติบุตร. (2528). เพลงปลูกใจ (พ.ศ. 2475 - 2525) : การวิเคราะห์ทางการเมือง.

กรุงเทพฯ : ภาควิชาการปักครองบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อลิสา รามโภกนุท. (2548). “ขนบธรรมเนียมประเพณีพระราชพิธีกาญจนากิจเอก”

นานาสาระวัฒนธรรมไทย เล่ม 3. กรุงเทพฯ : กรมศิลปากร

คณะกรรมการโครงการสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน โดยพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว.

(2550). สารานุกรมไทยฉบับเฉลิมพระเกียรติ ในโอกาสฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี. กรุงเทพฯ

อัมรินทร์พรินติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

<http://www.hamanan.com/tour/narathiwat/pratumnug.html>

http://www.dnp.go.th/Golden_Shower/Glodel.htm

ท้าวทองกีบม้า :

เจ้าตำรับขนมไทย

อ.เบญจางค์ วิริยะจิตต์

คนไทยนิสัยอยู่ง่ายกินจ่ายนั่นทำให้อาหารไทยในอดีตไม่ฟุ้มเฟือยและมีน้อยสิ่ง ตามปกติมีข้าวปลา และผัก ส่วนเครื่องคั่นตามปกตินั้นคือ น้ำปลา คนไทยในอดีตยังไม่รู้จักคำว่า ขนม หรือที่ชาวบ้านเรียกวันติดปากกว่า ของหวาน ขนม ซึ่งเป็นอาหารอย่างหนึ่งที่ไม่ใช่กับข้าวแต่เป็นของกินหลังอาหารหรือกินเล่น คนไทยเพิ่งจะมารู้จักมักคุ้นกันเมื่อไม่กี่ร้อยปีมานี้เอง โดยขนมของไทยในอดีตจะมีส่วนผสมหลักอยู่เพียง 3 อย่าง คือ แป้ง (ที่มาจากการบด) กะทิและน้ำตาลเท่านั้น ซึ่งเป็นของพื้นเมืองที่หาได้โดยทั่วไป ในยุคต่อๆ มา เริ่มมีการคิดค้นและปรับประยุกต์ของคนทำ เช่น การผสมผสานระหว่างตำรับชาวบ้านกับตำรับชาววัง จนมีขนมหลากหลายชนิดเกิดขึ้น เล่ากันว่า ท้าวทองกีบม้าเป็นผู้หนึ่งที่นำความรู้ในการทำขนมฝรั่งชาติโปรตุเกสมาดัดแปลงประดิษฐ์ประดอยจนกลายเป็นขนมไทย ส่งขนมเข้าในวัง และได้ถ่ายทอดความรู้นั้นให้กับบรรดาเด็กสาวๆ ที่เข้าไปทำงานในวังกับท้าวทองกีบม้า เมื่อบรรดาเด็กสาวกลับไปเยี่ยมพ่อแม่พี่น้องก็ได้นำความรู้นั้นมาอวดฟื้มเมืองและเผยแพร่ ลือเป็นมรดกทางดั้งเดิมที่สร้างชื่อเสียงด้านอาหารให้กับประเทศไทย

เรื่องราวของท้าวทองกีบม้านั้นมีประภากล่าวอยู่ในบันทึกของบรรดาบาทหลวงหลายท่าน พожะปะติดปะต่อเรื่องราวของท้าวทองกีบม้าดังนี้ ชื่อเดิมของท้าวทองกีบม้า คือ มารี กีมาด (Marie Gimad) ย่าของท้าวทองกีบม้าเป็นชาวโปรตุเกสได้แต่งงานกับปู่ชาวญี่ปุ่น เป็นครอบครัวที่บันถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาಥอลิก ย่าและปู่ของท้าวทองกีบม้าได้ถูกเนรเทศออกจากประเทศญี่ปุ่น เนื่องจากจักรพรรดิญี่ปุ่นทรงกีดกันคริสต์ศาสนา หั้งคู่ไได้มาตั้งถิ่นฐานบ้านเรือนที่กรุงศรีอยุธยา และได้มีบุตรชาย (บิดาของท้าวทองกีบม้า) ได้แต่งงานกับหญิงคริสเตียนชาวญี่ปุ่น (มารดาของท้าวทองกีบม้า) นางตำราเกี๊วะ บิดาของท้าวทองกีบม้าเป็นลูกคริสต์ญี่ปุ่นผสมแรกเบ่งกอลชื่อ ฟานิก(Phanick)

ส่วนบรรพบุรุษฝ่ายมารดา คือ ยายของท้าวทองกีบม้า ชื่อ เชญอร่า อิกเนชmar์แตงซ์ อยู่ในกลุ่มของชาวคริสต์ที่ถูกผู้สำเร็จราชการแฝงคิดของญี่ปุ่นหรือที่เรียกวันว่า โซกุน ผู้มีนามว่า อิเดโยชิ ได้ขึ้นໄล่ชาวญี่ปุ่นที่บันถือคริสต์ศาสนารวมทั้งยายของท้าวทองกีบม้าด้วย โดยจับยัดใส่กระสอบนำมาลงเรือที่เมืองนางาซากิ เพื่อเนรเทศไปยังเมืองไฟฟู

ประเทศไทย จัดตั้งตาม พ.ร.บ. 2135 บนเรื่องด้านนี้ ข่ายของท้าวทองกีบม้า ได้พับกับตาซึ่งเป็นเจ้าชายแห่งราชวงศ์ญี่ปุ่นที่นับถือศาสนาคริสต์ เช่นกันหลังจากร่วมชีวิตกันมาระยะหนึ่งจึงหันมาประกอบการท้า จนมีฐานะดีขึ้น ขณะนั้นมีข่าวว่าชาวญี่ปุ่นกลุ่มนี้ ได้เดินทางมาอาศัยอยู่ในกรุงศรีอยุธยาและได้รับการต้อนรับอย่างดี สามารถตั้งหลักแหล่งทำมาหากินได้อย่างดี เพราะไทยเป็นประเทศไทยที่มีความอุดมสมบูรณ์มาก ทำให้ค้าและขายของท้าวทองกีบม้าตัดสินใจเดินทางมาตั้งถิ่นฐานยังกรุงศรีอยุธยาตลอดชีวิต โดยอาศัยอยู่ที่ค่ายโปรดศุภเกรสริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา ทึ้งคู่มีบุตรสาวคนหนึ่งชื่อ อุรุสุลา ยามาดา (Ursula Yamada) ซึ่งเป็นมารดาของท้าวทองกีบม้านั้นเอง แต่บางตำรา ก็ว่า อุรุสุลา เป็นลูกคริ่งญี่ปุ่นผู้สนับสนุนโปรดศุภเกรสเกิดในกรุงศรีอยุธยา

ต่อมา อุรุสุลา แต่งงานกับฟานิก (มารดาและบิดาแต่งงานกัน) และเมื่อ พ.ศ. 2201 หรือ 2202 แต่บางแห่งว่า พ.ศ. 2209 ทึ้งคู่ได้ให้กำเนิดบุตรสาว ด้วยกันคนหนึ่ง คือ มารี กีมาร์ หรือท้าวทองกีบม้านั้นเอง ท้าวทองกีบม้าอยู่ในครอบครัวที่มีความศรัทธาในศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกอย่างเคร่งครัด ท้าวทองกีบม้า มีรูปร่างหน้าตาสวยงามมาก เป็นที่หมายปองของหนุ่มสาวไทยและชาวต่างด้วยความงามที่เข้ามาอยู่ในกรุงศรีอยุธยา อีกทั้งยังเป็นผู้มีน้ำใจด้วยความสามารถด้านศิลปะ ใจบุญสุนทาน และมีความเมตตาปร่านี ตลอดชีวิตของท้าวทองกีบม้า คำแนะนำไปภายใต้กรอบแห่งความดีงามและความถูกต้อง โดยมีแรงศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าที่เชื่อการพนับถือเป็นหลักชัย ทำให้ได้ชื่อว่า เป็นศาสดอลิกที่เคร่งครัดมากที่สุดคนหนึ่ง ท้าวทองกีบม้า เป็นสตรีที่มีความอดทนเป็นเลิศ

แม้ต้องเผชิญกับความทุกข์ยากแสนสาหัสเพียงใด ก็ยังคงอดทนอยู่โดยไม่ยอมท้อถอย ความเป็นผู้มีจิตใจสูง และมีน้ำใจกรุณาปรานี ทำให้เธอเป็นที่การพรักของคนทั่วไป ในขณะที่ชีวิตรุ่งโรจน์เชือกไม่ໄคีคี แต่ความสุขเฉพาะตนหากแต่ยังห่วงใยถึงผู้ทุกข์ยาก อีกมากมาย โดยได้รับอุปการะเลี้ยงดูเด็กสาวกำพร้า และบรรดาลูกพาสที่เป็นลูกคริ่งที่มีแม่เป็นชาวพื้นเมือง แต่มีพ่อเป็นชาวญี่ปุ่น เอาไว้หลายคน

ในปี พ.ศ. 2225 ท้าวทองกีบม้าหรือมาเร กีมาร์ มีอายุ 16 ปี ได้แต่งงานกับกอนสแตนท์ ฟอลคอน (Constant Phaulkon) ชาวกรีกที่ในอดีตเคยทำงานเป็นลูกเรือของพ่อค้าชาวอังกฤษตั้งแต่อายุไม่ถึง 10 ขวบ แต่ด้วยความที่มีความคลาด ไหวพริบดี รวมไปถึงจิตใจที่มุ่งมั่นเด็ดเดี่ยว ทำให้ในที่สุดได้มีโอกาสเข้ารับราชการในแผ่นดินสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ซึ่งเป็นเขตจังหวัดลพบุรีในปัจจุบัน พระองค์ทรงให้ความไว้วางพระราชทุกทัยมาก และได้พระราชทานบรรดาศักดิ์ให้เป็นเจ้าพระยาวิชาเยนทร์ ในพระราชพงศาวดารอยุธยาถาวร ได้ว่าให้บังคับราชการว่าที่สมุหนายก นับว่ามีอิทธิพลในการราชการของประเทศไทยในขณะนั้น ฟอลคอนมีนิสัยเข้าชี้มัgnok ใจกรรยาเสมอ เขาเลี้ยงดูสตรีไว้ในฐานะภรรยาหาลัยคน แต่ยกย่องท้าวทองกีบม้าในฐานะภรรยาอก ทำให้ชีวิตสมรสของทึ้งคู่ไม่สู้นานรื้นนัก พระเดชะกันอย่างรุนแรงเสมอ เช่น เมื่อปลายเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2231 ฟอลคอนเกิดติดอุบัติเหตุในทางราษฎร์ ทำให้มีปากมีเสียงกันอย่างรุนแรง จนท้าวทองกีบม้าต้องขึ้นข้าวของและเด็กสาวในอุปการะทึ้งหมดหนีจากถิ่นฐาน ณ ตอนนั้นกลับมาอยู่ที่กรุงศรีอยุธยา

อันที่จริงก่อนที่ท้าวทองกีนม้าจะตกลงปลงใจยินยอมแต่งงานกับฟอลคอนนั้น ท้าวทองกีนม้ามิได้รักหรือชอบฟอลคอนผู้เป็นสามีมาต่อหน้าเดขาด้วยหัวใจของชาญชากริกผู้นี้ด้วยอกจากนั้นแล้วฟานิกเองก็เกลียดชังฟอลคอนมาก เพราะนับถือศาสนาโปรเตสตันที่แตกต่างจากกัน และมักแสดงอาการคุณหมื่นเหี้ยดหมายบิดาของท้าวทองกีนม้าเป็นประจำ โดยมักเรียกฟานิกว่า แบกคำ แต่เหตุที่ท้าวทองกีนม้ายินยอมแต่งงานกับฟอลคอน เพราะได้รับคำขอร้องจากนาทหลวงฟรั่งเศสซึ่งเป็นที่เกรงนับถืออย่างสูงของเชอและบิดา โดยฟอลคอนให้สัญญาว่า เมื่อแต่งงานแล้วจะเปลี่ยนศาสนาเป็นคาಥอลิก ชีวิตหลังจากแต่งงานของท้าวทองกีนม้ารุ่งโรจน์มาก ถึงแม้ฟอลคอนจะมีนิสัยเจ้าชู้ แต่ก็ให้ความเกรงใจเชืออยู่

ในปี พ.ศ. 2226 ภายหลังจากแต่งงานฟอลคอนก็ได้เป็นผู้ควบคุมการก่อสร้างป้อมแบบยุโรปในกรุงศรีอยุธยาและบางกอก ต่อมามีเมืองอุบลราชธานี (เหล็ก) ถึงแก่กรรม ออกญาพระเศศด้วยชื่อขึ้นมาดำรงตำแหน่งออกญาโภษารชินดีแทนฟอลคอนก็ได้เลื่อนตำแหน่งเป็นผู้ช่วยและยังได้รับพระราชนบรรดาศักดิ์เป็นอุกฤษฎิ์กำแหงตำแหน่งนี้ เพราะประกอบการค้าส่วนตัวทำให้ฟอลคอนร่ำรวยขึ้นมาอย่างรวดเร็ว ท้าวทองกีนม้าจึงมีชีวิตความเป็นอยู่ที่สุขสนาย หรูหรา ตามตำแหน่งกรรยาของขุนนาง มีการติดต่อสัมพันธ์กับชาติประเทศาเมือง ทำให้มารี กีมาร์ ต้องพบปะต้อนรับแขกที่เดินทางมาในฐานะราชอาคันตุกะและแขกในหน้าที่ราชการของสามี ทำให้ท้าวทองกีนม้ามีความรู้ในด้านการปรุงอาหารอย่างดีเยี่ยม

เพระต้องทำอาหารเลี้ยงคุยกับเหรืออยู่เป็นประจำฟอลคอนได้รับตำแหน่งหน้าที่เจริญรุ่งเรืองสูงสุดโดยได้เป็นสมุหนายกอัครมหาราเสนานดี

ในปี พ.ศ. 2231 หรือ 6 ปี ของการเข้ารับราชการในปลายรัชสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ด้วยความคิดมิชอบของฟอลคอนที่คิดต่อ กับฟรั่งเศส เป็นการลับให้ขัดขยายเป็นอาณาจักรเจ้าถูกกลุ่มของพระเพทราชาและออกหลวงสรัศก์จันในข้อหาบก្ញ เรียกตำแหน่งกีน รับทรัพย์ และถูกประหารชีวิต เล่ากันว่า ก่อนขึ้นศาลแห่งแกง ฟอลคอนได้รับอนุญาตให้ไปจำลาสูกเมียที่บ้าน แต่ด้วยความเกลียดชังในตัวฟอลคอน ท้าวทองกีนม้าซึ่งขณะนั้นถูกจองจำอยู่ในคอกม้าลึกลับถ່าน้ำลายคอดหน้าและไม่ยอมพูดจาด้วยต่อมาก็ถูกนำตัวกลับมาขังกรุงศรีอยุธยา และถูกส่งตัวเข้าไปเป็นคนรับใช้ในพระราชวัง ออกหลวงสรัศก์ที่มีความพึงพอใจเชืออยู่เป็นทุนเดิม ต้องการได้เชือเป็นภรรยาน้อย แต่เชือไม่ยินยอม ทำให้ออกหลวงสรัศก์ไม่พอใจมาก ออกปากญี่ปุ่นต่างๆ นานา จนท้าวทองกีนม้าไม่สามารถทนอยู่ต่อไปได้ จึงตัดสินใจลองเดินทางออกจากกรุงศรีอยุธยา ชีวิตของท้าวทองกีนม้ายากลำบากมากถึงขนาดพาลูกน้อยเดินขอทานตามบ้าน ต่อมาก็ได้เดินทางติดตามนายทหารฟรั่งเศสคนหนึ่งชื่อ ร้อยโทเซนต์ มารี เพื่อมาอาศัยอยู่กับนายพลเดฟอาช์ที่ป้อมบางกอก และขอร้องให้ช่วยส่งตัวท้าวทองกีนม้าและลูก 2 คน ไปยังประเทศฟรั่งเศส แต่นายพลเดฟอาช์ไม่ตกลงด้วย เพราะเห็นว่าจะเป็นปัญหาภัยหลัง จึงส่งตัวท้าวทองกีนม้าให้แก่องคญาโภษารชินดี (ปาน) ซึ่งท่านก็รับไว้ด้วยความเมตตา กระนั้นเชือกีบังต้องถูกคุมขังเป็นเวลานานถึง 2 ปี

ในปี พ.ศ. 2260 ในรัชสมัยของพระเจ้าอยู่หัวท้ายสระ ท้าวทองกินม้าได้รับการปลดปล่อยและได้รับการแต่งตั้งให้เป็นวิเศษประจ้าห้องเครื่อง มีหน้าที่ทำอาหารหวานประเภทต่างๆ ส่งเข้าไปในพระราชวังตามกำหนด ระหว่างนี้ท้าวทองกินม้าได้กลับมาพักอยู่ที่ค่ายโปรดศึก ริมแม่น้ำเจ้าพระยา บ้านกิตของเชอ ซึ่งอาจเป็นที่มาของ การสันนิษฐานว่า ท้าวทองกินม้าได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์เป็น ท้าวทองกินม้าก็เป็นได้ เพราะในสมัยเดียวกันนั้น ได้รับโภคนาด มีพระไอยการตำแหน่งนาพลเรือน ซึ่งเป็นกฎหมายที่ตราขึ้นได้กำหนด พนักงานวิเศษกลางไว้ 3 ตำแหน่งเรียงตามลำดับดังนี้ ท้าวเทพภักดีคำว่า ท้าวทองพยศของหวาน และ ท้าวทองกินม้า ทั้งสามมีศักดินานั้นละ 400 เท่ากัน บรรดาศักดิ์ท้าวนางที่ขึ้นต้นว่า ทอง นั้น เกยได้ยิน อีกชื่อหนึ่งก็คือ ท้าวทองพยศ อาจจะเกี่ยวกับพวงกิ่งเส花生 เช่นเดียวกับคำว่า ทองกินม้า ก็ได้ ทำให้สันนิษฐาน ได้อีกว่า ท้าวทองกินม้า ซึ่งเดิมอาจจะเป็นทองอะไรมาก่อน อาจมีเด็กมาจากชื่อเดิมคือ มะรี กีมาร์ เลยกลายเป็นท้าวทองกินม้าไป น่าจะเป็นที่มาทำให้ บรรดาศักดิ์นี้ถูกกำหนดขึ้นเพิ่มเติมภายหลัง ในรัชสมัยของพระเจ้าอยู่หัวท้ายสระ

การทำหน้าที่วิเศษประจ้าห้องเครื่อง จัดหา อาหารหวานส่งเข้าพระราชวังทำให้ท้าวทองกินม้า ต้องประดิษฐ์คิดค้นขนมประเภทต่างๆ ขึ้นมาใหม่ ตลอดเวลา และคัดแปลงจากตำรับเดิมของชาติต่างๆ โดยเฉพาะโปรดศึกซึ่งเป็นชาติกำเนิดของท้าวทองกินม้า ท่านได้ถ่ายทอดความรู้นั้นให้กับบรรดาสาวชาววัง เมื่อบรรดาเด็กสาวกลับไปเยี่ยมพ่อแม่พื้นบ้านก็ได้นำ ความรู้นั้นมาอวดฟื้มือและเผยแพร่ย่างกว้างขวาง อาจถือได้ว่าท้าวทองกินม้าเป็นตนตำรับเครื่องหวาน

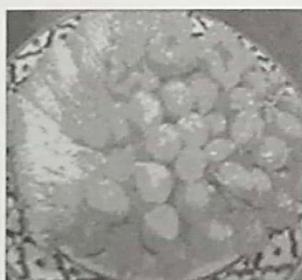
หรือขนมไทยในวัง ทำขนมหวานต่างๆ โดยเฉพาะ ได้นำไว้ข่าวและไปแจ้งมาเป็นส่วนผสมสำคัญ อย่างที่ทางโปรดศึกทำกัน

ขนมที่ท้าวทองกินม้าทำขึ้น และยังเป็นที่นิยม จำกัดจนถึงปัจจุบันก็ได้แก่ ขนมทองหยิน ทองหยอด ฝอยทอง ขนมกุนกามาส (ขนมหม้อแกง) รวมไปถึง ขนมทองโปร่ง (ขนมหน้าน้ำดอก) ขนมทองพุด ขนมสำปันนี ขนมฟร่อง และขนมไข่เด่า ฯลฯ ดังเห็นได้จากในภาพที่อุโคลงเหตุเรื่องเครื่องหวาน บทพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จ คาวหวาน บทพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จ พระพุทธเลิศหล้านภาลัย ได้กล่าวชุมเครื่องหวาน หรือขนมไทยหลายชนิดด้วยกัน ออาทิ ขนมทองหยิน ขนมทองหยอด ขนมผิง ฯลฯ ในสมัยพระบาทสมเด็จ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้มีการพิมพ์ตำราอาหาร ออกเผยแพร่ การทำขนมไทยก็เป็นหนึ่งในตำรา อาหารไทยนั้นด้วย จึงนับได้ว่าการทำขนมไทย และ วัฒนธรรมขนมไทย ตำราอาหารไทยเริ่มมีการบันทึก เป็นลายลักษณ์อักษรอย่างมีระบบระเบียบในสมัย รัชกาลที่ 5 นี้เอง โดยตำราอาหาร แม่ครัวหัวป่า ก็เป็นตำราอาหารไทยเดิมแรก ประพันธ์โดย ท่านผู้หญิงเปลี่ยน ภาสกรวงศ์ ในตำราอาหารไทย เดิมนี้ ปรากฏรายการ สำรับของหวานเลี้ยงพระ อันประกอบด้วย ขนมทองหยิน ทองหยอด ขนมฝอยทอง ขนมหม้อแกง ฯลฯ และคงให้เห็นว่า ขนมไทยจากการประดิษฐ์คิดค้นของท้าวทองกินม้านั้น คุณไทยนิยมใช้ในงานบุญตามประเพณี และ งานพิธีกรรมที่เกี่ยวข้องในวิถีชีวิตริมแม่น้ำเจ้าพระยา ซึ่งเป็น แบบแผนต่อเนื่องกันมาตั้งแต่สมัยอยุธยาจนถึงปัจจุบัน เหตุที่นิยมพระคนไทยถือว่า ทอง เป็นของดี มีมงคล ทำแล้วได้มีบุญกุศล มีเงิน มีทอง มีลาภยศ สรรสิริ สมชื่อบนหนึ่งสอง

ชีวิตในบ้านปลายของท่านท้าวทองกินม้าต้องทำงานด้วยตราครุฑ์ ยามหลับนอนไม่มีที่นอนพิเศษอะไร เกยดองพักนอนที่มุ่งห้องพระเครื่องด้านต้องกอประวัติยาเฝ้าห้องพระเครื่องด้าน ด้วย เพราะเป็นคนซื้อสัดยังไงได้รับความไว้วางพระฤทธิ์ให้ทำหน้าที่นี้ ท้าวทองกินม้ามีอายุยืนยาวถึงแปดสิบปี จึงสืบงานอยู่ขัย ดำเนินชีวิตไปถึงสี่แผ่นดิน ด้วยแต่รัชสมัยสมเด็จพระนราธิปัมหาราช พระเพทราชา สมเด็จพระเจ้าลือ และสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท้ายสรวง ในช่วงที่ท้าวทองกินม้าทำหน้าที่วิเศษประจำห้องเครื่อง ท้าวทองกินม้าได้คิดค้นคำรับขนมน้ำไทยโดยนำเอาวัสดุดินพื้นถิ่นที่มีในประเทศไทยเข้ามาผสมผสานจนทำให้เกิดขนน้ำที่มีรสชาติอร่อยถูกปากขึ้นมากหมาย

ขนมแต่ละชนิดล้วนแสดงออกถึงความอ่อนช้อยของความเป็นไทย มีเสน่ห์ แสดงให้เห็นถึงความละเอียดอ่อน ประณีต วิจิตรบรรจงในรูปลักษณ์ ดังแต่ละอย่างที่ใช้วิธีการทำที่กลมกลืน ความพิถีพิถัน สีที่ให้ความสวยงาม มีกลิ่นหอม รสชาดของขนมที่ละเอียดลงในชานให้รับประทาน แสดงให้เห็นว่าคนไทยเป็นคนใจเย็น รักสงบ มีฝีมือเชิงศิลปะชวนให้น่ารับประทาน เป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นในด้านความรู้สึกของชาวไทยและชาวต่างประเทศ ถึงแม้ท้าวทองกินม้าจะไม่ใช่คนไทย แต่เราคงปฏิเสธไม่ได้ว่าท้าวทองกินม้าก็ได้สร้างสรรค์สิ่งที่มีคุณค่าไว้ให้คนไทยอย่างมากมาย เหนอะ嗚แฉ่ที่เราจะยกย่องท้าวทองกินม้าให้เป็นเจ้าคำรับขนมน้ำไทย

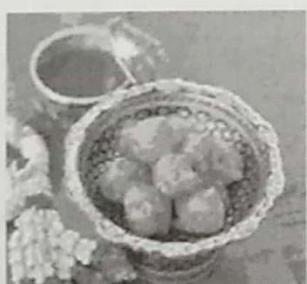
ทองหยิบ
ทองหยด ฟอยทอง

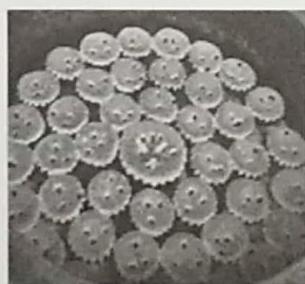
ขนมทองโภร่ง
หรือขนมหน้านวล

ขนมกุนกามส หรือ
ขนมหม้อแกง

ขนมทองพุด

ขนมพร้าว

เอกสารอ้างอิง

จุลคลา ภักดีภูมินทร์ (2545) ท้าวทองกีบม้า ท้าวทรงกันดาล. สกุลไทย, 2466 (48).
กรรณิการ์ พรมเสาร์ และ นันทา เบญจศิลารักษ์ (2542) หนังสือแკร้อยสำรับไทย.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วรรณรักษ์.

<http://www.culture.go.th/knowledge/food/dess10.htm>

<http://www.meechaithailand.com/ver1/?module=2&action=view&type=8&id=26>

<http://www.somdiary.com/mcontents/marticle.php?headtitle=mcontents&id=45954>

<http://www.thaidessert.com>

<http://www.utcc.ac.th/faculties/comarts/link/Kanomthai/H1.html>

www.cypress.chula.ac.th/New_Book2545/14-45.html

www.geocities.com/watsantacruz/travel/travel4.htm

www.literatureandhistory.go.th

www.naachim.com/

www.pbase.com/guzzie/image/16871050

www.thaiben.ac.th

“ หมาย ปากແຈງ ກາພຄວາມທຽງຈໍາທີ່ຍັງມີລື່ມເລືອນ ”

ອ.ທິຣັສຕີ ສຈວນນາມ

ໃນບຸກຄົມຂອງສັງຄົມໄທຢູ່ປີເປີບື່ນແປງໄປສ່ວນທີ່ຈາກຫລາຍາ ສົ່ງທີ່ຍັງຄົງມີກາພຂອງວັດນະຮຽນໃຫ້ປະຊາທິປະໄຕຮັບຮັດໄລ້ສຶກຍາອຸ່ນນີ້ຄື່ອງການກິນໜາກກາພວຍຈຸນຫຼຸງໄທຢູ່ສັນຍາໃໝ່ໄສສ່າຍເດືອວ ເກະອກອາຈະມີອຸ່ນເລື່ອນກາຮົດມາກາມຍາ ແຕ່ກາພ ປູ້ ຢ່າ ດາ ຍາຍກິນໜາກ ປາກແຈງ ພິນຄໍາ ກໍາລັງຈະຄ່ອຍາ ເລືອນຫາຍໄປທີ່ລະນູ້ຍົ່ວຍ ທີ່ລະນູ້ຍົ່ວຍ ແຕ່ຍັງເປັນກວາມໂຫຼດຂອງສັງຄົມໄທຢູ່ປູ້ ຢ່າ ດາ ຍາຍ ຂອງພວກເຮົາຮ້າງກອງນຸ້ກັບຍົ່ວພັນຮຽນການກິນໜາກໄວ້ອ່າງເໝັ້ນແນ່ນແລະຍັ້ງຍືນ

ການກິນໜາກໃນສັງຄົມໄທຢູ່ປີເປີບື່ນແປງ ອັນເກົ່າແກ່ອ່າງເໝັ້ນທີ່ສົບທອດກັນມາແຕ່ໄນຣາມ ຈາກໜັກສີຄຳຈາກເຮົາກິນສັນຍຸຖືໃຫ້ຍ້ອຍ ກ່າວວິ່ນເຮືອງໜາກພຸ່ງໃນຄຳຈາກເຮົາກິນທີ່ 1 ດ້ວຍທັດທີ່ 2 ບ່ຽນທັດທີ່ 2-3 ກ່າວວ່າ “ເມື່ອງສູຖານທີ່ຕີ ຈຶ່ງໝາຍ ສ້າງປ່ານາກປ່າພຸ່ງ ທົ່ວເມື່ອງນີ້ ຖຸກແໜ່ງ” ບ່ຽນທັດທີ່ 33-36 ກ່າວວ່າ “ເນື່ອງທະວັນທີມື່ອງສູຖານທີ່ນີ້ ມີປູ່ຄູ່ນີ້ກະເຫລວງ ມີປ່ານາກປ່າພຸ່ງ ມີໄຣມືນາ ມີຄື່ນມີຄານນີ້ບ້ານໃຫຍ່ ບ້ານເລັກ ມີປ່ານ່ວງ ປ່ານາມ ດູຈານດັ່ງແກລ້ວ” ຈາກຂ້ອງການໃນໜັກສີຄຳຈາກເຮົາກິນທັດກ່າວກ່າວໃໝ່ອໝັ້ນວ່າ ໃນສັນຍຸຖານທີ່ນີ້ ແກ້ວມື່ອງກິນໜາກໄປແລ້ວແກ່ລາຍໄດ້ຮັບກວາມນິຍົມເປັນອ່າງນາກປຸ່ງກັນອ່າງແພວ່ນຫລາຍໄດ້ຮັບກວາມນິຍົມເປັນອ່າງນາກ

ອາຈານຍົດຍົນນຸ່ມຂາສັດວິທະຍາລັບນຸ່ມ (www.uniserv.ac.th) ກ່າວໄວ້ໃນບັນຫາການກິນໜາກກ່າວວ່າ ຕັ້ນດຳຮັບຂອງການກິນໜາກນີ້ ມາຈາກປະເທດອິນເດີຍ ຜົ່ງເປັນປະເພີ່ມທີ່ສົບທອດມານານກວ່າ 2,000 ປິມາແລ້ວ ແຕ່ຈະເປັນໜາດແຮກຫຼຸງແລ້ວນັ້ນຍັງໄນ່ປ່າກກູ້ຫຼັກສູານທີ່ຂັດເຈນຈົ່ງກັນອິນເດີຍສັນຍົ້ນຈະມີໜາກອູ້ໃນມືອແລະກິນໜາກຮ່ວມກັນໃນໜູ່ເທົ່ອນ ດາວມານເຊື່ອຂອງໜາວອິນເດີຍນີ້ເຊື່ອວ່າ ພະພິມແນສ ອົງຄໍເທັກເຈົ້າແໜ່ງກວາມຮອນຮູ້ຈະປະລົງຮ່ວມເປັນພົດມາກ ຜ້າວອິນເດີຍຈຶ່ງລື່ອວ່າ ແກ້ວມື່ອງກິນໜາກເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນ ພຣາມມີທີ່ທຳນັ້ນທີ່ໃນພິທີກຽມດ່າງໆ ຈຶ່ງຈະຫັດໜາກໃນການປະກອບພິທີໄນ້ໄດ້

ນອກຈາກຫຼັກສູານທີ່ປ່າກກູ້ດາມຫຼັກສີຄຳຈາກເຮົາກິນທັດກ່າວວ່າ ແກ້ວນັ້ນ ການກິນໜາກຍັງປ່າກກູ້ຫຼັກສູານໃນສັນຍາອິນ ຈອມພລ ປ. ພິນຸດສົງຄຣາມໃນປີ ພ.ສ. 2486 ການໃຫ້ປະຊາທິປະໄຕກິນໜາກເພື່ອເປັນກວາມປົງປັງຕິວັດນະຮຽນໃຫ້ປະເທດໄທຢູ່ປີເປີບື່ນແປງເປັນອ່າງເໝັ້ນແນ່ນແລະຍັ້ງຍືນ ອາຍປະເທດເປັນທີ່ຍົມຮັບຂອງໜາວໄລກ ຮັບນາລົງສ້າງຫ້ານປະຊາທິປະໄຕກິນໜາກ ຫ້ານຫາຍພຸ່ງແລະໜາກແລະຫ້ານກຳສັນພຸ່ງສ່ວນໜາກ ເຮັດກວາມໃຫ້ປະເທດໄທຢູ່ປີເປີບື່ນແປງ

กล่าวไว้ว่า การกินหมากของคนไทยจะส่งผลต่อสุขภาพ หรือฟรั่งคูแล้วว่า เมื่อมีน้ำเสื้อต้องดื่มน้ำ หรือการบ้วนน้ำมาก ก็ทำให้พื้นสักประกายกระเทอะ จาก “คำแนะนำของ สภาวัฒนธรรมแห่งชาติเรื่อง ไทยของการกินหมาก” เมื่อ 1 กุมภาพันธ์ 2486 ในยุคสมัยของจอมพล ป. พิบูลสงคราม โดยกรมโภชนาการ ประมวลวัฒนธรรมแห่งชาติ กล่าวว่า คนกินหมากเป็นคนป่าเดือน คูเมื่อกินกินสัตว์สศๆ ติดเลือดแดงที่ปาก ในการ กินหมาก ผู้กินต้องเคี้ยวอึ่งเหมือนความอยู่่เสมอ ทำให้ปากเหม็น ฟันเขินเสียระยะนาน หน้ากร้าน แก่เกินอายุ เป็นโรครามนาด ปลายประสาทลิ้นชา เป็นโรคเบื้องอาหาร เป็นโรคห้องร่วง อาจเป็นมะเร็ง ได้ง่าย ธาตุไฟอ่อน และทำให้สถานที่ต่างๆ ของ บ้านเมืองขาดความสงบ เพราะ “นักหมาก” ชอบบ้วน เลอะเทอะ ความเสื่อมเสียนานปีการข้างต้นนี้ ทำให้ รัฐบาลเห็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะใช้มาตรการ “เด็ดขาด” กับคนกินหมาก ซึ่งถือเป็นผู้ไม่มีวัฒนธรรม กระทำการดังนี้ ได้ออกคำสั่งห้ามประชาชน ที่กินหมากเข้าไปติดต่อในสถานที่ราชการทั่วไป และ ยังมีหนังสือด่วนมากถึงคณะกรรมการจังหวัด ทุกจังหวัดให้กวดขันเรื่องคนกินหมาก ห้ามขายพูล ในตลาด ห้ามปลูกต้นพูลและทำสวนพูล ตลอดจน ให้ตัดต้นพูลให้หมดลื้น เพื่อป้องกันไม่ให้คนไทย ต้องตกเป็นทาสของหมากพูลอีกด้วย (www.ndmi.or.th)

คนในสมัยก่อนนี้ถือว่า การกินหมากเป็น สิ่งที่มีความสำคัญในการดำรงชีวิต เปรียบเทียบได้กับ ปัจจัย 4 นั่นเอง และเมื่อโคนสั่งห้ามกินหมากนั้นถือ ความรุ้สึกที่สุดแสนจะอบช้ำ จากที่เคยกินหมาก ทุกวัน จู่ๆ วันหนึ่งสิ่งที่เคยกินมาเนินนานด้วยความ

เอรีคอร์ดและความสุขใจเป็นของที่ติดตามแรม กลับกลายเป็นของเดือนที่ผิดกฎหมาย จากคำน้อกเล่า ของคนในสมัยก่อนท่านหนึ่ง นั่นก็คือ คุณยายอ่ำพร แซ่คู ซึ่งเป็นคุณยายของผู้เขียน ปัจจุบันอายุ 93 ปี แต่ก็ยังแข็งแรง จำความได้ดีและที่เป็นความภูมิใจของ คุณยายคือ ฟันคำอันเงางามนั้นยังคงอยู่ครบ 32 ชี

“กินทุกวัน อดข้าวไม่กลัวเลย กลัวอดหมาก เกษถูกบังคับให้อุดหมากสมัยจอมพล ป. โอ๊ย!

ฉันแทนเบย์ ต้องแอบกิน ถ้าหัวลงเห็นโคนดีแน่ มันผิดกฎหมาย ได้ขิน ครั้งแรกเป็นลมไปเลย บ้านไหนปลูกต้นหมาก ต้นพูล ต้องโค่นทึ่ง ไม่วัน จะผิดกฎหมาย กูเมื่อง”

คุณยายกล่าวอย่างอารมณ์ดีว่า การขายหมากพูล ในสมัยนั้นต้องขายกันแบบแอบซ่อน วิธีการจะนำ หมากพูลมาสูตรลาดกีต้องทำแบบของเดือน คือ ปักปีก ซ่อนเร้นมากจนถ้ายังเป็นคนภายนอกเดือน เวลาจะคุยกัน เรื่องมากเรื่องพูล ต้องแอบคุยกันแบบชุบชิบ ส่งสายตา กันถือว่าเป็นสัญญาณในการซื้อขายหมาก หรือทำทำเนเพาะที่จะบ่งบอกได้ว่า นี่คือการลักลอบ ซื้อขายหมากพูล

“ฉันจะเอาหมากพูลที่มีเก็บอยู่ไปฝากเพื่อน ซื้อขายทุเรียนอยู่ข้างบ้าน ฉันยังดูหมากพูลใส่ถุงไป กลัวหัวลงเห็น ฉันต้องเอาซ่อนไว้ตรงกลางในถุง ข้างบนหัวลงมองมาเจอมีแต่เงาเต็มไปหมด” นี้คือ คำพูดที่เป็นการย้ำเตือนการลักลอบกินหมากในยุคนั้น ที่คุณยายอ่ำพรกลั่นกรองจากความทรงจำที่ฝังลึก อยู่ในใจคุณยายนานกว่า 60 กว่าปี และหากวันใด คุณยายอ่ำพรไม่ได้ทานหมาก นั่นก็คือ สิ่งที่ทรงมาน

คุณยายมากที่สุด มากกว่าไม่ได้กานข้าว เพราวยา กานมากทุกวัน อมไว้เมี๊ยะทั้งเวลานอนและถ้าหาก ยายไม่ได้กินมากวัน ไหนจะได้ยินเสียงยายบ่นว่า “ปากจีกินข้าวไม่อร่อย” ซึ่งเป็นความเคลื่อนที่ คุณยายมีอยู่นานนานในเรื่องของการกินมาก คุณยาย จำกวามไม่ได้วากินมากดังแต่อายเท่าไหร่ รู้แต่ว่า เริ่มกินตั้งแต่ยังเล็ก ตั้งแต่ยังไม่เริ่มเป็นสาว และ กินมากมานานแสนนาน จนกลายเป็นพฤติกรรม ที่เคลื่อน และพฤติกรรมเช่นนี้เป็นสิ่งที่อดใจทนถึง ปัจจุบัน ไม่เคยทำร้ายและทำลายสังคมไทย ให้เสื่อมเสียไป และในปัจจุบันคงไม่มีใครกล้า ลอกเล็บแบบพฤติกรรมที่คงจะเช่นนี้

ในการกินมากของ ปู่ ย่า ตา ยาย ของ พวกรเเรนน์ สิ่งที่เป็นเครื่องช่วยของความสำเร็จ ใน การ กิน มาก นั่น คือ เครื่องกินมาก ที่จะถูก บรรจุอยู่ในเชื่นมาก และในหาก 1 คำนั้น จะ ประกอบด้วยอะไรมีอยู่บ้าง ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. มาก

มากเป็นพืชที่เกี่ยวข้อง กับวัฒนธรรมประเพณี พื้นบ้าน ความเป็นอยู่ของ คนไทย ในอดีตกนไทย สมัยก่อนนิยมกินมาก

ดังแต่เดิมายถึงชาวบ้านธรรมชาติ มักมีเชื่นมาก ไว้รับแขกผู้มาเยี่ยมเยือน ปีได้เกิดภาวะแห้งแล้ง มีผลกระทบเศรษฐกิจ สาขาวารณ์ เช่นนี้โบราณจะ เรียกว่า ข้าวยากมากแพะ ปัจจุบันคนนิยมกินมาก ลดน้อยลง ความสำคัญแห่งวัฒนธรรมของการกินมาก เริ่มจากหายลงไป (www.doa.go.th) การปลูกมาก

ในปัจจุบันนี้ มีอย่างมากเมื่อเทียบกับอดีต นอกจากแอบจังหวัดจะเชิงโทรที่พ่องจะมีให้เห็นอยู่บ้าง ทางภาคใต้แอบจังหวัดนครศรีธรรมราชก็พบอยู่มาก เช่นกัน เวลาเก็บมาก คนเก็บมักใช้ห่วงผ้าคล้อง รอบเท้าแล้วถึงปืนต้น ห่วงผ้าจะช่วยทำให้กันปืนไม่ลื่น หล่นลงมาง่ายๆ เมื่อเก็บมากจากต้นหนึ่งได้แล้ว ก็มักใช้ธีโยกตัวจากต้นมากต้นหนึ่งไปยังอีกด้านหนึ่ง ไม่ต้องเสียเวลาลงแล้วปืนขึ้นใหม่ ในรากเดือน มีนาคมและเมษายน ก็ช่วงที่มากจะออกซุกมากที่สุด แต่ในขามที่มากขาดแคลนนั้นก็จะอาศัยในการกิน มากแห้ง ที่จะช่วยแก้ขัดแก้ความอิ่มล้าหิว คุณติดมาก สำหรับมากสุดจะมีรสชาติหอมหวาน หรือเรียกว่า มากหน้าหวาน ซึ่งเป็นมากดิน ที่ยังไม่แก่ เนื้อสีขาวและมีเยื่อเป็นวุ้นมาก รวมถึง อาการดีวยิ่งที่ว่ากันว่ากระชับปากดีของมากหน้าฟ้าด แต่ถ้ามากฝาดจนมากเกินไปผู้ที่กินมากจะเกิด อาการขันมาก

มากนอกจากไว้ทานคู่กับพลูแล้วนั้น มากยังมีประโยชน์เป็นยารักษาโรคได้อีก คนสมัยก่อน จะใช้มากเป็นยารักษาโรคต่างๆ เช่น มากดิน ตากแห้งบดละเอียด ผสมกับพิมเสน ใช้โรยแพลง กามโรคเปลือกมากสุกคั้นเอาน้ำพิมเสน ใช้หยอด ผ่าแมลงที่หลงเข้าไปในหู หรือนำมาเคี้ยวกับพลู สามารถแพลงได้

2. ใบพลู

พลู เป็นพืชสมุนไพรที่ คนโบราณส่วนใหญ่นำมา บริโภคกับมาก ลักษณะ เป็นไม้เลื้อย เนื้อแข็ง เลื้อยพันต้นไม้อื่น อาศัย

รากฟอยท์เดกตามข้อเป็นเครื่องมือทาง ใบล้านนอกสีเขียวเข้ม ล้านใบสีเขียวอ่อนหน่านๆ เป็นใบเดียว รูปหัวใจ เนื้อใบหนาเป็นมัน มีกลิ่นฉุนเฉพาะตัว รสเผ็ด ร้อน ดอกรสชาต ออกรสเป็นช่อบานแกนขยาย คล้ายพริกไทย ก้านใบยาติดกันลำต้น ในเมืองเขียวเหลือง ถึงเขียวเข้ม ขยายพันธุ์ได้ด้วยการปักชำตัวขยาย ขนาด 3-5 ซม. ชอบคินอุดมสมบูรณ์ที่มีการระบายน้ำ ที่ดี ชอบอากาศร้อนชื้นแต่ไม่ร้อนจัดนัก ปลูกได้ทุกภาค ของประเทศไทย นิยมปลูกให้ชื้นไปกับต้นทองหลาง ในพูลมีอ่องสมกับปูนแดงและมากใช้เป็นของเคี้ยว สำหรับผู้ที่กินมาก ส่วนใหญ่พูนมากแล้วกากกลาง และภาคอีสาน คือ กรุงเทพฯ ยะลา เชียงใหม่ ปราจีนบุรี นครนายก นครปฐม ขอนแก่น และนครราชสีมา ฯลฯ (www.thaipost.net) ประเภทของการปลูกพูลนั้น ถ้าปลูกทึ่งไว้ให้เลือยชั้นบนด้านไม้อ่อนๆ ในสวน เช่น ด้านทองหลางจะเรียกว่า พูลถังทองหลาง ถ้าเป็น พูลที่ชาวจีนปลูกนั้นเรียกว่า พูลจีน สมัยก่อนจะ พูนແคนบางยี่เรือ ถ้าปลูกพูลแล้วทึ่งไว้ให้เลือยบนไม้อ่อนๆ เรียกว่า พูลค้างไม้ และพูลที่มีสีเหลืองนั้น เรียกว่า พูลเหลือง ราชติดไม้ก่ออยเพ็คมาก

การเก็บพูลไปกินคู่กับหามากของคนใน สมัยก่อนนั้น จะเลือกเก็บเฉพาะ “ใบที่มีน่อง” เท่านั้น คือ จะเก็บเฉพาะใบที่แก่ปานกลาง ไม่เก็บใบอ่อน โดยเด็ดขาด และจะเลือกเก็บแต่ใบที่มีใบอ่อนอยู่ด้วย ชั้นไปทางปลายยอด เพราะเมื่อเก็บใบที่ต้องการไปแล้ว ในอ่อนจะเจริญขึ้นแทนใบที่ถูกเก็บไป ภานะที่นิยมนำมาใส่พูลจะเรียกว่า ซองพูล มีสีสันสวยงาม แล้วแต่ฐานะของผู้ใช้

นอกจากพูลจะนำไว้ทานคู่กับหามากแล้วนั้น พูลยังมีประโยชน์ในการบำบัดรักษาระดับต่างๆ ของ คนสมัยก่อนได้แก่ (www.thaipost.net)

1. โรคครีดลีดวงทวาร โดยนำใบพูล 1 กำมือ สับเป็นชิ้นเล็กๆ แห้งน้ำประมาณ 10 ลิตร แช่น้ำประมาณ 1-2 วัน จากนั้นตักอาบ้น้ำครั้งละ 1-2 ลิตร นานั่งแช่ห้องจากถ่ายตอนเช้า แห้งน้ำประมาณ 10-20 นาที ทำทุกวันประมาณ 1 สัปดาห์ก็จะรู้สึกดีขึ้น (น้ำที่แช่ใบพูลนั้นสามารถเก็บไว้ได้นาน โดยไม่เสีย แต่น้ำที่ใช้แห้งแล้วให้ทิ้งไป)

2. แก้ห้องอีดห้องเพื่อและบำรุงกระเพาะ โดยนำใบพูลสด 2 ใบ ตำกันน้ำให้ได้สัก 1 ช้อนชา ผสมน้ำร้อนลงไปครึ่งถ้วย กินแก้ห้องอีด ห้องเพื่อ และบำรุงกระเพาะอาหาร โดยเฉพาะประเทศไทย พลิปปินส์นั้น ถือว่าใบพูลเป็นยาช่วยย่อยอาหารได้ดี ส่วนในประเทศไทยเดิมจะนำน้ำที่ถักน้ำมาผสมกับยา rakya โรคห้องต่างๆ เช่น ห้องอีด ปวดห้องท้องร่วง เป็นต้น

3. แก้ปวดฟัน โดยนำก้านใบพูลมาทุบหรือบดให้แหลก หยดเหла้าโรงลงไป 4-5 หยด ใช้สำลีพันไม้จิ้มฟันจุ่นลงในน้ำยาห้าไปแบงรูฟันที่ผุ หรือเอาสำลีชูบัน้ำยาอุดตรงบริเวณที่ปวด ทำติดต่อ กัน 3-4 ครั้ง ภายในเวลาครึ่งชั่วโมง อาการปวดฟันจะทุเลาลงและหายปวด เพราะในใบพูลมีสารชาวิกฤต ซึ่งมีฤทธิ์ยับยั้งเชื้อแบคทีเรียที่ทำให้ปวดฟันและยาหาน้ำ แต่สารอีกชนิดหนึ่งคือ ยูกีโนล มีฤทธิ์ระจัน ปวดและยับยั้งเชื้อแบคทีเรียชั่นกัน

4. กำจัดกลิ่นตัว โดยนำใบพูลมาขี้แม้วา ที่รักแร้ห้องอาบน้ำ กลิ่นตัวจะก่ออย่าง หายไป เพราะฤทธิ์ระจันเชื้อของใบพูลอาจจะช่วยระจันเชื้อแบคทีเรีย ที่ทำให้เกิดกลิ่นตัวได้

5. กำจัดกลิ่นปาก โดยใช้ใบพูลมาเคี้ยวไว้ สักครู่แล้วจึงบ้วนทิ้ง นอกจากกลิ่นในพูลจะกลับกลิ่นปากแล้ว ยังมีน้ำมันหอมระ夷ที่มีฤทธิ์ขับซึ้ง

การเจริญของแบคทีเรียที่ทำให้เกิดกลิ่นปาก หากได้เก็บไว้ในพูลูกเชื้าและก่อนอนแม้ว่า จะกำจัดกลิ่นปากได้และทำให้ลมหายใจหอมสดชื่นอีกด้วย

3. ปูนแดงหรือปูนกินมาก

ปูนแดงนั้นผลิตมาจากการเผาหินปูนหรือเปลือกหอยจนเป็นเต้าแล้วบดให้ละเอียด ผสมน้ำ กวนจนขึ้นเหลว ปูนที่ได้จะมีลักษณะขันเหนียว กล้ายدينเหนียวสีขาวเรียกว่า ปูนขาว ถ้าหากจะทำให้มีสีแดงต้องเติมน้ำมันลงไปเพื่อลดความเข้มข้นของกรดในปูน และทำให้ปูนที่ได้มีสีแดง ปูนแดงที่ได้จะมีความแรงของกรดเพียงปานกลาง ถ้าหากปูน มีความแรงมากก็จะกัดปากของผู้กินมากได้ ภาษาโบราณเรียกว่า “ปูนดุ” จึงต้องเติมน้ำมันหรือเกลือเพื่อลดความดูของปูน บางครั้งคนในสมัยก่อนนิยมปูนปูนสีใหม่ให้มีความหอม เช่น ใส่พิมเสน หรือหันใบเนียมใส่ลงไปในปูนด้วย ในเนียมมีกลิ่นกล้ายในสาระแห่ง บางคนก็บอกว่าห้อมเหมือนกลิ่นข้าวใหม่ บางคนอาจใส่ยางสีเสียดลงไปเพื่อให้ปูนฝาด และลดความแรงลง ภาชนะในการใส่ปูนแดงของคนสมัยก่อนนั้นนิยมใส่ปูนแดงในเต้าปูนใบสาข และต้องมีไม้ควักปูนเป็นของที่คู่กัน

ปูนแดงนอกจากจะไว้ทานกับหมากพูล แล้วนั้น ยังมีประโยชน์อื่นอีกนานัปการ จะนำมาทำขนม ถ้าเป็นขนมไทยประเภททอด เช่น กล้วยแยกทอด ผสมปูนแดงลงไปเพื่อความกรอบของขนมหรืออาหารว่าง เช่น กะทงทอง ผสมในตัวแป้งของกะทงทองเพื่อให้แป้งกรอบอร่อยเพิ่มขึ้น หรือขนมประเภทเชื่อม ได้แก่ กล้วยปุ๋ยเชื่อม จะต้องนำกล้วยไปบ่มแซ่บปูนแดงเสียก่อนเพื่อเพิ่มความเหนียวให้กับตัวกล้วย ฯลฯ

ประโยชน์ของปูนแดงในการมาทำเป็นยา รักษาโรค ได้แก่ โรคเจ็บคอ วิธีการคือ เอาปูนแดงใส่เปลือกหอยแครงให้เต็มฝา นำไปเผาให้ลุกโชน ปล่อยทิ้งไว้ให้เย็น จะทำให้กรอบและบดง่าย จากนั้นค่อยนำพิมเสนมาผสมและบดเข้าด้วยกัน ให้ละเอียด บีบมะนาวพอเหลว ใช้ขันไก่ต้มม่าเชื้อแล้วป้ายากว่าด้วยริเวณที่เจ็บหรือเป็นคุณ ให้ทาซ้ำ เป็นระยะตามที่เห็นเหมาะสม หากใช้燕尾ไป 1 วันแล้วไม่รู้สึกดีขึ้นแสดงว่า ยาไม่ถูกกับโรคต้องรักษาด้วยยาอื่นต่อไป (www.geocities.com/thaimedicinecm)

4. ยาเส้น

ยาเส้นที่ใช้ในการกินมากของคนในสมัยก่อนมี 2 ชนิด คือ ยาจีดหรือยาฟอยกับยาคุน ยาจีดหรือยาฟอย ทำจากใบยาสูบชนิดที่มีใบบางและไม่แรงจัด หั่นฝอยแล้วล้างน้ำ ตากแดดไว้จนแห้ง หรือเมื่อเห็นว่าหมดสีเขียวแล้ว ล้วนยาคุนเป็นใบยาชนิดที่มีกลิ่นคุนจัด เมื่อหั่นฝอยแล้วนำไปตากแดดโดยไม่ต้องล้างน้ำเหมือนยาจีด วิธีเก็บยาเส้นซึ่งเป็นที่รักกามานานแล้ว คือ ใช้เปลือกส้มจีนหรือส้มโอที่หั่นเป็นแผ่น ปีกไว้บนยาเส้น ความชื้นจากเปลือกส้มจะช่วยให้ยาไม่แห้งกรอบจนเกินไป หรือถ้าให้ห้อมก้อนด้วยควันเทียน

ในส่วนของกรรมวิธีในการกินมาก 1 คำนั้น จะมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1. ทาสีผึ้งที่ปาก เพื่อไม่ให้ปากตึง และป่องกันไม่ให้น้ำมากประปากมากจนเกินไป

ขั้นตอนที่ 2. บรรจุยาเม็ดปắcเปลือกสีเขียว ของหมากดินหรือหมากสอดออก ลอกลงมาจนถึงข้าวที่ติดกับเนื้อหมาก พอดีกับเปลือกแข็งของกี๊ชกินได้ ซึ่งส่วนมากเจ็บออกเป็นเล็กๆ แล้วแต่ใจชอบ กินมากมากหรือน้อย

ขั้นตอนที่ 3. นำใบพลูมาป้ายปุ่นแดง
การป้ายปุ่นแดงต้องป้ายด้านที่ไม่มีน้ำของใบพลู

ขั้นตอนที่ 4. พอเครื่องมากได้สักพัก
ถ้ารู้สึกว่าหมากจับปากก็จะพยายามเส้นม้วนเป็นก้อน
เล็กๆ เชื้ดและสีฟันแล้วจูกไว้ที่มุมปาก

อุปกรณ์อีกชิ้นหนึ่งที่ผู้เขียนคงจะคิดถึง
ไม่ได้ นั่นก็คือ เชี้ยนหมากในงาน สมัยผู้เขียนยังเด็ก
เคยไปรื้อคันเชี้ยนหมากของคุณยายอ่อน พะ จะถูกคุณลอด
 เพราะเชี้ยนหมากคือของคู่ใจที่ห่วงเห็น เชี้ยนหมาก
อาจเป็นตะกร้าเก่าๆ ซึ่งอาจจะมียาหม่อง ยาดม
เงินทอง รูปถ่ายของผู้เขียนในวันรับปริญญา ซึ่งสิ่งที่
อยู่ในตะกร้าเชี้ยนหมากของคุณยายคือสิ่งที่ล้ำค่าที่สุด

โดยทั่วไปเชี้ยนหมากจะมี 2 ส่วน คือ
ส่วนบน ที่ใช้วางเครื่องใช้ที่ใส่หมากและเครื่อง
ประกอบอื่นๆ ที่หยิบหาได้ทันที ส่วนใหญ่เป็นตะลัน
กระปุก ส่วนล่างสำหรับใส่ของกระจุกกระจิก
อาจเป็นผ้าเช็ดปาก กระไก หนีบหมาก สำลีที่ใช้
มวนพลู หรือหมาก ใบพลูที่จัดเตรียมเอาไว้เพิ่มเติม
เมื่อของที่วางอยู่ข้างบนร้อยหรอ

เชี้ยนหมากนั้นจะมีลักษณะแตกต่างกันไป
ในแต่ละห้องถิน ตามแต่วัสดุที่จะใช้ประดิษฐ์คิดทำ
และฝีมือลายมือของช่างในแต่ละห้องถิน มีทั้งที่ทำ
จากไม้ เงิน ทอง นากระเบื้อง กระเบื้องมุก ชา้ง
เครื่องเงิน เครื่องคอม hairy ลิเพา สำริด ทองเหลือง
ดินเผา เครื่องมุก ชา้ง เครื่องเคลือบ ฯลฯ
ความประณีต งดงาม และวัสดุที่ใช้ทำเชี้ยนหมากจะเป็น
เครื่องของฐานะ รสนิยม ความพึงพอใจของเจ้าของ
ได้เป็นอย่างดี

ของหลักๆ ที่จะต้องมีอยู่ในเชี้ยนหมาก 1 ชุด
ก็คือ เต้าปูน ของพลู จากหมาก และตะลับเล็ก

ตะลับน้อย อีก 3-4 ใบสำหรับใส่ยาเส้น สีเสียด การพลู
หรืออื่นๆ แล้วแต่ผู้ใช้ นอกจากนี้อาจมีตะลับสีฟัง
ตะบันหมาก มีดเจียนหมาก กระไกหินหมาก
จะวางอยู่ตรงไหนส่วนบนหรือส่วนล่างของเชี้ยนหมาก
ใกล้ไกลมือหยิบคงต้องแล้วแต่ผู้ใช้แต่ละคน

อุปกรณ์สำคัญอีกอย่างหนึ่งสำหรับการกินหมาก
ที่มักพบวางคู่กับเชี้ยนหมากเสมอคือ กระโจน
สำหรับน้ำวนน้ำหมากหรือคายชานหมากที่จีดแล้ว
เห็นเดียวกับหัวของอื่นๆ อันเนื่องมาจากการกินหมาก
และยังมีอุปกรณ์อีกหลากหลายของคุณปู่ ย่า ตา ยาย
ที่ส่วนจะละเอียดลออ พิเศษในการกินหมาก
เชี้ยนหมาก ของใช้คู่กับคุณปู่ ย่า ตา ยาย
ในยุคอดีตที่ไม่เพียงแต่เป็นที่มาของวัฒนธรรม
งานช่างฝีมืออันวิจิตรของไทยเบนงหนึ่ง หากยัง
คงอยู่แม้แต่เพียงที่ประการประชันกัน กระทั้งเป็น
เครื่องประกอบยศศักดิ์ ที่บ่งบอกถึงความดีความชอบ
รวมถึงสถานภาพของบุคคลในสังคมไทยยุคหนึ่งที่เดียว

ภาพของคนแก่กันแต่นั่งกินหมากในปัจจุบัน
คงหาตามห้างสรรพสินค้าไม่ได้ แต่ถ้าจะหาดูได้
มากที่สุดคงเป็นงานนิทรรศการวัฒนธรรมที่พอจะมี
ให้เห็นที่ถนนผ่า ถนนแก่ รุ่นพ่อ รุ่นปู่ ย่า ตา ยาย
ยังคงกินหมากกัน รวมถึงคนในห้องถินชนบท
ที่ห่างไกลที่ยังพอทำการกินหมากอยู่ในแบบที่ตนคุ้นเคย
และดูเหมือนนับวันความพึงพอใจใน “ความงาม
แห่งปากแคง พันคำ” นั้น ของคนรุ่นสมัยก่อนซึ่งคง
ติดตราตรึงใจ เป็นภาพความทรงจำที่มีอาจลืมเลือน
ถึงแม่ยังนับวันก็ยังสูญหายไปในความทรงจำแห่ง
กาลเวลาที่เคลื่อนตัวไปมิได้หยุดนิ่ง ท่ามกลาง
กระแสแห่งการเปลี่ยนผ่านจากสังคมพื้นบ้านสู่สังคม
แห่งโลกกว้างนั้น

เอกสารอ้างอิง

ธีรภัท ชัยพิพัฒน์. วัฒนธรรมการเคี้ยวหัวมากพลูในสังคมพม่า, วารสารศิลปวัฒนธรรม. ปีที่ 26 ฉบับที่ 26 (6 เมษายน 2548), หน้า 146-155

ขวัญใจ เอมใจ. วัฒนธรรมการกินหมาก, สารคดี. ปีที่ 10 ฉบับที่ 12 (มิถุนายน 2547), หน้า 86-108 คนไทยในสังคมโลก. www.ndmi.or.th

ดวงกนก อุ่นจิตติ. การกินหมาก. (9 กันยายน 2548) Available : [http:// www.uniserv.ac.th](http://www.uniserv.ac.th)

หมาก - การปลูก. (5 มีนาคม 2549) Available : [http:// www.uniserv.ac.th](http://www.uniserv.ac.th)

พลู สมุนไพร 108 (1 เมษายน 2550). หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ : คลอัมນ์สาระน่ารู้ ประโยชน์ของปูนแดง www.geocities.com/thaimedicinecm

เมื่อวัฒนธรรมขายได้

รังสินา เลิศจารญารักษ์

ประเทศทุกประเทศในโลกต่างก็มีเอกลักษณ์ และวัฒนธรรมของตนเอง บางประเทศก็สามารถดำเนินการ เอกลักษณ์นี้ไว้ได้อย่างชัดเจน ทั้งด้านการแต่งกาย อาหาร สิ่งแวดล้อม ชีวิตความเป็นอยู่ บ้านเรือน สามารถดำเนินการอยู่กับเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว ขณะที่ยังรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีไว้ได้อย่างเหนี่ยวแน่น ส่วนในบางประเทศนั้น ได้รับผลกระทบจากการโยกยายถิ่นฐาน การสร้างแผ่นดินใหม่ รวมทั้งการตกเป็นอาณาจักรของประเทศอื่น ทำให้เกิดการผสมผสานของวัฒนธรรม และในบางประเทศ วัฒนธรรมดั้งเดิมถูกจำกัดด้วยเหตุผลทางการเมืองทำให้ประชาชนต้องซ่อนปฏิบัติภารกิจทางวัฒนธรรม และในขณะเดียวกันมีบางประเทศที่มีวัฒนธรรมอยู่อย่างบั้งคียน ไม่เคยมีมรสุมการเมืองจากประเทศล่าอาณาจักรที่พยายามเข้ามาปกครองได้สำเร็จ วิธีชีวิตของคนในประเทศนั้นเปลี่ยนแปลงไปตามสมัยนิยม ท่ามกลางกระแสหลากหลายของวัฒนธรรมต่างชาติที่ไหลมายังมากยิ่งมีคนอีกกลุ่มนหนึ่งในประเทศที่พยายามผลักดัน และหาญทบทวนที่ให้กันในชาติกัลัมนานา民族วัฒนธรรมของตนเองด้วยวิธีการต่างๆ ที่ทันสมัยมากขึ้น เกิดผลพลอยได้ให้ชาวชนรุ่นหลังรักในวัฒนธรรมของตน และเป็นที่ชื่นชมของชาติต่างชาติ เพื่อเพิ่มรายได้มากขึ้นด้วยวัฒนธรรม

อย่างไรก็ตามทุกประเทศต่างก็ทราบดีว่าวัฒนธรรมเป็นสิ่งมีค่า เป็นสิ่งที่สามารถแสดงถึงความเป็นชาติได้อย่างดีเยี่ยม ไม่ว่าจะเป็นภาษา อาหาร และการแต่งกาย หากไร้ชีวิৎชีวัฒนธรรมก็เปรียบเสมือนต้นไม้ไร้ราก ทำให้ทุกประเทศต่างก็พยายามดำเนิน เชิดชู รักษา วัฒนธรรมตนให้อยู่อย่างยั่งยืน ในบางประเทศที่มีรูปลักษณ์วัฒนธรรมไม่ชัดเจน ประเทศนั้นก็ต้องพยายามสร้างวัฒนธรรมของตนเองขึ้น

ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจนในการพยายามสร้างวัฒนธรรมก็คือ ช่องกง ซึ่งขณะนี้ถือเป็นเขตปักครองพิเศษ หลังจากที่อังกฤษส่งมอบเกาะช่องกงคืนแก่จีน เมื่อปี ก.ศ. 1997 แต่ชาวช่องกงก็ยังคงเป็นชาวช่องกง และการปกครองก็ยังสามารถดำเนินกิจกรรมต่างๆ ได้ด้วยตนเองต่างจากเมืองอื่นๆ ของจีน ช่องกงเป็นประเทศหนึ่งที่มีค้ายามมาช้านาน จนกลายเป็นวัฒนธรรมด้านการค้าขายไป วัฒนธรรมที่ผสมผสานของตะวันออกและตะวันตกที่เห็นได้ชัดเจนในแต่ละถูกุก้าว จากการประดับประดาตกแต่งบ้านเรือนของชาวช่องกง คุณเหมือนว่าจะเรียกว่าความดีน้ำดื่นใจจากนักท่องเที่ยวได้ไม่น้อย กลายเป็น “จุดขาย” ในเชิงการตลาดของเกาะช่องกง เมื่อช่องกงมีเนื้อที่จำกัด จึงเกิดความจำเป็นในการสร้างตึกสูง ซึ่งคุณเหมือนว่า

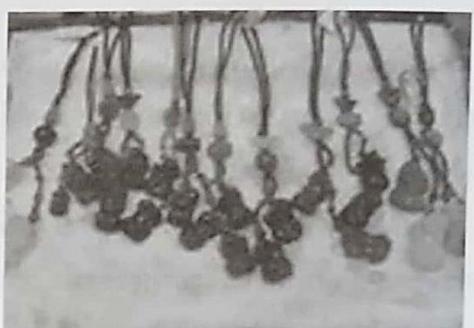
หุ้นละการเลือกโฉมลุยส์

ด้านซ้ายสุดธนาคาร Bank of China

ธนาคาร HSBC

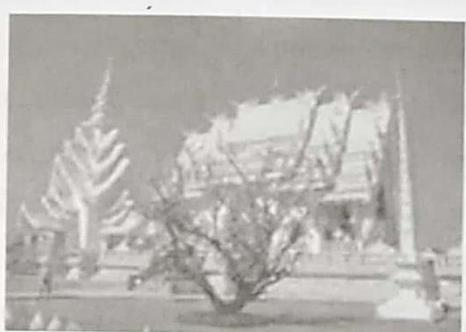
หินสัมฤทธิ์ หยกรูปปีเสี้ยว

วัดเชียงทอง หลวงพระบาง

ลองศพฝรั่ง
“สร้างขึ้น บริเวณที่เชื่อว่า օองเร มูอ๊อห์ มาเสียชีวิต

วัดร่องบุ่น ศิลปะยุครัตนโกสินทร์ โดย เนลลินชัย โภษิตพิพัฒน์

จะสูงขึ้นเรื่อยๆ ท่าว่าการห่องเที่ยวช่องกงสามารถนำตีกระฟ้าที่เป็นตัวการสร้างมูลค่าให้แก่ช่องกง เนื่องจากการก่อสร้างต่อเนื่องตลอดเวลานี้ กลายเป็นจุดขายได้ เมื่อผ่านวากับศาสตร์ของจีบี ศาสตร์ดังเดิมของจีนหลายพันปี จัดทั่วโลกจีบีตีกระฟ้าขึ้น เป็นที่น่าตื่นตาตื่นใจกับส่วนการสร้างอาคารระฟ้า เมื่ออีกฝ่ายโถมดีมา ฝ่ายที่เคยตั้งรับก็เปลี่ยนเป็นรุก เช่น กรณีของธนาคาร Bank of China กับธนาคาร HSBC

บรรดาตีกระฟ้าเหล่านี้ในยามค่ำคืนต่างก็ประดับประดาแสงไฟ ให้สว่างไสวกลาโหมเป็นจุดขายได้อีก คือ การแสดง A Symphony of Lights ที่บริเวณ Avenue Star ฝั่งเกาลูน ซึ่งหนังสือกินเนสส์บุคก็ได้ลงบันทึกไว้ว่า “เป็นการแสดงแสงสีเสียง大方ที่ใหญ่ที่สุดในโลก” หลายคนอาจจะมองผิดเพินว่า สวยงามมาก แต่หากมองกันอย่างลึกซึ้งแล้ว ต้องขอชมความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของคนห่องกง เพราะเจ้าของดีกิทั้ง 23 ตึกฝั่งห่องกง และอีก 21 อาคาร ฝั่งเกาลูน รวมผู้ประกอบการที่เข้าร่วมทั้งหมดถึง 44 แห่ง ที่ร่วมประดับประดาแสงไฟ เป็นผู้ลงทุนติดตั้งอุปกรณ์ของ ซึ่งหากได้เห็นตัวตึกในตอนกลางวัน ก็จะเป็นไฟสปอร์ตไลท์ทั้งพื้นที่ ความติดต่อที่ตัวอาคาร ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เกิดข้อสงสัยว่า ผู้บริหารประเทศทำอย่างไรจึงโน้มน้าวใจพลเมืองของตนให้ปฏิบัติตามได้ส่วนหนึ่งก็คงต้องยกประโยชน์ให้กับความเชื่อ ด้านศาสตร์ของจีบี ที่หากถือว่าตัวตึกเป็นบ้านของเทพ เมื่อยังประดับประดาด้วยแสงไฟและเสียงเพลงก็ย่อมเป็นที่ถูกใจของเทพแห่งเกาะห่องกง และแน่นอนที่สุดสำหรับประเทศที่ต้องการความดีนั่นคือการ ก้าวข้ามแล้ว หากมีแสงสีเสียงก็จะกระตุ้นยอดขายไปในขณะเดียวกัน หากเปรียบประเทศห่องกงเสมือน

ร้านค้า ก็คงเป็นร้านค้าที่สว่างไสวเปิดตลอดคืน ดึงดูดใจผู้คนให้เข้าร้านของตน ย่อมดึงดูดลูกค้าที่อื่นครึ่งราวด้วยไม่ต้องการแสวงหาลูกค้า สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความเป็นเหตุเป็นผลของศาสตร์โบราณกับความเป็นจริงซึ่งหากจะมองว่าการก้าวข้ามคือการลงทุน การใช้ไฟฟ้าที่คุ้นเคยนั้นก็ถือว่า เป็นการลงทุนที่หวังผลกำไรที่คุ้มค่าอยู่ที่เดียว ภารรัฐจีนนี้ ข้อตอนแทนให้ภาคเอกชน คือ การห่องเที่ยวช่องกง ลงชื่อ และประวัติตัวอาคาร ซึ่งเป็นการโฆษณาให้กับผู้ประกอบกิจการ ในเวลาปัจจุบันของการห่องเที่ยว!

ห่องกง มีชื่อเดิมว่า Hong Kong Special Administrative Region of the People's Republic of China ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของสาธารณรัฐประชาชนจีน อยู่ติดกับมณฑลกว่างตง หรือ กวางตุ้ง ดังนั้นจึงไม่น่าแปลกใจที่มีชาวกว่างตุ้งอาศัยอยู่ในห่องกงเป็นส่วนใหญ่

เดิมนั้น ห่องกงเป็นเพียงหมู่บ้านชาวประมงเล็กๆ ในเขตอำเภอชินอัน เมืองเซินเจิ้น เมื่อจีนพ่ายแพ้สงครามฝรั่น กับดันชาลส์ เอลเลียต แห่งราชนาวีอังกฤษได้ปักธงชาติอังกฤษลงบนแผ่นดินห่องกง เมื่อวันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2384 และได้รับแต่งตั้งจากสมเด็จพระราชนินາถวิคตอรี ดำรงตำแหน่งหัวหน้าผู้แทนทางการก้าวของอังกฤษประจำห่องกง ในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2384 มีอำนาจคุ้มครองการต่างๆ ที่คำแนะนำอยู่ในห่องกง และด้วยสนธิสัญญานานกิง จีนจึงมอบห่องกงให้อังกฤษคุ้มครองในปี พ.ศ. 2403 อังกฤษได้ต่อรองขอควบคุมสุนทรีเกาลูน และเกาะสโตร์เบอร์เพิ่มขึ้น และในปี พ.ศ. 2441 อังกฤษได้ตัดสินใจเช่าดินแดนนิวเทอร์ริทอรีส์ เป็นเวลา 99 ปี จุดเริ่มต้นของการเจริญเติบโต

ทางเศรษฐกิจของห่อง Kong เริ่มในปี พ.ศ. 2493 เมื่อผู้ลี้ภัยจากจีนแผ่นดินใหญ่หลังให้มาหลายเป็น แรงงานที่ทำงานหนัก และเริ่มเปลี่ยนโภชนาญาของ ห่อง Kong นับตั้งแต่วันที่ 30 มิถุนายน ปี พ.ศ. 2540 เมื่อจังกฤษส่งกืนแกะห่อง Kong ให้แก่จีน รัฐบาลจีนได้ใช้ นโยบาย “หนึ่งประเทศ ส่องระบบ” ในการปกครอง ห่อง Kong โดยจีนได้อุบัติและประกาศเป็นกฎหมาย ให้สิทธิ์ห่อง Kong ในการปกครองตนเองอย่างอิสระ สามารถดำเนินนโยบายด้านเศรษฐกิจ การค้า การเงิน การพาณิชย์ ได้ตามระบบเสรี ปัจจุบัน ห่อง Kong มีพื้นที่รวม 1,096.63 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วย เกาะห่อง Kong (80.30 ตร.กม.) เกาะลูน (46.71 ตร.กม.) เขตดินแดนใหม่ (New Territories) และเกาะอื่นๆ (969.62 ตร.กม.) มีขนาดประมาณ 1 ใน 6 ของ พื้นที่เมืองเชียงใหม่ ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของเกาะ ห่อง Kong เกาะลูนและเขตดินแดนใหม่ จะเป็นแนวเขา ทอดตัวยาวจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือลงสู่ทิศใต้ เป็นแนวเขาที่ค่อเนื่องมาจากมณฑลฝูเจี้ยน และ กว้างลงที่อยู่ทางตอนใต้ของจีน แต่เนื่องจาก เขตเทือกเขาแต่ครั้งโบราณนั้น ปัจจุบันจะอยู่ใต้น้ำ จึงเกิดเป็นทักษะนี้ภาพภูมิประเทศแกร่งเล็กๆ ที่มีลักษณะลาดชัน ผุดโผล่ขึ้นมากมาย ภูมิอากาศ ฤดูร้อนอากาศร้อนชื้น มีอุณหภูมิอยู่ระหว่าง 26-30 องศาเซลเซียส ฤดูหนาว อากาศเย็นสบายและแห้ง น้อยครั้งที่จะมีอุณหภูมิ ต่ำกว่า 5 องศาเซลเซียส เดือนพฤษภาคมถึงเดือน กันยายนฝนตกชุกและมีลมแรง ฤดูร้อนมักเกิด ลมรสุน ประจำปี 2004 ประจำในห่อง Kong มีถึง 6.89 ล้านคน

ประชากรที่ข้ายื่นเข้าออก 207,900 คน โดยมากเป็นชาวจีน และอีกกว่า 3% เป็นชาวต่างชาติ อาทิ ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย และอเมริกัน ฯลฯ

ภาษาท้องถิ่นที่ใช้โดยมากเป็นภาษาภาษาตุ้ง ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่แพร่หลาย ส่วนภาษาจีน ท้องถิ่นอีก เช่น แต้จิ่ว ฯลฯ ที่ไม่มีน้อย ในบริเวณเขต ดินแดนใหม่โดยมากใช้ภาษาจีนและ ปัจจุบันนิยมใช้ ภาษาจีนกลาง ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ สามารถใช้ภาษาอังกฤษและภาษาจีนกลางควบคู่กัน ในการติดต่อได้ เศรษฐกิจห่อง Kong ได้ชื่อว่า เป็นประตู สู่การลงทุนในจีนแผ่นดินใหญ่ และยังมีความร่วมมือ ทางเศรษฐกิจตามข้อตกลงระหว่างจีนและห่อง Kong (CEPA) ที่ว่าด้วยการคุ้มครองอัตราภาษีในการนำเข้า-ส่งออกสินค้าระหว่างห่อง Kong กับจีนแผ่นดินใหญ่ด้วย โดยสินค้าสำคัญจากการคุ้มครองที่เข้ามาในจีนแผ่นดินใหญ่ ทุกรายการได้รับการคุ้มครองภาษีทั้งหมดตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2006 เป็นต้นไป ทั้งนี้ตามข้อตกลงดังกล่าว ทำให้สภาพเศรษฐกิจของห่อง Kong ได้รับผลกระทบจาก อัตราการเติบโตของสภาพเศรษฐกิจบนจีนแผ่นดินใหญ่ ด้วยเช่นกัน ปี 2005 ห่อง Kong ติดอันดับ 2 ตลาดการค้า การลงทุนที่มีศักยภาพมากที่สุดในโลก รองจาก ประเทศไทย และเป็นอันดับหนึ่งในตลาดเอเชีย ที่นักลงทุนต่างสนใจเข้ามาลงทุน โอกาสในการ ลงทุนอย่างคึกคัก จากข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างเมืองใหม่ ของห่อง Kong ที่ดำเนินการโดยกรมโยธาธิการของห่อง Kong พบว่า โครงการสร้างเมืองเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2516 โดยกำหนดให้มีเขตเมืองใหม่ 9 เมือง โครงการนี้ แบ่งการดำเนินการเป็น 3 สมัยด้วยกัน โดยสมัยแรก เริ่มต้นปี พ.ศ. 2516 สมัยที่สอง ช่วงปี พ.ศ. 2523-2533 ช่วงที่สามคาดว่าจะแล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2559 โดยในเมืองแต่ละเมืองนั้นจะประกอบไปด้วย สาธารณูปโภคและสาธารณูปการครบครัน รวมทั้ง ทางหลวงที่เชื่อมต่อระหว่างเมือง ดังนั้น ห่อง Kong จึงจะต้องอยู่ในสภาพการก่อสร้างไปอีกเกือบ 10 ปี

การขยายเมืองจึงสอดคล้องกับการขยายตัวของวัฒนธรรม ก่อให้เกิดวัฒนธรรมที่หลากหลาย ซึ่งส่องgłosนี้สามารถผสมผสานวัฒนธรรมตะวันตก กับตะวันออกเข้าด้วยกันเป็นอย่างดี และอีกประการหนึ่ง ที่ทำให้ห้อง Kong มีผู้คนอยู่อาศัยเป็นจำนวนมาก ทั้งชาวช่องกงดั้งเดิม ชาวจีน และชาวເອເຊີຍໆ່າງໆ ທີ່ມີ້ອ້າງກົນນີ້ໄດ້ເປົ້າຍືນທີ່ເປັນເມືອງທ່າປະດຸກພາຍໃຈ ຮັບຈາຍວ່າ “ສວຽກຂອງນັກຊັບປິ່ງ” ทำໃຫ້ສິ່ງຂອງໃນຮ່ອງກົງ ມີຄາດູກກວ່າປະເທດອ່ານ້າ ຂະໜາທີ່ชาว່ອງກົງມີເຈັນເດືອນທີ່ມີອັຕຣາສູງກວ່າໃນປະເທດອ່ານ້າ ລາຍປະເທດໃນແບນເອເຊີຍ ອາທິ່ນ່າ ປະເທດໄທຢາ 10 - 15 ເທິງໝູ ດັນງານຫຼືແມ່ນ້ານມີອັຕຣາເຈັນເດືອນ ອູ້ທີ່ 4,000 ເທິງໝູ່ຮ່ອງກົງ ຜົ່ງພອງກັນເມືອງໄທຢາ ແດ້ຕ້ອງ ຄູນດ້ວຍ 4.5 (1 ເທິງໝູ : 4.5 ນາທ) ອັຕຣາ ເຈັນເດືອນຜູ້ທີ່ຈະປະລຸງຕາຕີ ມີເຈັນເດືອນຕັ້ງແຕ່ 10,000-15,000 ເທິງໝູ ພື້ນອູ້ກັນສຕານສຶກຍາທີ່ຈະມາປະມານ 45,000-70,000 ນາທ ຂະໜາທີ່ชาว່ອງກົງສາມາດຊ້ອງໃຊ້ໄດ້ຄູນກວ່າປະເທດອ່ານ້າອັກຫລາຍປະເທດ ດັນນີ້ຊື່ວິຕະວຸມເປັນອູ້ຈຶ່ງນໍາຈະມີເຈັນເລື້ອເກີນນັກກວ່າຫາກໄມ້ຟຸ່ມເພື່ອມາຈັນເກີນໄປ ແຕ່ຍ່າງໄຣກ໌ຕາມ ເນື່ອຈາກສຕານທີ່ອູ້ກັນແກນທຳໃຫ້ຫຸ່ມສາວ່າຫຍ່ອງກົງ ນິຍມອູ່ນຸ່ອກບ້ານເສີຍເປັນສ່ວນໃໝ່ ເວລາເລີກງານປະມານທີ່ຫຸ່ມ ແລະກັບຄົງບົງບ້ານປະມານ 3 - 4 ຫຸ່ມ ຂາວ່ອງກົງສ່ວນໃໝ່ໃຊ້ເວລາເດີນອູ້ໃນຢ່ານຊັບປິ່ງຕ່າງໆ ປະປັບກັນນັກທ່ອງເຖິງ ໃນບົຣົວ່ານັກຄ້າຄາປະຫຍັດ ທີ່ຮ້ານ Bonjour ແລະ ຮ້ານ Sasa

ชาว່ອງກົງມີຄວາມຈາກໃນເຮືອງພົມພສານ ວັດນະຮຽມກັບການຄ້າຂາຍ ພົມພສານທີ່ທີ່ນີ້ຊ່ອທີ່ນັກຈະນຳຫຼາຍເອເຊີຍໂດຍເນັພາຂາວໄທຢາໃຫ້ຈັນຈ່າຍໃຊ້ສອຍ ທີ່ມີ້ອ້າງສຕັບຮັງຈຶ່ງ ໂດຍສາມາດນຳສາສຕັບຮັງພາຍກົນ

ສິ່ງຂອງເຄື່ອງໃຊ້ກາລຍເປັນເຄື່ອງຮາງນຳໂຫຼກ ວິທີ່ຈະກຳໃຫ້ມູລືກໍາສິນກໍາທີ່ຊື່ມານັ້ນເກີນຮາກຂອງສິນກໍາ ແຕ່ຈຸກເພີ່ມຮາກດ້ວຍຄວາມເຊື່ອອີກກວ່າຮ່ອຍລະ 60 ອ່ອງກົງເປັນຕົວຍ່າງປະເທດທີ່ເຫັນຊັດເຈນທີ່ສຸດທີ່ສາມາດນຳວັດນະຮຽມຂອງສາສຕັບຮັງຈຶ່ງປັບປຸງໃຫ້ກັບຮູກກິຈການຄໍາໄດ້ ແລະເປັນປະເທດທີ່ສາມາດສ້າງວັດນະຮຽມໃໝ່ຈີ້ນມາໄດ້ຄລອດເວລາ ເພື່ອຄວາມອູ້ຮົດຂອງປະເທດ ແນວ່າໃນບາງຄົ່ງຄູນເມືອນວ່າ ຂາວ່ອງກົງບານຈະໄຟເປັນມີຕົກກັນນັກທ່ອງເຖິງ ນັກຂາວຕ່າງໆຕີຫຼືຂາວໄທຢາ ອ່ອງກົງມີກາວະລົມພິມໃນອາກະສະດັບຮູນແຮງເນື່ອຈາກກຳສ້າງທີ່ກຳສ້າງທີ່ໄປ ແລະກາຄົມທະເລເພື່ອເພີ່ມເນື້ອທີ່ອູ້ຈຶ່ງ ມູລືກໍາທີ່ດິນເປັ້ນແປ່ງໄປຄລອດເວລາຕາມທີ່ສອງຕົກທີ່ເຄີຍອູ້ຮົມທະເລມີຮາກາແພແຕ່ອູ້ມາອີກໄມ່ກີ່ປີ ຮັບອາລຸມທະເລກາລຍເປັນມີຕົກອູ້ຂ້າງໜ້າບ້ານຕົນເອງແຫນທະເລ ຮ່ວງຈຸ່ຍທີ່ບ້ານຈຶ່ງເປັ້ນໄປ ທຳໃຫ້ຕ້ອງພິ່ງວັດຖຸນົມກລ ແລະ ຮັບອາລຸມໃຊ້ສາສຕັບຮັງຈຸ່ຍເປັນຈຸດຂາຍໃຫ້ກັບປະເທດຂອງຕົນເຫັນເຕີວັກນັ້ນ ຖຸກຄົນຈຶ່ງຕ້ອງຂັ້ນທຳຈານຕລອດເວລາ ແຕ່ກ່າວ່າ ບຣຍາກາສທີ່ຮົບເຮັດວຽກນີ້ກັບກຳລັບທຳໃຫ້ ຂາວ່ອງກົງພຣ້ອມຈະປັບປຸງເປັ້ນແປ່ງກລຸກທີ່ການຂາຍໄດ້ທຸກຮູບແບບທີ່ຂາວໂລກຕ້ອງການ

ເນື່ອກລ່າວຈຶ່ງ່ອງກົງໃນແຈ່ປະເທດທີ່ສ້າງວັດນະຮຽມແລ້ວ ທຳໃຫ້ຕ້ອງກ່າວຈຶ່ງເອີກປະເທດທີ່ຈຶ່ງຄູນເມືອນວ່າຈະຕຽບກັນບ້ານກັບອົງກົງໂດຍລື້ນເຊີງເປັນປະເທດທີ່ມີຮາກຂອງວັດນະຮຽມແຕ່ດິນ ກວ່າໃນຍຸດສົມຍ້າທີ່ມີຄວາມເປັ້ນແປ່ງແປ່ງການການເນື່ອງ ທຳໃຫ້ຮັບອາລຸມຂອງປະເທດແບບຈະທຳລາຍວັດນະຮຽມຂອງຕົນເອງໂດຍໜົມຄລືນ ແຕ່ເນື່ອການເນື່ອງເປັ້ນແປ່ງນຽງໂຄນໄປ ຮາກຂອງວັດນະຮຽມທີ່ຍັງຄອງອູ້ກົງເຮີມຄລືດອກອາກພລໃຫ້ ຂາວໂລກໄດ້ສິ່ນໜີອີກຮັງຫຸ້ນ່າງໆ ປະເທດທີ່ກຳລັງນີ້ແນວໃນໝູ້ສູງໃນຄ້າການທ່ອງເຖິງຂອງໂລກທີ່ມີປະເທດ

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จะเห็นได้จากการที่นิตยสารนิวยอร์กไทม์ฉบับวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2550 ประกาศรายชื่อ 53 สถานที่ที่คนอยากไปมากที่สุดในโลก ในปี พ.ศ. 2551 ประเทศที่ได้รับคะแนนนิยมนากที่สุดคือ ประเทศไทย อันดับสองคือ เมืองลิสบอน ประเทศไทยเป็นจุดเด่นที่อยู่ในรายการ คือ เกาะมัลดีฟ ลำดับที่ 7 อินร้าน ลำดับที่ 14 คูเวต ลำดับที่ 32 สุกห้วยอันดับที่ 48 คือ ประเทศไทย ไม่พบรายชื่อประเทศไทย และประเทศไทยที่ร่วมรายอารยธรรมอื่นๆ เช่น จีน หรือ ญี่ปุ่น

ผลการสำรวจดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มทางการท่องเที่ยวของคนรุ่นใหม่ตามหลักเกณฑ์ การสำรวจของนิตยสารนิวยอร์กไทม์ ที่เน้นเนื้อหาของประเทศที่ได้รับการคัดเลือกจากสถานที่พัก อาหาร การพจญภัย ค่าใช้จ่าย ความหรูหรา สะดวกสบาย วัฒนธรรมของประเทศนั้นๆ และการเดินทาง ด้วยเหตุผลทั้งหมดนี้ ลาวเป็นประเทศที่ได้รับเลือกจากผู้คนที่ได้ยินและได้ฟังกิตติศักดิ์ท่องความน่าสนใจของลาว และอย่างจะไปกันมาก

ด้วยมุมมองที่หลามมิติดังกล่าว ทำให้ทุกประเทศที่กำลังส่งเสริมนโยบายท่องเที่ยวต่างก็หันมาจับตามองลาวกันอย่างจริงจัง ว่าเกิดอะไรขึ้น กับประเทศไทยคอมมิวนิสต์ เล็กๆ ที่ค่อนข้างยากจน แต่ด้วยแรงวัฒนธรรมโลกจากองค์การยูเนสโก ที่ให้แก่เมืองหลวงพระบาง เมืองหลวงเก่าของลาวนั้น คณะกรรมการให้เหตุผลว่า “สามารถรักษาความเป็นเมืองเก่าไว้ได้นานที่สุด” น่าจะเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้โลกต่างก็ยกไปเยือนหลวงพระบาง โดยเฉพาะชาวไทยที่ต้องการมีประสบการณ์ข้อมูลของเมืองไทย จนมีคำกล่าวว่าหลวงพระบางนั้นมีบรรยากาศเหมือน

เมืองเชียงใหม่เมื่อ 50 ปีก่อน ในขณะที่ทั่วโลก มีความเจริญรุ่งไปข้างหน้าอย่างกรุงโรม แต่ทว่า ลาวยังคงมีวิถีการดำรงชีวิตที่ชลอตัวไปอย่างชาๆ ดังนั้นจึงไม่เป็นที่น่าสงสัยเลยว่าทำให้นักท่องเที่ยว ทั่วโลกจึงกระหายความบริสุทธิ์ที่ยังไม่ได้ถูกกรุกราน จากวัฒนธรรมเมือง ซึ่งลาวยังรักษาไว้ได้ดี ข้อได้เปรียบทางอ้อมของลาว คือ ลาวเป็นประเทศที่เพิ่งจะเปิดตัว และยังไม่มีกำลังพอที่จะสร้างสถานรัตตุ่มมากอย่างประเทศไทย เศรีโค้งบ้านตน ดังนั้นจึงทำให้บรรยายกาศแบบ 50 ปีก่อนยังคงมีอยู่

ประเทศไทยมีประวัติศาสตร์การปกครองโดยระบบອบกษัตริย์ย้อนไปเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 1896-1936 ในรัชสมัยของเจ้าฟ้าจุ้น หรือ พระยาฟ้าหลาว ณ มหาราช ราชบุตรเบyiของพระเจ้าชัยรวมมั่นประเมศwar แห่งกัมพูชา ที่ได้ทรงรวบรวมอาณาจักรล้านช้าง โดยทรงทำสังคมดีอาบกรเวียงจันทน์ หลวงพระบาง หัวเมืองพวนทั้งหมด ตลอดจนหัวเมืองอีกหลายแห่ง ในที่รับสูงโกรราช เข้ารวมเป็นอาณาจักรเดียวกัน มีศูนย์กลางอยู่ที่เมืองเชียงทอง อัญเชิญพระบาง พระพุทธรูปสักดิสิทธิ์จากราชสำนักเขมร กล่าวเป็นพระพุทธรูปสำคัญซึ่งทำให้เมืองเชียงทองเปลี่ยนชื่อ เป็นหลวงพระบาง ในสมัยนี้ทรงกับช่วงเวลาแห่งความรุ่งเรืองของล้านนาไทย สมัยพระยาภิไន และพระเจ้าอุ้่ทองทรงสถาปนาอาณาจักรอยุธยา หลักฐานที่กล่าวว่า ไทยกับลาวต่างมีสัมพันธ์กันดี นั่นก็คือ เมื่อล้านช้างกำลังจะรุกรานกรุงศรีอยุธยา พระเจ้าอุ้่ทองจึงได้ทรงส่งเครื่องราชบรรณาการถวายพระเจ้าฟ้าจุ้น กล่าวถึงการเป็นพี่น้องกันตั้งแต่สมัยบุนนรัม ตกลงปักปันเขตแดนตั้งแต่คงสามเส้า (คงพระยาไฟ) ไปจรคุพะรยาพ่อและเมืองนครไทย ทราบจนสมัย สมเด็จพระไชยเชษฐาธิราช ผู้ทรงย้ายเมืองหลวง

จากหลวงพระบางมาที่เวียงจันทน์ เพื่อให้ไก่จากพม่า และในสมัยนี้ตรงกับรัฐสมัยของสมเด็จพระจักรพรรดิ พระไชยเชษฐาธิราชทรงมีสาสน์สู่ขอพระเทพกษัตริย์ ในระหว่างการส่งตัวนั้นพระเทพกษัตริย์ถูกพม่า แบ่งตัวไป อายุ่งไร้ความสามารถหลักฐานที่แสดงสัมพันธ์ อันดีระหว่างสองประเทศอีกประการหนึ่งก็คือ พระธาตุศรีส่องรัก ที่เมืองค่านชัย จังหวัดเลย

หลังจากที่ลาวตกเป็นเมืองขึ้นของพม่าแล้ว ล้านช้างได้แบ่งออกเป็น 3 รัฐ ต่อมาในปี พ.ศ. 2322-2436 อาณาจักรลาวหั้งสามกีอยู่ภายใต้การปกครอง ของประเทศไทย นับรวมเป็นเวลา 114 ปี จนกระทั้ง ไทยเสียดินแดนฝั่งซ้ายของแม่น้ำโขงให้แก่ประเทศ ฝรั่งเศส ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า เจ้าอยุธยา ซึ่งตรงกับสมัยของพระเจ้าสักกิณฑ์ฤทธิ์ และในปี พ.ศ. 2518 ในสมัยของสมเด็จพระเจ้า เสดาบัดิวงศ์สามหารีสว่างวัฒนา ประเทศลาวได้ เปิดริบบิ่นแปลงการปกครองเป็นระบบสังคมนิยม ใช้ชื่อย่างเป็นทางการว่า สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว มีนายไกรสอน พรหมวิหาร เป็น นายกรัฐมนตรี และพระเจ้าครีสว่างวัฒนา ทรงสละ ราชสมบัติ เป็นที่ปรึกษาสูงสุดของรัฐบาล ซึ่งใน ระยะเวลาแรกๆ ของการปกครอง ลาวใช้นโยบาย ความคุ้มเข้มงวด ตัดสัมพันธ์กับไทย จำกัดเสรีภาพ ของพลเมือง จำกัดการนับถือศาสนา ทำให้คนลาว เป็นจำนวนมากอพยพหนีออกจากประเทศ ต่อมา เมื่อนายหนูอัก พูมสะหวัน ขึ้นดำรงตำแหน่ง ประธานประเทศประชาชน ปฏิวัติลาว ในปี พ.ศ. 2535 การลิตรอนเสรีภาพได้ถูกยกเลิก ได้มีการเชิญ ชาลาวที่อพยพไปประเทศต่างๆ ให้กลับมาบ้านเกิด และเปิดประเทศต้อนรับนักท่องเที่ยว และพื้นฟู ความสัมพันธ์กับประเทศไทย³

ถึงแม้ว่าพุทธศาสนาจะเป็นศาสนาประจำชาติ แต่นโยบายการปกครองแบบสังคมนิยมก็ยังไม่ได้ให้ ความสำคัญกับศาสนา วันหยุดราชการในปฏิทินลาว จึงไม่มีวันสำคัญทางศาสนา ประเพณีงานบุญต่างๆ เป็นความประสงค์ของชาวบ้านที่จะเข้าร่วมพิธีการ งานคลองด้วยตนเอง ส่วนวันหยุดราชการจึงเป็น วันสร้างตึํงกองทัพประชาชนลาว วันสร้างตึํงพระ ประชาชนปฏิวัติลาว วันประกาศเอกราช วันแต่งตั้ง สปป.ลาว หากว่าวันสำคัญทางศาสนา

สภาพเศรษฐกิจที่ไม่ค่อยดีนักของลาว ทำให้ เป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ก่อให้เกิดความนิยมในการห่อ挺เที่ยว ลาวพุ่งสูงขึ้นกว่าที่ได้ในโลก เนื่องจากความคุ้มค่า ในการห่อ挺เที่ยว ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถใช้จ่ายเงิน ได้อย่างประหยัดได้ที่พักสะอาดสวยงาม หากจ่ายเงิน เท่ากับที่พักเกรดชีในส่อง Kong 3,000 - 4,000 บาทต่อคืน ในลาวก็จะได้พักเท่ากับโรงแรมระดับ 5 ดาวเทียบเท่า ก็ ถึงแม้อาหารการกินอาจไม่ค่อยถูกปากนัก แต่ก็ สามารถหาภัตตาคารที่ทำอาหารสะอาดอร่อยได้ ขึ้นอยู่กับราคาก

ที่จริงแล้วความใกล้เคียงกันระหว่างไทยกับ ลาว ทำให้คูไม่ต่างกันนัก แต่ที่ลาวมีข้อได้เปรียบ ประเทศไทยและหลายประเทศในโลกก็คือ อาณา ลาวมีอาณาเขตที่อยู่ในขั้นบกธุรกิจ เกือบทั่วประเทศ ในขณะที่ของประเทศไทยมักจะอยู่ในบางจังหวัด เท่านั้น

ด้วยชัยภูมิที่ก่อตนข้างจะพัฒนาอย่างรวดเร็ว มีผลทั้งด้านบวกและด้านลบ ในด้านบวกก็คือ ทำให้ ลาวสามารถยังคงดำรงความบริสุทธิ์อยู่ได้ เพราะ พื้นที่ส่วนใหญ่ของประเทศเป็นภูเขา ทำให้มีชាយภูเขา แห่ต่างๆ อาศัยอยู่ในประเทศลาวจำนวนมาก แต่ก็ ก่อให้เกิดผลในทางตรงกันข้ามก็คือ ทำให้การพัฒนา

ประเทศเป็นไปด้วยความยากลำบากในด้านการสาธารณสุขมูลฐาน

อีกทั้งต้องต่อสู้กับความเชื่อ迷信 ศาสนาที่มีทั้งนับถือพุทธและนับถือผี ซึ่งปรากฏให้เห็นได้ในบัตรประชาชน ประชาชนต้องระบุศาสนาที่ตนนับถือ บางคนก็ระบุว่านับถือผี เป็นด้าน ภูมิประเทศของลาวไม่มีทางออกทะเล ซึ่งถือว่า เป็นหน้าด้านการค้าที่สำคัญ ประเทศที่ไม่ติดทะเลมักจะได้รับตำแหน่งประเทศที่ยากจนที่สุดในโลก ทำให้ลาวติดอันดับ 1 ใน 10 ประเทศที่ยากจนที่สุดในโลก เนื่องจากสินค้าที่จะต้องนำเข้ามาบริโภคภายในประเทศจะต้องผ่านด่านจากประเทศอื่นๆ รวมทั้งสินค้าที่คนจะต้องส่งออกไปด้วย พื้นที่กว่าร้อยละ 70 ของลาวเป็นภูเขาหินปูนและที่ราบสูง กอนลาวนักประกอบอาชีพเกษตรกรรม ประมง และหางของป่า มีเพียงร้อยละ 10 ที่รับราชการ ทำให้ห้องครรจากต่างชาติต้องเข้ามาให้เงินทุนช่วยเหลือ

อย่างไรก็ตาม ลาวเป็นประเทศที่ยังคงมีป้าไม้อู่มาก อึงแม่ในปัจจุบันจะมีเพื่อนบ้าน เช่น เวียดนามและไทยมาขอทำสัมปทานป้าไม้ แหล่งน้ำในลาวก็ยังอุดมสมบูรณ์ ตาก หรือ น้ำตก เป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของลาว ไม่ว่าจะเป็นหลีฟี ตอนพะเพียง หรือจะเป็นน้ำตกกว้างสี ในหลวงพระบาง สีของน้ำตกเป็นสีเขียวอมฟ้าและในเมืองหลวงพระบางยังโอบล้อมไปด้วยแม่น้ำ 2 สาย คือ แม่น้ำคานและแม่น้ำโขง แม่น้ำคานเป็นแม่น้ำที่ไหลมาจากเมืองวินนห์ ประเทศเวียดนาม เป็นแม่น้ำสายสำคัญของชาวโลกสายหนึ่ง เนื่องจากอธิบดี มนูห์โวห์ ชาวนรั่งเศส ผู้ค้นพบนครวัดได้มามีชีวิตที่ริมแม่น้ำคาน บริเวณบ้านผานม ห่างจากตัวเมืองหลวงพระบางเพียง 6 กิโลเมตร ซึ่งนายอธิบดีนี้ได้เป็นผู้บันทึกและเปิดเผยว่า ชาวເອເຊີບຕະວັນອອກ

เลียงໄຕ ไม่ว่า เ笋มร ไทย และลาว มีอารยธรรมที่ยังไม่แตกต่างจากโลกตะวันตก

อย่างไรก็ตามชาวลาวกำลังดิจิทัลในการหุ่นใช้เงินของชาวต่างชาติ จนในบางครั้งราคาของสินค้าทุกชนิดขาดมาตรฐาน ราคาของสินค้าขึ้นอยู่กับสภาพอารมณ์ของผู้ขายและเชื้อชาติของผู้ซื้อสินค้า หากผู้ซื้อเป็นชาวไทย โอมไฟกระดาษสู่ขายชาวลาวอาจจะขายให้ราคา 7 อัน 100 บาท (อันละ 14 บาท) แต่เมื่อจำหน่ายแก่ชาวตะวันตกราคาจะขึ้นไปที่ 1 ยูโรส คอลลาร์ หรือ อันละ 33 บาท ทันที บางครั้งราคาค่ารถสามสิบเครื่องที่ขึ้นไปตลาดเช้าก็ไม่เท่ากัน มีราคาที่แตกต่างกัน โดยสารถีสามารถอกราคาตั้งแต่ 5,000 กີບ หรือประมาณ 20 บาท ขณะที่ในวันรุ่งขึ้นราคาอาจจะขึ้นไปที่ 20,000 กີບ หรือ 80 บาท แต่ก็ถือเป็นเสน่ห์ในการซิงไหวซิงพริบกันระหว่างชาวลาวและนักท่องเที่ยว หรือในบางครั้งรถตู้ที่นักท่องเที่ยวเหมาทั้งคัน แต่ในวันที่ใช้งานจริงกลับมีสายชาวลาวร่วมใช้บริการด้วยอีก 6 คน โดยไม่ยอมช่วยชำระค่าบริการร่วมด้วยแต่อย่างใด เหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวอาจเป็นสิ่งบันทอนความรู้สึกของนักเดินทางกลับไปประเทศลาวช้ำแล้วช้ำเล่า ซึ่งจะก่อให้เกิดรายได้ที่ขึ้นจากการท่องเที่ยว ซึ่งหากรัฐบาลลาวรอมรังค์ในเรื่องราคาสินค้า ก็จะเป็นผลดีต่อการท่องเที่ยวลาวอยู่มากที่เดียว จะก่อให้นักท่องเที่ยวพาใจ และนิยมเดินทางเข้าไปเที่ยวประเทศลาวย่างซึ่งกัน

จากความเป็นมาของทั้งสองประเทศข้างต้น จะเห็นได้ว่าผู้คนในโลกต่างกันที่เห็นค่าของวัฒนธรรมของแต่ละชาติ การเดินทางท่องเที่ยวไปที่อื่นได้ในโลกก็ล้วนแต่หากเรียนรู้ความเป็นไปของคนในชาตินั้นา ความรู้สึกซึ้งชุมกับอารยธรรมของแต่ละประเทศ

เป็นเหตุให้เกิดความรู้สึกอิ่มเอมใจเมื่อได้ไปเยือน ห้องกง เป็นตัวอย่างของประเทศที่พยาบาลสร้างวัฒนธรรม เพื่อให้เป็นแรงดึงดูดของนานาชาติ ทั้งด้านอาหาร และแหล่งท่องเที่ยว ส่วนประเทศไทยได้นำ วัฒนธรรมทั้งการแต่งกายและศาสนาขึ้นมาเพื่อเป็น แรงดึงดูดให้แก่นักท่องเที่ยวต่างชาติเช่นเดียวกัน แต่สิ่งที่สามารถแบ่งขันได้ในระดับยังบินนี้เห็นจะเป็น วิธีการบริหารจัดการ ในที่นี่คุณอาจจะเสียเบร์ยน อยู่ไม่น้อย

หากเบร์ยนเที่ยวกันในด้านการท่องเที่ยวแล้ว นับว่าประเทศไทยมีความเป็นมืออาชีพที่เดียว ถึงแม้ ประเทศไทยจะไม่ติดอันดับ 1 ใน 53 ประเทศ ที่ยกจะไปมากที่สุดในปีนี้ของนิตยสารนิวยอร์กไทม์ แต่ปรากฏว่าประเทศไทยมีสถานที่ประชานโลก ลงคะแนนได้รับการแนะนำอยู่หลายแห่งจากหนังสือ ที่ติดอันดับขายดีที่สุดนิวยอร์กไทม์ ชื่อ “1,000 สถานที่ต้องได้เห็นก่อนตาย” ซึ่งเขียนโดย แพทริเซีย ชูลส์ ก่อตัวแนะนำล้ำเพียง 3 สถานที่ คือ วัดภู แห่งเมืองจำปาสัก หลวงพระบาง และ การล่องเรือ ชมแม่น้ำโขง ส่วนประเทศไทยนั้นสถานที่และ กิจกรรมที่เชือได้กล่าวถึงมีถึง 13 แห่งด้วยกัน คือ อุทยานวัฒนธรรมไทยแพนโนราม ตลาดนัดจตุจักร พระบรม มหาราชวัง โรงแรมโอลิมปิกเตล โรงแรมสุโขทัย ขาดเจ้าทางภาคเหนือของไทย รีเจนท์รีสอร์ท ที่เชียงใหม่ เกาะพีพี เกาะสมุย อ่าวพังงา แม่ฮ่องสอน และภูเก็ต สำหรับส่องกันนี้เชือไม่ได้แนะนำเลย⁴

แท้ที่จริงแล้วในสายตาชาวไทยและคนทั่วโลก ต่างก็เห็นสอดคล้องกัน ถึงความคุ้มค่าในการท่องเที่ยว และเยี่ยมชมวัฒนธรรม อารยธรรมไทยที่สืบทอดกัน ยาวนาน ดังเช่นที่ วศิน ชีรเวชญาณ เอกอัครราชทูตไทย ประจำสำนักงานรัฐสภาหลี กล่าวว่า “เกาหลีมของ ประเทศไทยในแผ่นดินที่ดี มีความอุดมสมบูรณ์ มีความสงบสันติ คนไทยมีอัชญาศัยดี อีกเพื่อเพื่อແປ เป็นมิตรกับชาวต่างชาติ มีธรรมชาติที่สวยงาม มีศิลปวัฒนธรรมที่เก่าแก่ งดงาม 3 อันดับแรกที่ คนเกาหลีเลือกเดินทางที่จะเที่ยวกือ จีน ญี่ปุ่น และ ไทย” ยิ่งสยาม อาหารไทยที่ประณีตอร่อยและสวยงาม อาหารของเราราคาอยู่水平 เมื่อเทียบกับประเทศไทย ที่มูลค่าก่อวายต่ำกว่า ราคากลาง 40-60 บาท ขณะที่ เงินเดือนอยู่ที่ 1,500-3,000 บาท ประเทศไทยจึงยังมี ความเป็นอยู่สุขสบายกว่ามาก เราเมืองไทย คุณครีไทย เครื่องแต่งกาย ที่มีเอกลักษณ์ของตนเอง ศาสนาพุทธ ที่เป็นแหล่งกล่อมเกลาจิตใจ และ ที่สำคัญที่สุดคุณธรรมความใจของคนไทยทั้งชาติคนไทย มีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้า พระบรมราชินีนาถ อีกทั้งพระบรมวงศานุวงศ์ ที่ทรงงานเพื่อแผ่นดินไทย และคนไทยที่ไหน อื่นใดในโลกเสมอเหมือน หากท่านเป็นนักเดินทาง เชือได้ว่าเมื่อถูกลับถึงประเทศไทยบ้านเกิดของท่านแล้ว แทนทุกคนต่างก็อยากรู้ว่าเป็นเดิมเดียวกันว่า “ฉันรักเชือประเทศไทย”

เอกสารอ้างอิง

www.tourism.gov.hk

¹ <http://www.international.ucla.edu/eas/documents/elliot1841.htm>

² “คู่มือนักเดินทาง ลาว” มัธรียา ชา拉ทรพย์, คุณภาพนั้นช์ 2548, หน้า 9-21

³ “1,000 PLACES TO SEE BEFORE YOU DIE”, Patricia Schultz, Workman Publishing Company, New York, 2003

⁴ “Thailand Elite การท่องเที่ยวไทยระดับ World Class” พลอยแกลมเพชร ปีที่ 16 ฉบับที่ 384, 31 มค. 2551, หน้าที่ 136-141

“ศักติ” เทพคู่บารมีเทพเจ้าสูงสุด

ผศ. สัตยา สายเชื้อ

เมื่อการยันเข้ามาตั้งถิ่นฐานในอินเดียประมาณ 3,500 ปีมาแล้ว (1,500 ปีก่อนคริสตกาล) ได้นำความเชื่อในเรื่องพระเวท (Vedism) หรือลัทธิพราหมณ์ (Bhagmanism) เข้ามาเผยแพร่ในอินเดีย

คัมภีร์พระเวทได้แบ่งเป็น 4 เวท กือ ฤกเวท ยชุรเวท สามเวท และอตรรพเวท รวมไปถึงบทเสริมที่เรียกว่า พราหมณะ อรัตนยกะ และอุปนิสั�ท คัมภีร์พระเวทรวมไปถึงบทเสริมที่เรียกว่า ศรุติ (Sruti) แปลว่า “ได้ยินมา” เพราะเชื่อกันว่าได้ยินมาจากพระเจ้าโดยตรง ต่างกันสมบุติ ซึ่งแปลว่า “ที่จำได้” หรือ จำกันได้จึงศักดิ์สิทธิ์น้อยกว่าศรุติ สมบุติได้แก่ สูตร และศาสตร์ต่างๆ ว่าด้วยกฎหมายและธรรมเนียม ประเพณีที่พึงยึดถือปฏิบัติ ที่สำคัญได้แก่ กัสปสูตร นานวารมศาสตร์หรือกฎหมาย พระมนู (ศรีสุรangsก์ พุทธรัพย์, 2539 : 13) รวมไปถึงมหาภาราย ภารตะ และรามายณะ ตลอดจนหนังสือปูราณะต่างๆ เนื่องจาก สมบุติเป็นคัมภีร์ที่รวมขึ้นที่หลังพระเวท จึงไม่รวมในคัมภีร์พราหมณ์หรือความเชื่อของอารยันโบราณ แต่เป็นคัมภีร์ในลัทธิ Hindoo

ความเชื่อที่ปรากฏในคัมภีร์พระเวทมีหลายระดับกือ ระดับพหุเทวนิยม นับถือเทพเจ้าหลายองค์ ซึ่งใหญ่เป็นประกายการณ์ธรรมชาติ เช่น สุรยะ (อาทิตย์) อินทร์ (สายฟ้าหรือฝน) วาสุ (ลม) อัคนี (ไฟ)

ต่อมาได้นับถือเทพเจ้าสำคัญ 3 พระองค์ กือ พระพรหม พระอิศวร และพระนารายณ์ ต่อมาได้มีการรวมเทพสำคัญของพราหมณ์ 3 องค์ เข้าด้วยกัน ในนาม “ตรีมูรติ” เริ่มด้วยการวิเคราะห์คำว่า “พระมุณ” อันออกมากจาก “พุห” แปลว่า เจริญเดินโถ ซึ่งอาจจะตีความว่า “ขยายตัว” “พัฒนา” และ “แพร่ไป” (พราหมณศักดิ์ เจิมสวัสดิ์, 2522 : 15) คำสอนที่เกี่ยวกับ ตรีมูรติ ว่าทุกสิ่งทุกอย่างในโลกเริ่มต้นแต่สิ่งที่มองเห็นได้ต่ำสุด เช่น ก้อนหิน แม่น้ำ ภูเขา พืชต้นไม้ จนถึงสัตว์และมนุษย์ ทั้งหมดเป็นเพียงขั้นต่างๆ แห่งวิวัฒนาการของพระพรหม เทพผู้สร้างโลก

ต่อมาโลกได้เปลี่ยนแปลงไป จึงเกิดมิสิ่งที่มีชีวิตขึ้นสูง เช่น พากกิ่งมนุษย์ กิ่งเทวดา ภูตผี เทพชั้นดีและชั้นเลว ในที่สุดเกิดเทพสำคัญ 3 องค์ พร้อมด้วยมเหสีทั้ง 3

ราตันคริสต์ศัก្រิชา ศาสนาพราหมณ์ในสมัยพระเวทได้ปรับใหม่เรียกว่า อินดู ศาสนาใหม่นี้ มีนิกายย่อย 2 นิกาย กือ ไศวนิกายหรือศิวนิกาย นับถือศิวเทพผู้ทำลายโลกเป็นเทพสูงสุด นับถือ มหาเสียุมาเทวีตลอดจนพระ โกรส อีกนิกายหนึ่ง กือ ไวยณพหรือวิษณุนิกาย นับถือพระวิษณุเทพผู้บริหารโลกเป็นเทพสูงสุดและบูชาพระนางลักษณ์ มหาเสียของพระวิษณุเป็นพระเป็นเจ้า ภาพสัญลักษณ์

ที่เกี่ยวกับพระองค์ พระพรหมซึ่งครั้งหนึ่งเป็นเทพ หนึ่งในสามองค์ของตรีมูรติ ต่อมาเป็นเทพชั้นรอง ลดาความสำคัญลงในที่สุด ต่อมาได้มีการปรับปรุง ศาสนาอินду ได้มีการปรับปรุงวิวัฒนาการ หลักธรรม คำสอนและปรัชญา พิธีกรรม การสังเวยบุชา พระเป็นเจ้า ในทุกนิกายมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา จนประมาณศตวรรษที่ 10-14 มีนิกายของศาสนาอินдуเกิดขึ้น ที่สำคัญ กือ ลัทธิภักดี และลัทธิสักติ สาวกที่นับถือ ลัทธินี้เรียกว่า พาก Sakta

ในที่นี้จะกล่าวเฉพาะ นิกายสักติ “Sakti” ที่ได้เก็บไว้แต่เดิม นิกายสักตินับว่าเป็นนิกายที่ สำคัญย่างหนึ่งของศาสนาอินду มีส่วนเกี่ยวข้องกับ ชีวิตประจำวันของชาวอินเดีย มีชื่อเสียงไม่แพ้ สวนนิกายและไวยณพนิกาย ซึ่งเกิดก่อนแล้ว

สักติ ตรงกับคำว่า สักดิ ที่ไทยใช้แปล ตรงตัวว่า “ความสามารถ” หรือ “ความสูงส่ง” หรือ เครื่องส่งเสริมให้มีศรี หรืออาจหมายถึงพลังที่ สนับสนุนชีวิตทั้งปวงให้คงอยู่ร่วมกัน ทั้งยังประกอบ สาก烙 ไว้ด้วยหลักการขั้นสุดท้าย หรืออุดมคติ สูงสุดเกี่ยวกับลัทธิสักตินี้ แสดงออกเป็นภาพของสตรี เพาะะพลังนี้ แหละจะทำให้สิ่งทั้งหลายปรากฏขึ้น และ พลังส่วนนี้ ได้รับการยกย่องให้เป็นเทพเจ้าในฐานะ เป็นมเหสีของพระศิวะ เทพสูงสุดลัทธิสวนนิกาย เทวี หรือเทวค่าผู้หญิงซึ่งเป็นมเหสีของเทพผู้ชายนั้น เกิดมาเพื่อเสริมอำนาจให้แก่เทพผู้เป็นสามี เหตุที่เกิด สักติถือเป็นธรรมศาสตร์ ทุกอย่างเป็นของคู่กัน มีน้ำใจที่มองมีไฟ มีร้อนก็ต้องมีเย็น มีชายก็มีหญิง คู่กัน โลกจึงจะสมดุล

ลัทธิสักติ ปรากรกในกัมภีร์ตรัณตระ ผู้นับถือ กัมภีร์ตรัณตระนี้ มีกำหนดสืบเนื่องจากกัมภีร์พระเวท และกัมภีร์ Kaula Upainghad ตรัณตระได้กล่าวถึง

รายละเอียดในการบูชาขั้นมาสัตว์ หรือมนุษย์อา เลือดมนูชาธูปการพ กัมภีร์นี้ยังกล่าวถึงท่วงท่าของ การแสดงความยินดีของพระเจ้าที่ได้รับ (พระมหาศักดิ์ เกิมสวัสดิ์, 2522 : 25)

สักติเริ่มจากลัทธิไวนิการก่อนพระมหาเทวี มเหสีของพระศิวะ มีพระนามว่า “อุมา” ส่วนนิกาย “ไวยณพ” จึงพระนามลักษณะเป็นสักติของพระวิษณุ และพระสุรัสวดีเป็นสักติของพระพรหม

โดยสรุปแล้ว สักติหรือเทวี มีพระนามเดียวกัน ที่เป็นใหญ่สุดกือ “อุมา” แต่เมื่อ渥ารเป็นปางต่างๆ จะมีนามต่างกัน มีรูปต่างกัน มีการบูชาต่างกัน เช่น ปางทูรคาหรือกาลี ขันหารุณ หรืออนาจาร การทำพิธี อร่ายนี้ก็เป็นเรื่องเกิดสำนึกธรรมชาติ ที่ได้มีเรื่อง ต้องการจะกินอาหารสด-คาว (ซึ่งอ้างเจ้าแม่จะเสวย) ที่นั้นก็จะมีการมีเลือดและการประหารอย่างทารุณ ที่นั้นมีเรื่องเพศคู่ เรื่องของความประณานในการ ที่นั้นก็จะมีนาจาร

พระอุมาหรือพระอุมาเทวี เทพสำคัญมเหสี ของเทพสูงสุดพระองค์หนึ่งในศาสนาอินду ตามตำนาน กัมภีร์พระมหาลักษณะกล่าวว่า พระนางเป็นธิดาของ ท้าวทินวัต หรือเทพแห่งเขาหิมาลัยกับพระนางเมนา พระนางอุมาได้อภิ夷อกกับพระศิวะ ภายหลังจาก การเทพแห่งความรักได้ใช้อิทธิฤทธิ์แผลงคร โน้มน้าว พระทัยพระศิวะให้บังเกิดความรักและสนใจสตรีเพศ จนทึ่การบำเพ็ญบารมีทรงนานกายตนเอง งานของ การเทพสำเร็จแต่พระองค์ถูกประหาร พระอุมาได้อภิ夷อกสมรสยกย่องพระนางให้เป็นมเหสีเอกของ พระศิวะ เทพสูงสุด

บางตำรากล่าวว่า นางเกิดจากพระศิวะเอง พระเจ้าสร้างนางด้วยอิทธิฤทธิ์ พระนางจึงเป็นสักติ ของพระเป็นเจ้า ความเกี่ยวข้องทำให้สะท้อนในรูป

ของความเชื่อถือของชาวอินดู ที่นับเอากิลิ่งค์คู่กับโภนีเพศหญิง เรียกว่า กิลิ่งค์อุมาลิงค์ เป็นต้นเหตุของการสร้างสรรค์ แต่ในเรื่องกำเนิดของพระอุมา เชื่อใน 2 ลักษณะคือ เป็นพิราชาจ้าแห่งภูเขามากกว่า เนรมิตของพระอิศวร มีโหรส 2 องค์ โหรสองค์ใหญ่ มีนามว่า คเณส เทพแห่งศิลปกรรม และองค์เล็ก ขันธกุมา เทพแห่งสังคրาม วิมานที่ประทับของพระนางคือ ไกรลาสนนยอดเขาหิมาลัย มีชื่อเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า ป่าวตา (Parvata) หรือสารรคชั้นสูงสุด ให้กับพราหมณ์

นางอุมา มีพระนามมากกว่า 24 พระนาม ทั้งปางกำเนิดที่คีและปางที่ครุร้าย น่าสะพรึงกลัว เช่น เอมอาที ปราพติ อารยา ทักษยาณี สตี 5 พระนามนี้ แสดงกำเนิดจาก บุนนา มีภวติ รุทราณี มหาทานี เตธิ แสดงว่าพระนางเป็นเมสีของพระอิศวร แสดงในปางครุร้าย น่าสะพรึงกลัว คือ กัลยาณี ทุรคา จันทริกา อัมพิกา กาลี มหากาลี ปางครุร้ายเหล่านี้ ชาวอินดูถือว่า เป็นปางศักดิ์สิทธิ์ มีอำนาจในการทำลายสิ่งชั่วร้ายทั้งปวง กล่าวกันว่า พระนางมี誕นานับออกเป็น 3 ภาค คือ

ภาคที่ 1 ภาคเมตตากรุณาหรือใจดี ชื่ออุมาเทวี หรือมหาเทวี เป็นรูปหญิงงามมี 4 กร

ภาคที่ 2 ภาคครุร้าย เรียกว่า กาลี มีร่างกายล้ำอ้วน ผิวคำ ในตacula โปรดเสวยเลือดและเห็นภาพสยอง

ภาคที่ 3 ภาคครุร้าย ทำลายเหมือนกันเชื่อว่า ทุรคา (Durga) ในภาคทั้งหมดชาวอินเดียนิยมภาคที่เป็นทุรคากาลี

จากการศึกษาประดิษฐกรรมรูปเคารพ มีลักษณะแตกต่างออกไป รูปเคารพในภาคเมตตาภาคดี จะมีรูปเคารพศิลปทรงประทับยืนมี 2 กร และ 4 กร จะถือพานและสิ่ว ส่วนอีก 2 กร ทำประทานอภัย บางที่จะถือบ่วงนาศก์และประตัก กรที่เหลือจะทำประทานพร และประทานอภัย

รูปเคารพของพระอุมาในปางที่มีนามว่า ป่าวตี (Paruati) ส่วนมากสร้างด้วยหินทรายและสำริด มีทั้งยืนคู่และองค์เดียว พระนางมี 4 กร ถือประตักบ่วงนาศก์ กะโหลกคน และประทานอภัย สวมมงกุฎรูปพระจันทร์เสี้ยว บนยอดมงกุฎทรงอากรฟอย่างนางกษัตริย์ ในศิลปะสมัยใหม่อารยธรรมเป็นสาหร่ายตามประเพณีนิยมสวมประดับสร้อยพระศอ กำไลที่พระกรและพระบาท

อีกปางหนึ่งคือ ปางการี (Gauri) ตามคำนาน
กกล่าวถึงกำเนิดของพระนางการี ว่าตอนแรกมีกาษสีดำ
พระอิศวරทรงเข้าพะชาหาว่าเกิดมาให้อันอย่างนัก^๔
เลยหนีจากพระสาวมีออกไปบำเพ็ญญาณทรมานกาญ
ในป่า จนสำเร็จญาณ sama-buddhi พระพรหมทรงโปรด
ประทานลักษณะเป็นลักษณะ รูปเคารพมี 2 กร และ 6 กร
2 กรนี้ถือ ตรีสุลและกระจะก มี 3 พระเนตร ถ้าเป็น
รูป 6 กร ถือตรีสุล ดอกบัว บ่วงนาศ หอยสังข์
และลูกล้อ และทำประทานอภัย ตามลำดับ นั่งบน
ดอกบัวสีแดง หรือนั่งบนพระเพลาของพระศิริ
มักพบเห็นตามเทวालัย

รูปเคารพเหลืออิศวาร นามว่า เ神州ตี
พระนางมี 4 กร ถือดอกบัวและกระจะก ส่วนอีก 2 กร
ทำปางประทานอภัยและปางประทานพร รูปเคารพ

ปางนี้มีตัวอย่างน้อยมาก ส่วนอีก
ปางหนึ่งในพระนามว่า อัมพิกา
มีลักษณะ 4 กร ถือดาน โล^๕
กระจะก และปางประทานพร
พระนางมี 3 ตา และทรงมี
พาหนะสิงโตหมอบอยู่
ข้างหน้า

เจ้าแม่ก้าดี ภาคนี้เป็นภาค
ครุฑของพระนางอุมา ศิลปะ^๖
อ้วนลำ หน้าคุ ผนญาปะบ่า
มี 10 กร ถืออาชาครนทุกกร
มีโลหิตหยดตามปากตามด้า มีปูเป็นสังวาลย์ บางกร
ถือหัวกะโหลก หรือหัวยักษ์ที่ตัดใหม่ๆ ยืนเหยียบ
ยักษ์ที่มีหัวเป็นความ พระนางยืนแล่นลื้น บางรูปยืน
เหยียบอยู่บนอุระของพระศวามี ซึ่งในความเชื่อที่ว่า
แม้แต่พระศิริยังกลัวเลย ปางนี้กล่าวว่า ครั้งหนึ่ง^๗
พระนางจะปราบอสูรชื่อ มาธุ หรือ มาธุอสูร ซึ่งมีฤทธิ์

ได้อาลีษาทำความเดือดร้อนวุ่นวายทั้งสารรค์และ
พิพพ ซึ่งเทพทั้งหลายก็พ่ายแพ้หมด พระนางจึงเสด็จ
ไปช่วยทำลายอสูร นำสันติกลับมามาสู่สารรค์ จากการ
ที่ปราบอสูรสำเร็จจึงทรงทิ้งพื้นโลก เทวَا มนุษย์
พากันเดือดร้อน พากันบาดเจ็บล้มตายเป็นจำนวนมาก
ด้วยวิตกกว่าโลกสารรค์และโลกมนุษย์จะพินาศ เพราะ
อิทธิฤทธิ์ของเจ้าแม่ก้าดี เทวَاจึงพากันไปกราบถูล
พระอิศวาร เพื่อทรงห้ามปราบขอร้อง แต่อุทิศกาย
ของพระองค์เองนอนบนแทนพื้นโลก เพื่อให้นางก้าดี
ทรงทิบลง ในที่สุดก็ทรงกระทำในทันที เหตุการณ์นี้
กล่าวเป็นประดิษฐกรรมลักษณะพิเศษ กรณีนี้ถือ
จะโหลกคน กรณีนี้ถือเสียรอดอสูร พระพักตร์ครุฑ
น่ากลัว แล่นลื้นขาวจรดอุระ มีโลหิตหยดตามปาก
ประอะพระหัตถ์ ที่น่าสังเกตคือ พระชิวหาย (ลีน)
แล่นลื้นออกมามากุพระไอยรา หมายถึง หมายถึง ความครุฑ
น่าสะพรึงกลัว ปางนี้พระเนตรลูกโพลง พระไอยรา

เต็มไปด้วยโอลิทอสูร จากความเชื่อที่ชาวอินเดีย
กล่าวว่า ชีวahaที่แอบออกมานอกพระ โยมรูปนั้น ไม่ใช่
ความเหี้ยมโหด แต่มันเกิดแก่อาภกปริยาความอาชญา
วิสัยศตรี หรือตกใจที่สาวมีลึงไปนอนอย่างนี้ก็ไม่ถึง
จึงแอบลิ้นอกมาเพื่อขวยเป็น ผู้หงสูงไม่ว่าชาติไหน
เวลาทำผิดก็มีการอยาเป็นเรื่องสามัญ ตามลัญชาตญาณ

นอกจากในปางกาลีแล้ว ในภาคครุฑายของ
พระนางอุมาอังมีปางหนึ่งเรียกว่า **ปางมหากาลี**
มักสร้างเป็น 4 กร ถือดาบ โล่ ภาชนะคล้ายอ่าง
และหัวกะโหลกคน บางที่มี 8 กร ถือลูกล้อ
ถือหอยสังข์ แห หรือ ก ลูกนก หวาน ประตัดก
และสายฟ้า รูปเครื่องปางหนึ่งในภาคครุฑามีชื่อ
เฉพาะว่า **ภัตรากาลี** มีรูปที่แปลงมี 18 กร ถือลูกประคำ
ครีสุต ดาบ พระจันทน์ ไม้เท้า หอก เปลาไฟ
หนังกว้าง ภาชนะ เพชรพลอย และกรหนั่งทำปาง
ประทานอภัย พระนางประทับรถนั่งเทียนสิงโต 4 ตัว

นางทุรคา เป็นภาคครุฑาย เช่นกัน มีรูปเครื่อง
2 ปาง กือ วิทยาวาศีทุรคา และ ริปุมาเรทุรคา ตามลำดับ
วิทยาวาศีทุรคา มี 4 กร ถือหอยสังข์ สุกหล่อ^ล
ประทานพร และประทานอภัย

ริปุมาเรทุรคา มี 2 กร กรณีนี้ถือครีสุต
กรณีนี้ยกนิ้วชี้เบื้องสูง ปางนี้พากษินคุณเครื่อง
นับถือ กันมาก โดยเชื่อว่าบูชาแล้วมีความโชคดี

ตามศรัทธาความเชื่อถือของชาวอินเดียมีต่อ
พระนางอุมาเทวีทั้งปางดีและปางครุฑ เริ่มด้วยศาสนา
พระรามณ์ มีการบูชาเทพเจ้าสำคัญ 3 องค์ เรียกว่า
ตรีมูรติ อันประกอบด้วยพระพาราม พะนารายณ์
และพระศิวะ นอกจากนั้นถือพระเจ้า มหาเสถียร์อีกด้วย
มีความสำคัญ พระอุमามาเหลือของพระศิวะ พระนาง
ลักษมีพระมเหสีของพระนารายณ์ พระนางสุรัสวดี
พระมเหสีของพระพาราม ที่พากษินคุณบูชา
รวมไปทั้งบูชาเครื่องประชาญารวมไปกับเทพสวามี

ซึ่งในที่นี้กล่าวไว้เฉพาะองค์เทพสูงสุดคือพระศิวะ และพระนางอุมา เนื่องจากเกรงจะเบื้องเลียจะขอคำว่าสักดิสิทธิ์อีก 2 องค์ มากล่าวต่อในฉบับหน้าถ้ามีโอกาสอยู่ ผู้เขียนนำเรื่องนี้มาเขียน เนื่องจากวัฒนธรรมอินเดีย กลุ่มประเทศในเอเชียอาคเนย์รับวัฒนธรรมประเพณีจากอินเดีย โดยเฉพาะทางศาสนา ศาสนาพุทธและพราหมณ์เข้ากันอย่างดี ในประเทศไทย ลักษณะความเชื่อนี้จะมีอิทธิพลต่อสังคมไทย เมื่อเข้าหน้าบ้านไม่ได้ ก็เข้าหากันหลังบ้าน หรือข้างบ้าน สังคมไทยเรากย่อลงศรีฐานะภรรยาภรรยาที่ดึงต้องเสริมนารมณ์สามีได้ในการอันควร

บทความนี้น่าจะเป็นข้อคิดบ้างสำหรับคนที่คิดทำงานใหญ่ จึงควรเลือกภรรยาที่เสริมนารมณ์ให้สามีได้ จึงพบเห็นเสมอในสังคมไทย การที่พระแม่อุมาปราบอสูรแทนสามีก็นับว่าเป็นการเสริมนารมณ์สามีให้ขึ้นไปอีกขั้น

ความคิดในบทความนี้ขอนอนให้อาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชา ถ้ามีความบกพร่องอยู่บ้างผู้เขียนขออนุโมทัย โปรดกรุณาชี้แนะจะเป็นพระคุณอย่างสูง ขอขอบคุณหัวหน้าศูนย์วัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ที่ให้โอกาสแก่ผู้เขียน พนักกันใหม่กับหน้า “สักดิของพระนารายณ์” สวัสดิ์กิจ

เอกสารอ้างอิง

- ผาสุข อินทร์วุฒิ. พุทธศาสนาและประดิษฐมนวิทยา.
นครปฐม : บริการกลางมหาวิทยาลัย
ศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์, 2530.
เพชรี สุมิตร. ประวัติศาสตร์อารยธรรมอินเดีย.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2520 : 104 - 107.
พระมหาสักดิ์ เจิมสวัสดิ์. คณกับพระเจ้า. กรุงเทพฯ :
กรุงสยาม, 2522 : 13 - 197.
ศรีสุรangs pudatrapp. อารยธรรมตะวันออก.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2539 : 13 - 15.
อรชุน คุรุนนท์. พระพิมเสนศรเทพแห่งศิลปวิทยาการ
และความสำเร็จ. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์ไพลิน, 2547 : 8, 12.

S.R. Balasubrahmanyam. Later Chola Temples.

Copyright 1999 Printed in India :
284 - 285.

ตามรอยบาทพระบรมครุฑ์ของโลก

แม้เพียงเศษเสี้ยวธุลีดีกว่าไม่ทำเลย

รศ.เครือวัลย์ ชัชกุล

วัฒนธรรมเป็นเรื่องของวิถีชีวิตที่มีพัฒนาการอย่างต่อเนื่องจากรุ่นหนึ่งสู่รุ่นหนึ่ง มนุษย์พยายามที่จะทำความเข้าใจชีวิตและโลก เพื่อให้เข้าถึงสิ่งที่มนุษย์ต้องการ ซึ่งก็คือ ความปรารถนาที่จะมีชีวิตที่ค้มีความสุขอย่างยั่งยืนถาวร ทำให้บางครั้งการแสวงหาความสุขโดยการเป็นการจัดการด้านวัตถุมากเกินความพอเพียง อาจเป็นการทำร้ายหรือเบียดเบี้ยนธรรมชาติ ยิ่งมนุษย์พยายามเอาชนะธรรมชาติเท่าไรยิ่งเกิดหายนะมากขึ้นเท่านั้น

สังคมยุคใหม่เป็นยุคข้อมูลข่าวสาร เมื่อเกิดภัยธรรมชาติขึ้นในส่วนใดของโลกย่อมรับรู้และตระหนักถึงภัยที่กำลังคืบคลานมาถึงตัวไม่วันใดวันหนึ่ง “เมื่อมีความไม่มั่นคงปลดปล่อยทางใจ อันเป็นผลพวงของความล้มเหลวทางเศรษฐกิจ การเมืองที่ไม่รู้ว่าจะพึงควรได้แม้ฟางเส้นเดียวอยอน้ำมานางคนก็อาจก้มกราบทขอพร เมื่อหมกมุนกับปัญหาริ้ปปัญหาริ้ปจึงมาทุกวัน” ปรากฏการณ์ เช่น จตุภาครามเทพที่มีคำวัญว่า “ตรามใดที่น้ำทะเลขัง ไม่เหือดแห้ง มีนีกูไว้ไม่จน” จึงเกิดขึ้นราวกับไฟลามทุ่ง

“กันเราหาความสงบใจได้ยากขึ้นทั้งๆ ที่วัตถุเจริญขึ้นในใจเล็กๆ ยังกลัวความตาย กลัวความไม่แน่นอนที่จะเกิดขึ้นกับตนเองและกรอบครัวการตระสูญของพระพุทธเจ้าคือ การที่

ท่านสามารถต่อภาพชีวิตจำนวนนับไม่ถ้วนได้สำเร็จการรับฟังผู้รู้อย่างพระพุทธเจ้าจึงเป็นสิ่งที่สำคัญมากที่สุดที่จะทำให้เข้าใจชีวิตได้ เพราะปัญหาที่ยังอยู่ที่ว่าด้วยมนุษย์เองเป็นภาพคือขึ้นหนึ่งหมื่นกันจะนั้นคนที่ไม่ยอมรับความช่วยเหลือจากพระพุทธเจ้าและปฏิเสธศาสนา ก็จะไม่รู้เทคนิคหรือวิธีการสำคัญและลักษณะที่สามารถทำให้เข้าใจชีวิตได้อย่างถ่องแท้แต่จะมีวันอยู่กับการต่อภาพกราะจกเล็กๆ นุ่นได้กุมหนึ่งเท่านั้นคือ เรียนรู้ทางโลก ทำมาหากินอยู่ไปวันๆ สุขบ้างทุกบ้าง แก้จ็บแล้วก็ตายไป”

ยุคสมัยหนึ่งถ้าได้รับมุ่งธรรมมากกว่ามุ่งทางโลกมักจะถูกมองเป็นพวกฯ เพราะปฏิบัติกันอยู่ในกลุ่มเล็กๆ แต่สำหรับวันนี้กระแสของธรรมะมาระง प्रากถูปในสื่อทุกรูปแบบ พระนักเทศน์มีมากขึ้น สามารถทำเรื่องเกย์ถูกมองว่า ต้องใช้บันไดปืนให้ง่ายขึ้นและสนุกสนานเพลิดเพลินถูกใจกลุ่มผู้รับได้มากขึ้นทุกกลุ่มทุกวัย เช่น พระพยอม กัลยาโโน พระอาจารย์ ว.วชิรเมธี พระมหาสมปอง เป็นต้น บางท่านเดินสายเทศน์จนล้ามือ นับเป็นนิมิตรหมายอันดีที่จะชักจูงผู้คนโดยเฉพาะวัยรุ่นได้ตระหนักรู้ถึงสาระสำคัญของชีวิตซึ่งต้องเดินไปบนหนทางอันไม่รู้จบสิ้น และสามารถนำมาใช้แก้ปมเจ้อนแห่งปัญหาชีวิตได้ด้วยสติสัมปชัญญะ

ความเข้าใจในเรื่องการปฏิบัติธรรมเริ่มเข้ารูปเข้าอย่างมากยิ่งขึ้น เพราะการปฏิบัติธรรมกับรูปแบบในการปฏิบัติธรรมนั้นเป็นคนละเรื่อง เช่นที่หลวงปู่ชา แห่งวัดหนองป่าพง ถูกหลวงปู่กินรี ผู้เป็นพระอาจารย์กระตุกอย่างแรง เมื่อหลวงปู่ชาเริบๆ เย็นจีวะ เพื่อจะรีบไปเจริญจิตภาวนาว่า “ท่านรู้ไหมว่า ทำอย่างนี้แหละ คือ ภารนา (เย็บจีวะ) ท่านจะรีบไปไหนเล่า.....ความอยากมันเกิดขึ้นทุ่มหัว ท่านไม่รู้เรื่องของตนเอง” พระฝรั่งหลายรูปที่ยอมทิ้งยาดมานะทิฐามาบันตัวเป็นศิษย์ท่านพุทธทาสภิกขุก็เข่นเดียวกันวันๆ ที่สวนโอมกพพาราม ใชยา แทนที่จะได้ภารนา กลับต้องแบกปุ่นไปสร้างศาลาโรงธรรม ต่อมารีบๆ ว่า ตัวเองໄจไปตอนนัดที่คิดเอาเองว่าการปฏิบัติธรรมคือ การจำกัดตัวเองให้อยู่ในอธิฐานณั่น เดินอย่างเคร่งครัด เพียงเท่านั้น หารู้ไม่ว่าแท้ที่จริงแล้ว “การทำงาน” นั่นเองคือ ตัวการ “ปฏิบัติธรรม” และคือเวทีแสดงออกของการ “ศึกษาธรรม” อย่างเป็นรูปธรรม และสอดคล้องกับธรรมชาตินากที่สุด

การปฏิบัติธรรมจะทำวิธีใดก็ได้เพื่อให้จดงบ จะหลับตาหรือลืมตาหรืออยู่ในอธิฐานใดก็ได้ จะคุลมหายใจเข้าออกหรือจะเพ่งสังให้ได้ มีท่านหนึ่งที่ปฏิบัติแตกต่างไปจากพระอาจารย์อื่นๆ คือ หลวงพ่อเทียน จิตตสุโภ วัดสนนามใน อ.บางกรวย จ.นนทบุรี (2454-2531) ท่านคิดวิธีสร้างจังหวะยกแขนขึ้นลงโดยก้มือ เป็นสามัญการเคลื่อนไหว-นั่ง-ลีมตา ช่วยให้มีสติและรู้สึกตัวมากขึ้นไม่ร่วงนอน (สมัยนี้อาจเรียกว่า การคิดนักกรอบ)

เรื่องการปฏิบัติธรรมนี้ หลวงพ่อชัยสารภิกุชาอังกฤษอดีตเจ้าอาวาสวัดป้านานชาติ กล่าวว่า “ไม่ใช่ว่าปฏิบัติแล้วชีวิตจะราบรื่นเป็นมอเตอร์เวลี่

แม่คเลนไปตลอดทาง ไม่ใช่ว่าทำความดีจะเจอดีสิ่งดีที่ถูกใจเสมอไป โลกธรรมดีองมีอยู่เหมือนเดิม เพราะเป็นของๆ โลกที่เราอยู่อาศัย คนดีเข้าป่าบุญไม่ได้กัดน้อยกว่าคนชั่ว เพราะคนนั้นเราจำเป็นต้องเรียนรู้เรื่องของโลกให้ดี Jen โดยเฉพาะโลกธรรม ถ้าเราเริ่มท่านโลกธรรมมันจะทำให้เราไม่ต้องไปบุนวัมกันมัน สัมผัสสิ่งใดอย่างไม่รู้เท่าทัน สิ่งนั้นจะนำทุกข์มาให้ สัมผัสสิ่งใดอย่างรู้เท่าทันสิ่งนั้นจะนำสุขมาให้”

ในการปฏิบัติที่คุลมหายใจเข้าออก หลวงปู่ชา กล่าวถึงคุลมหายใจว่า เมื่อเราไปตั้งใจทำให้มั่นคง มั่นก็เลยเป็นอุปทานยศใส่จิตเกิดทุกข์ยิ่งกว่าเก่า เพราะความอยากรู้ เสียไปด้วย

ผู้เขียนผู้ที่เคยคิดว่าในชีวิตนี้เราจะทำสามาธิไม่ได้นั่งคุลมหายใจฟังไปไกล แฉมเหนือยือกต่างหาก เมื่อเริ่กคุมเข้าๆ ออกๆ จึงล้มเลิกไปโดยปริยาย จนกระทั่งวันหนึ่งประมาณ 10 ปีที่แล้ว ได้เรียนวิชา พลังจักรวาลเพื่อสุขภาพ (ผู้พบวิชานี้คือ พระภิกขุชื่อนารดา เพื่อรักษาอาการป่วยของท่านเอง) โดยเพื่อนที่ทำงานอยู่การบินไทยเป็นทีมสอน มีผู้เรียนราว 40 คน เรียนไปเรียนมาเหลือประมาณ 20 คน เรียน 6 วัน ตอนเย็น ผู้เขียนเรียนครบหลักสูตร เพราะเกรงใจเพื่อน ทั้งที่ทำไปถ้านไปในใจ เพราะไม่เชื่อเรื่องการจับพลังแห่งคล้ายฟื้องไร้ประมาณนั้น

แนวทางวิชานี้คือการใช้สามาธิแบบเพ่งเป็นหลัก เมื่อใช้สามาธิจักรต่างๆ ซึ่งเรามองไม่เห็นจะควบคุม การทำงานของร่างกายและจิต โดยผ่านต่อมต่างๆ ในร่างกาย จักรที่อยู่สูงกว่าจะควบคุมต่อมที่อยู่ต่ำกว่า เวลาฝึกจึงใช้ต่อมไพนีลซึ่งอยู่บนกระหม่าล่อนเป็นศูนย์กลาง ต่อมเหล่านี้จะหลังสารออร์โนนออกนา

สมดุล ลงไปยังเส้นเลือดทำให้ร่างกายและจิตใจสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงและเป็นระเบียบ วิธีหรืออุบัติที่จะนำมาใช้ให้ผู้ฝึกเกิดจินนาการ แสง สี เสียง ตามไปด้วย หรือจะใช้弋ยาศาสตร์เข้ามาเกี่ยวข้องด้วยก็แล้วแต่สำนักจะใช้กลวิธีใด แท้จริงแล้วน่าจะเป็นเรื่องการกระตุ้นให้ตื่นไว้ท่อต่างๆ ในร่างกายเกิดการทำงานขึ้นผนวกกับวิธีการทำหายใจที่ถูกต้อง

การสั่งร่างกายให้มีวิธีผ่อนคลายตามวิธีการสะกดจิตคนเองหรือการฝึกสามารถให้อัตราการทำงานของเครื่องยนต์กลไกในร่างกายทำงาน คำสั่งประเภทนี้ จะมีผลดีในระยะยาว คือจะทำให้ภูมิคุ้มกันโรคสูงขึ้นมากจนแทนจะไม่ค่อยมีความเจ็บป่วย จากการวิจัยทางสรีรวิทยา พบว่า เกิดการหลั่งฮอร์โมนเอนโดฟิน (Endorphine) ของต่อมใต้สมองพิตูอิตารี (Pituitary Gland) ซึ่งมีโครงสร้างทางเคมี เช่นเดียวกับมอร์ฟีน (Morphine) ยาระงับความปวด กลุ่มผู้ที่เข้าสมาธิแบบ TM (Trancendental Meditation) ได้พบว่า่อนโอดฟีนเกิดขึ้นจากการทำสมาธิด้วย

หลวงปู่พาง (เล็ก) แห่งวัดประสิทธิธรรมบ้านคงยืน อุดรธานี เมื่อมรณภาพกระดูกห่านเป็นแก้วใส (วัดนี้มีหลวงปู่พรหม กระดูกห่านเป็นสีสันสวยงามมากอยู่ก่อนแล้ว) ก่อนมรณะได้ไปกราบท่านขณะป่วยด้วยโรคมะเร็งตับ ห่านบอกว่าไม่ปวดท้องที่เป็นมา 3 ปีแล้ว แต่ไม่ยอมรักษา จนที่สุดห่านบอกว่าราชินีให้ขอไปรับนามโรงยาลาจุพาฯ

การฝึกพลังจักรวาลต้องขยัน ฝึกโยคะ ควบคู่ไปด้วย ห้ามนั่งสมาธิกัน 20 นาที แต่ผู้เชี่ยวชาญทดลองนั่งเป็นชั่วโมง สนับยศรัตน์ที่นั่งห้อยขาได้ และแล้วก็บังเกิดอาการแปลงกาย พอเลิกนั่งจะล้มตัวลงนอน

ไม่สามารถนอนได้เกิดกระแสอย่างหนึ่งวิ่งเปล็บล้านไปมาทั่วทั้งตัว ยุ่งเหยิงเหมือนมีแม่เหล็กวิ่งอยู่ส่วนศีรษะก็ถูกดึงเข้าๆ ออกๆ น้ำกลั้วจะหลุด สักกันจนเหนื่อย คืนต่อมาไม่ก้าวนั่งสมาธิ ไม่ก้าวล้มตัวนอนนั่งจนง่วง่อนลงไปเอง อาการเดิมกลับมาอีก คราวนี้หัวใจถูกดึงไปด้วย ด้วยความกลัวตายนิมนต์พระเจ้ามาเต็มห้องให้ช่วยด้วย แต่พอทำท่าจะไปไม่รอด ก็คิดว่าจะตายก็ตาย ไม่ตายวันนี้ก็ต้องตายวันหน้า เหลือเชื่อ ทันใดนั้นกระแสซึ่งวิ่งพล่านอยู่หลุดออกไปจากร่างกายอย่างรวดเร็ว อาการต่างๆ หยุดทันทีทันใดเหมือนดึงสวิทช์ไฟออก

อาการแปลงกาย เช่นนี้ ลองเทียบเคียงกับการออกกำลังกาย เมื่อเริ่มเล่นใหม่ๆ จะมีอาการปวดเมื่อยเนื้อตัวไปหมดจำเป็นต้องเล่นช้า เพื่อให้เกิดความเคยชิน การฝึกจิตเล่นกับจิตก็คงทำนองเดียวกัน เมื่อทำให้สม่ำเสมอคุ้นเคยกันดีแล้ว สัมพันธภาพย่อมเกิดระหว่างพลังกายจากการสะสมฝึกนานานั้นกับพลังจิตที่เพิ่งฝึกให้เข้าสู่ความสมดุล

เมื่อฝึกแล้วก็ต้องทดสอบพลังกันเล่น ด้วยการเปลี่ยนกันรักษาโรคปวดต่างๆ ให้กัน หรือรักษาเพื่อนฝูงญาติมิตรกันไป แต่มีประสบการณ์ที่รักษาแล้วตัวเองเกิดความตกใจ ครั้งหนึ่งในการรักษาสุนัขซึ่งเป็นแพลห่าวะที่ต้นขา มันกำลังนอนหลับเอาจ่อไปแต่รีบปากแพلنั้น ปรากฏมีกระแสพุ่งออกจากตัวเราอย่างเร็วเหมือนกันน้ำไหลไปสู่ตัวสุนัขเรื่อยๆ ไม่มีที่ท่า่จะหยุด ผู้รักษาตกใจล้วนจะคุดพลังเร้าไปหมด จึงคงมีอกลับทันที เรื่องนี้มีผู้อธิบายว่าสุนัขกำลังอ่อนแอก ถ้ามันรับพลังพอแล้วกระแสจะหยุดไหลเอง

ภาษาหลังศึกษาเรื่องสามาธิแบบลมหายใจเข้าออก ประสบการณ์คืนหนึ่งเกิดอาการปวดท้องห้องข้างขวา รุนแรง ตามปกติจะใช้มือร้อนวางลงบนห้องตามแนวพลังจักรวาล แต่ด้วยความจ่วงนอนและเขี้ยวจากมือ จึงได้แต่นอนนิ่งให้หายปวดช้าๆ แต่ชู่ๆ ร่างกายท่อนล่างลงไปหลุดอยู่ใต้เตียง ก็เอื้ยวตัวจะไปเก็บขึ้นมา แต่แล้วนิ่งขึ้นได้ นานั่งหัวเราะตัวเอง อาการปวดท้องหายเป็นปลิดทิ้ง อีกครั้งหนึ่งเป็นหวัด หายใจไม่ออกรอคอดมาก จึงนอนคูลุมหายใจเล่นๆ ทำไปสักกระยะหนึ่ง เห็นมือตัวเองเริ่มเปื่อยยุ่ย ยกขึ้นมาดู เอ๊ะ! รากันแก่ร้อยปี ในหน้าซีกซ้าย เริ่มหายไปว่างเปล่า เทืนกะโหลกซีกขวาแผลนั่น แล้วก็หายไปหมดทั้งตัว อาการนี้วนๆ อย่างรวดเร็ว ชั่วพริบตา รู้สึกแปลกใจว่าแล้วเราจะไปไหน พอดามตัวเองก็กลับคืนสู่สภาพเดิมจันร่างกายดูยังคงอยู่ จากนั้นอาการหวัดก็หายเป็นปกติ

ทำให้แน่ใจได้ว่าการรักษาโรคพื้นฐานไม่จำเป็น ต้องพึ่งไคร ถ้าสามารถพึ่งตัวเองได้ โรงพยาบาล ก็จะลดภาระการดูแล โรคปวดหัว ตัวร้อน นอนไม่หลับ โรคไข้สาระต่างๆ ประหรัดเงินไปได้อีกมาก many ถ่ายกอง

เพื่อให้แน่ใจในความคิดนี้ ทดลองตั้งโปรแกรมจิต ตามแนวของ “คอมพิวเตอร์สมอง” เมื่อเงินหายสามหมื่นบาทไม่รู้ซ่อนเอาไว้ที่ไหน หางานหัวหมุนจนปัญญาต้องเข้าพึ่งสิ่งศักดิ์สิทธิ์ อธิษฐาน ตั้งสามาธิทำจิตว่าง ข้าว่าเงินหายประมาณกี่วัน ประมาณสถานที่ นอนหลับไปตื่นขึ้นมาตอนดึก ฝันว่าอยู่ในกระเปื้าสัมนาที่ไม่น่าจะไปได้ไว

ต่อมานาพิกาเรือนเก่งหายไป ทำวิธีเดินกลางดึกฝันว่า กำลังมองจากร้าวดาดฟ้าเห็นนาพิกา

วางแผนพื้นดิน (รีบลูกขึ้นมาจดไว้ก้าวลีม) รุ่งเช้า ลงไปหาปรากฏว่าคินกลบอยู่ร่างๆ

ข้อมูลเหล่านี้ทำให้เป็นคำสั่งให้สมองทำงาน สมองรายงานให้จิตรู้ ทำนองเดียวกันเรื่องของ หลวงปู่แหวนแหงขึ้นไปอยู่บนฟ้า นายทหารอากาศ ขณะที่กำลังบินวนเหนืออ่าวค่าน เมื่อนายแพทย์ชินโอะสด ไปตามท่าน ท่านบอกว่าญาไม่ใช่นก แต่นั่งอยู่ข้างต่าง ราคาญาเสียงเครื่องบิน มันบินวนอยู่นานเกินไป ก็เลยสั่งให้เห็นว่าท่านขึ้นไปอยู่ข้างบน (หลักการสะกดจิตคงใช้แนวเดียวกัน)

หลวงปู่แหวน สุจิลโน วัดดอยแม่ปั่ง เชียงใหม่ เป็นพระอริยะที่ทรงอภิญญา หลวงปู่จันทร์ แห่งสำนักปฏิบัติธรรมวัดป่าเก瞗สุข ต.หนองกี่ กบินทร์บุรี ขณะนี้อายุ 85 ปี กล่าวถึงหลวงปู่แหวนว่า “ตอนไปเจอท่านกำลังสาวดอะไรอู่ต่อนนั้น อาคมานิกในสามาธิไม่ได้พุดออกเสียงออกปากอะไรมาย พอนิกเท่านั้นแหละ ท่านกลับมาสวัสดิภาพที่เราฟังรู้เรื่อง ก็เลยรู้ว่าท่านสาวดอะรูปนั้นเอง พอเรารู้แล้ว ท่านก็กลับไปสวัสดิภาพของท่านเหมือนเดิมอีก พระอรหันต์นี่แก่เรานิกเท่านั้นแหละท่านจะรู้เลย”

เรื่องของการรู้ใจคนนี้ นักวิทยาศาสตร์คนดัง อัลเบร็ต ไอสไตน์ กล่าวสุนทรพจน์ว่า ภารกิจ อันสำคัญยิ่งของนักฟิสิกส์คือ การแสวงหากฎหรือ ทฤษฎีที่ตรงกับความเป็นจริงแห่งสากลมากยิ่งขึ้น มันไม่มีวิธีการทางคำนวณหรือตراكศาสตร์ใดๆ ที่จะนำไปสู่กฎหรือทฤษฎีสากลเช่นที่ว่า “ได้ nok เสียจากการหยั่งรู้ของจิตเท่านั้น ซึ่งมีพื้นฐาน คล้ายๆ กับพุทธปัญญาญาณ (โลกและการรับรู้ ที่เราเห็นคือการรับรู้อารมณ์โดยจิต)

ตัวอย่างที่เห็นได้ว่านางครึ่งสามีเหมาสำหรับบังคับเท่านั้น คุณสุรัสวดี เสรีวิวัฒนา หนึ่งในกลุ่มผู้ฝึกสมาร์ทที่เคยปฏิบัติมาาว 10 ปี ตั้งแต่ครั้งยังเป็นนักศึกษาแต่ยังไม่สามารถดับทุกข์ได้ ยิ่งปฏิบัติยิ่งร่วงตามพาราอาจารย์ จึงไปติดอภิญญาแบบพระกรรมฐาน เช่น หลวงปู่วัด ศิษย์หลวงปู่เทพโลภดุร (หน่องแคน สาระบุรี) พอดีนหลวงปู่เกื้อเอื้อตัวไม่รอด เพราะผู้เป็นตัวแทนสอนธรรมะแทนหลวงปู่ยิ่งสอนยิ่งออกนอกรอบของพระพุทธศาสนามากขึ้น จึงสรุปว่าคนส่วนมากที่ไปเรียนกับหลวงปู่ เพราะชอบอภิญญาเป็นทุนเดิม หาได้น้อยคนที่ต้องการให้ฟันทุกข์ พ่อไม่มีผู้ควบคุมก็เลยเพียงได้จ่าย

คั่งนี้นี้ เรียนอย่างไรก็ยังไม่เกิดปัญญาที่จะจัดการกับกิเลสได้เลย จนกระทั่งวันหนึ่งในปี 2542 เข้าไปเล่นอินเตอร์เน็ตเจอกำรดานสันทานานธรรมของคุณสันตินันท์ (ขณะนี้บวชใช้ชื่อ พระปราโภทปานิชชो) ท่านได้บอกว่า ตอนที่ทำอยู่นั้นผิด ที่ถูกคือให้รู้อารมณ์ไม่ใช่ให้แก้อารมณ์ เพราะความอยากที่จะแก้อารมณ์เป็นเหตุให้เกิดทุกข์ จะเอาเหตุที่ทำให้เกิดทุกข์มาดับทุกข์ไม่ได้ ความรู้ตัวเป็นจุดเริ่มต้นของการเจริญสติปัญญา (รู้กาย เวทนา จิต ธรรม) ความรู้ที่เกิดจากการเรียนผ่านกระบวนการคิด คำยเหตุผล ไม่อาจนำไปสู่การดับทุกข์ได้เลย เพราะความรู้ก็คือความรู้ ไม่ใช่ปัญญาที่จะประหารกิเลสลงได้ จึงหันมาฝึกการรู้ตัวและเจริญสติสัมปชัญญะ ในชีวิตประจำวัน จิตกลับอ่อนลงได้โดยง่าย

ท่านพุทธทาสกล่าวไว้ว่า “พุทธศาสนาที่แท้จริง มีกิจกือ การคิดเพื่อทำลายกิเลส มีสามิเป็นเครื่องหนุนส่งให้คิด ได้อย่างแรงชนิดที่เรียกว่า แหงคลอต แต่ถ้าบังคับจิตอยู่ในอำนาจได้แล้ว กือให้คิดหรือให้หยุดคิด กือ สงบ หรือให้แสดงอำนาจในฝ่ายฤทธิ์ของงานอย่างไรๆ ก็ได้ตามปรารถนาพวที่ประสังค์ความดับทุกข์อย่างเดียว จึงควรหนักในฝ่ายวีปัสสนา”

กิจของผู้ต้องทำต่อไป กือ พยายามตัดกิเลส (สามิที่เป็นไปเพื่อกิเลสกีมี เช่น พระเทวทัต หรือแม้แต่นักบวชในสมัยหลวงปู่ชา หลวงปู่ท่านเล่าเรื่องของหลวงตามปู่มุ ที่เที่ยวบอกริรา ว่า ฉันหมดสิ่นความโกรธแล้ว แต่หมดเฉพาะคำบอกรเล่าเท่านั้น) หรืออย่างน้อยสักกิเลสให้เบาบางลง ชีวิตก็จะเบาสบายขึ้น ผู้เขียนในฐานะของผู้เป็นครูหนึ่ง ก็จะพยายามเดินตามรอยของพระบรมครูของโลก (พระพุทธองค์) แม้ได้เพียงเศษเสี้ยวของธุลีก็ยังคิดว่า ไม่เดินเลย แต่ก็ไม่ลืมคำสั่งสอนของพระองค์ในการลามสูตรที่ว่า อย่าเชื่อถือคำวิจารณ์ได้ฟังตามกันมา และอย่าเชื่อพระเห็นว่าผู้นี้เป็นครูของเราทุกสิ่งทุกอย่างต้องมีการพิสูจน์ด้วยตนเอง

เอกสารอ้างอิง

- นายแพทย์คงศักดิ์ ตันไพบูลย์ “ภาณุ พาณิชธรรม” เกล็ดไทยจำกัด, 2547.
- หลวงปู่จันทร์ อนากุโล “โลกทิพย์” ปีที่ 28 มกราคม 2551.
- ชยสารโภกิจ “สังฆธรรมสะท้อน” วินุลย์กิจการพิมพ์, 2549.
- นายแพทย์ชินໂօສດ หัสนำเรอ “ทฤษฎีคอมพิวเตอร์ชีวภาพ” นายสุขจำกัด, พิมพ์ครั้งที่ 2, 2541.
- พุทธทาสภิกขุ “อนุทินปฏิบัติธรรม ศึกษาชีวิตอย่างเป็นวิทยาศาสตร์ของพุทธทาสภิกขุ” ธรรมสภा, 2549.
- นายแพทย์ประสาน ต่างใจ “วิทยาศาสตร์จิตวิญญาณ” อิมรินทร์พรินติ้ง, 2542.
- ว.วชิรเมธี “ปรัชญาหน้ากุญแจ” นวสาส์นการพิมพ์, 2545.
- ศุภวรรณ พัฒนพรหมวงศ์ กรณี “ใบไม้กำมีเดียว” อิมรินทร์พรินติ้ง, พิมพ์ครั้งที่ 3, 2549.
- ทันตแพทย์สม สุจิรา “เกิดเพระกรรมหรือความช่วย” อิมรินทร์พรินติ้ง พิมพ์ครั้งที่ 6, 2550.
- ทันตแพทย์สม สุจิรา “ไอون์สไตน์พบพะพุทธเจ้าเห็น” อิมรินทร์พรินติ้ง พิมพ์ครั้งที่ 18, 2550.

<http://wittawatpage.hypermart.net/santitham>.

คนตรีไทย

อ.จินตนา วิญญาณรัตน์

คำว่าคนตรีไทย บางครานอาจมองว่าหมาย แต่ในความรู้สึกของผู้เขียน คนตรีไทยเป็นส่วนหนึ่งของวิชาชีพ และชีวิตความเป็นอยู่โดยตรงของผู้เขียน เพราะคนตรีไทยเป็นวิชาที่ให้ประโยชน์ทั้งทางด้านจิตใจ สดิปัญญา และความคิดสร้างสรรค์แก่สังคมไทยในปัจจุบันเป็นอย่างมาก คนตรีไทยทำให้เกิดสมารธ ความสงบ คลายความเครียด คลายความเหงา และสร้างความมั่นใจในตัวเองให้กับผู้เขียน คนตรีไทยยังเป็นอาชีพของผู้เขียนอีกด้วย

เมื่อครั้งที่ผู้เขียนป่วยหนัก นอนอยู่โรงพยาบาลล้านนาถึง 4 เดือน ผู้เขียนรู้สึกเหงา ห้อแท้ เห็นอยู่หน่าย มีความรู้สึกเหมือนเป็นภาระแก่ผู้อื่น ไร้ประโยชน์ทั้งต่อตัวเองและสังคม ทำให้ผู้เขียนหมดกำลังใจที่จะต่อสู้ คืนรูปเพื่อมีชีวิตอยู่ต่อไป แต่เมื่อได้ยินเสียงคนตรีไทยที่มีผู้มาแก็บประเจ้าร่วงศ์เชือ กรมหลวงชุมพร เขตอุคุณศักดิ์ (เสด็จฯเดิม) ที่มีพระรูปอยู่ที่หน้าอาคารศูนย์การแพทย์ศิริกิติ์ โรงพยาบาลรามาธิบดี ความรู้สึกของ ครูคนตรีไทยก็หวานกลับมาสู่ผู้เขียนอีกรั้ง ผู้เขียนอยากหายจากการป่วย อยากกลับไปสอนคนตรี กลับไป บรรเลงเพลงไทยและกลับไปเป็นแม่จิ้ว ครูคนตรีไทยของลูกศิษย์อีกรั้ง

จากการนอนป่วยนานๆ กับชุดยามเพียงอ 1 เล่า ที่ผู้เขียนขอให้น้องสาวเอามาให้เป้าแก้เหงา ซึ่งในเวลาหนึ่น ผู้เขียนไม่สามารถเดินได้ปกติอย่างคนทั่วไป เพราะมีโรคหลายโรครุนเรื่องอยู่ในตัวของข้าพเจ้า ทั้งโรคไต ซึ่งต้องฟอกไตด้วยเครื่องไตเทียม ทั้งโรคลำไส้ที่ต้องตัดลำไส้ทิ้งและเอาหัวทวารเทียมออกมาวิ่งที่หน้าท้อง และยังโรคติดเชื้อในกระแสเลือดที่ต้องใส่ห่อหอยใจลงไปในปอด มีหน้าตาคุณหมออรุณรักษานำทำการผ่าตัด ตัดกระดูก ตามขา และห้อยคุ้มเหล็กหนักหลายกิโลไว้ที่ขาข้างซ้ายของผู้เขียน รวมทั้งยังมีสายน้ำเกลือ สายท่ออาหาร ยาผ่าเชื้อ ฯลฯ ทำให้ผู้เขียนต้องนอนแผลอยู่บนเตียงคนไข้ ห้ามเดิน ห้ามเขยื้อนขาข้างที่ดาม เป็นอันขาด ผู้เขียนก็ได้แต่นอนเปาปลุยเด่นแก้เหงาตามเสียงของบทเพลงไทยเดิมที่ได้ยิน บทเพลงเหล่านี้เป็น เพลงไทยเดิมที่มีคนมาแก็บแนวเดิมเดิม ผู้เขียนก็เปาปลุยตามบทเพลงที่ได้ยินนั้น มีทั้งเพลงแบกเชิญเจ้า (เทพบันเทิง) เพลงกฤษณาภินิหาร เชิญพระวัลย์ ฯลฯ ซึ่งเป็นเพลงที่ผู้เขียนเคยบรรเลงกับลูกศิษย์ที่ชุมชนคนตรีไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ นangพยาบาลและคนไข้ห้องข้างๆ ได้ยินเสียงปลุยที่ผู้เขียนเปาต่างก็ชักกันใหญ่ๆ ว่า เปาปลุยได้ไพเราะมาก และมาขอให้เปาเพลงโน้นเพลงนี้ให้ฟังกันใหญ่ ทำให้ผู้เขียนนึกสนุกกับเปาเพลงสากล เช่น เพลงเดือนเพลิง เพลงวัลย์เรียม เพลงจะตาชีวิต ฯลฯ ให้พยาบาลฟัง นอนเปาปลุยได้สักระยะหนึ่งผู้เขียน ก็คิดถึง คนตรีไทยกับสมเด็จพระราชนปุตุจลา เจ้าฟ้าໄภยอลงกรณ์ กรมหลวงเพชรบุรีราชสิริธรรม เจ้าของ

พระรูปหน้ามหा�วิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ สถาบันที่ผู้เขียนทำงานเป็นครุศนศรีไทย ผู้เขียนสอนที่คณตรีไทยมาเป็นเวลานานกว่า 25 ปีแล้ว เริ่มทำงานที่แรกที่วิทยาลัยครุอุนราชธานีเมื่อปี พ.ศ. 2525 และขยันมาทำงานอยู่ที่วิทยาลัยครุพธรบุรีวิทยาลงกรณ์เมื่อปี พ.ศ. 2532 ซึ่งค่อนมาได้เปลี่ยนมาเป็นสถาบันราชภัฏพธรบุรีวิทยาลงกรณ์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ตามลำดับผู้เขียนตั้งใจเอาไว้ว่า จะแต่งเพลงไทยถวายท่าน (สมเด็จพระราชนูปถัมภ์ เจ้าฟ้าวไลยอลงกรณ์ กรมหลวงเพชรบุรีราชสินธาร) ดังเดิม ครั้งขยันมาทำงานที่นี่ใหม่ๆ แต่จนแล้วจนรอดกีไม่ได้แต่งเสียที่ จนกระทั่งมาได้ยินเสียงคนตรีเก็บนเสียงเดิมครั้งนี้ ความตั้งใจเดิมจึงกลับมาอีกครั้ง การแต่งเพลง เพลงนี้ ผู้เขียนให้ชื่อเพลงว่า เพลงโภมโภวไลยอลงกรณ์

เพลงโภมโภวไลยอลงกรณ์ เป็นบทเพลงที่ตั้งใจแต่งเพื่อถวายแด่สมเด็จพระราชนูปถัมภ์ เจ้าฟ้าวไลยอลงกรณ์ กรมหลวงเพชรบุรีราชสินธาร โดยบรรเลงในพิธีส่งมรดกนิทรรศการเจ้าฟ้าฯ ในวันที่ 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 บทเพลงแบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นการแต่งชุมโภมเจ้าของพระรูป (สมเด็จพระราชนูปถัมภ์ เจ้าฟ้าวไลยอลงกรณ์ กรมหลวงเพชรบุรีราชสินธาร) บทเพลงที่บรรเลงจะออกแนวหวานฟังแล้วรำรื่น ไม่โลกใจไม่มีลูกเล่นมากนัก บทเพลงจะให้ความรู้สึกอ่อนโยน โดยใช้ทางกรอ (ทางที่ใช้รำนาดตีถี่ๆ หรือใช้ซอลากรสีงาขาว) เป็นการแสดงอารมณ์แต่เนื้องจากมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ตั้งอยู่ในเขตจังหวัดปทุมธานี ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีชนชาตินมภูอยู่เป็นจำนวนมาก บทเพลงตอนแรกจึงแต่งออกมานเป็นสำเนียงมอญ บทเพลงที่แต่ง แต่งเป็นทางมือซึ่งเป็นทางหลักของเพลงในคณตรีไทย ทำนองเพลงมีดังต่อไปนี้

----	----	- พ - พ	--- ช	----	ล พ ช ล	- ช - ล	ช ล / ช
-- ช ช	ล ช ฟ ร	ฟ ค ฟ ร	- ค - ก	-- ค ช	ค ก --	ค ร ค ก	- ล - ช
- ช - ช	--- ล	---	- ช - ล	- ฟ ช ล	- ก - ค	- ร - ค	- ร ร ร
--- ช	--- ล	--- ก	--- ค	---	- ก - ค	- ก - ร	- ค ค ค
- พ - ร	- ค - ก	ห ท - ล	ล ล - ช	- ร - พ	- ช - ก	- ร ค ท	- ล - ช
- ช - ช -	--- ล	- ฟ ช ล	- ก - ค	- ท - ร	- ค - ก	ห ท - ล	ล ล - ช
- ค ค -	- ล - ช	ช ช - พ	ฟ ฟ - ค	- ช - ค	- ค ร น	ร ค ร น	- พ - ช
- ล - ช	- พ - น	ร ค ร น	- พ - ช	-- ช ค	ร น ฟ ช	ช ช ช ช	- ช - ช

ตอนที่ 2 กล่าวถึงความเป็นมาของการก่อตั้งสถาบัน ความยากลำบากในการร่วมกันฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ จากวิทยาลัยครูนาสูรสถาบันราชภัฏ จนกระทั่งมาเป็นมหาวิทยาลัย บทเพลงในตอนนี้จะมีจังหวะที่ฟังแล้วกระโตค โคลอพน ลือ-รับ ไปมา เหมือนลูกค้าที่ถูกเข้าหาฟังและบ่งด้วยความสำเร็จในการฝ่าฟันอุปสรรคมาด้วยกัน ล้มป้าง ลูกป้าง แต่ก็ช่วยกันประคองมาได้จนประสบความสำเร็จ บทเพลงตอนที่ 2 มีดังนี้

ล้อ(--ล๊อ)	--ล๊อ	--ล๊อ	ลดลด)	รับ(--รอด	--รอด	--รอด	รัมรัม)
ล้อ(--ล๊อ)	ลดลด)	รับ(--รอด	รัมรัม)	ล้อ(--ชล	รัมรัม)	รับ(--ชล	ชมนชมน)
ล้อ(--ชล	ชรชร)	รับ(--ชล	ชมนชมน)	ล้อ(--ชล	ชรชร)	รับ(--ชล	ชมนชมน)
ชชชร	ชชชร	ชชชร	ชชชร	ชชชร	ชชชร	ชชชร	ชชชร
-ร -ร	--ม	--ล๊อ	มช -ล	----	-ช -ล	-ด -ล	-ช -ม
-ล๊ม	ชมรด	ดด -ร	รร -ม	-ด -ร	-ม -ช	-ด -ช	-ม -ร
--ชช	--ล๊ด	--ทท	--ดด	--ชช	--ดด	--รร	--มม
-ครม	พรเมฟ	ชมฟช	ลฟชล	-ฟ--	ฟชล-ค	-ร -ค	-ด -ช

ตอนที่ 3 เป็นการประพันธ์เกี่ยวกับการปกครองในระดับต่างๆ ของมหาวิทยาลัย บทเพลงจะรวมเรียงขึ้น กว่าเดิม มีความยุ่งยากบ้างในบางตอนของบทเพลง เพราะเป็นการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากแบบเดิมๆ ของข้าราชการ มาเป็นแบบกราดตุนการทำงาน โดยให้มีการแสดงผลงานต่างๆ ออกมากให้เป็นรูปธรรม เป็น การปรับตัว ของข้าราชการ ทำให้เห็นผลงานที่ทำและทำให้เกิดความกระตือรือร้นในการทำงาน บทเพลงในตอนนี้ได้นำอา สำเนียงแขกเข้ามาร่วมด้วย ทำให้บทเพลงมีอรรถรสที่ต่างไปจากทำงเดิมๆ บทเพลงตอนที่ 3 มีดังนี้

-ร _ช	ดด -ฟ	ฟฟ -ช	ชช -ล	-ด -ล	-ช -ฟ	ฟฟ -ม	มม -ร
-ครม	-ช -ร	-ด --	มรด -ล	-ด -ล	-ช -ฟ	-ล๊ชฟ	-ม -ร
----	ฟชฟร	-ด -ร	-ครฟ	----	ครฟช	-ฟ -ช	-ฟชด
----	-ช -ล	-ฟชล	-ท -ด	-ท -ร	-ด -ท	ทท -ล	ลล -ช
---ล	---ช	---ฟ	---ช	----	ลชฟช	ลชฟช	ลชฟร
---	ครฟช	ลชฟช	ลชฟร	ฟฟฟด	ฟฟฟร	ฟคฟร	คทลท
----	คทลช	ลชฟช	-ล -ท	--คร	คทลค	ทลซห	ลชฟช
---ร	---ฟ	---ช	---ท	----	-ฟ -ท	ครคท	-ล -ช

บรรทัดสุดท้ายของเพลงโภมโรง จะเป็นการบรรเลงเพลงว่า ซึ่งเป็นเพลงที่คัดมาจากบรรทัดสุดท้ายของเพลงไห้วครุ ในวิชาดนตรีไทยจะต้องมีการไห้วครุก่อนการแสดงดนตรีทุกรร้อง แต่การที่จะบรรเลงเพลงไห้วครุให้ครบตามประเพณีการบรรเลง ต้องใช้เวลานาน เพราะเพลงที่ใช้ในการบรรเลงมีเพลงหลายเพลง แต่ละเพลงจะมีทำนองที่ยก และมีความยาวมาก จึงต้องตัดเอาตอนท้ายของเพลงวามารเรลงเพื่อเป็นการไห้วครุแทน โดยบรรเลงต่อท้ายเพลงโภมโรง บทเพลงมีดังนี้

-ล-ช-น	-ร-ช-	---ม	---ร-	---ด	---ท	---ด	---ช-
--------	-------	------	-------	------	------	------	-------

เมื่อนำหัวเพลงมาบรรเลงต่อกันจะได้บทเพลงดังนี้

เพลงโภมโรงว่าไอย่องกรณ์ (ทางน้อง)

[-----]	-----	- พ - พ	---ช-	-----	ลฟชด	- ช- ล	ชลฟช
-- ช-ช	ลชฟร	ฟคฟร	-ด__ท	-- ดช	ดท --	ดรดท	- ล_ช
- ช- ช	---ล	---	-ช- ล	-ฟชล	-ท- ด	-ร- ด	-รรร
---ช-	---ล	---ท	---ด	----	-ท- ด	-ท- ร	-ดดด
-ฟ- ร	-ด- ท	ทท- ล	ลล- ช	-ร- ฟ	-ช- ท	-รดท	-ล- ช
ช- ช	---ล	-ฟชล	-ท- ด	-ท- ร	-ด- ท	ทท- ล	ลล- ช
- ด- ด	- ล- ช	ชช- ฟ	ฟฟ- ด	-ช- ด	-ดรร	รดรร	-ฟ- ช
- ล- ช	- ฟ- ล	-ดรร	-ฟ- ช	-- ชด	รรฟช	ชชชช	-ช- ช
ล้อ(- ลช)	-- ลช	-- ลช	ลด(ล)	รับ(- รด	-- รด	-- รด	รรรร
ล้อ(- ลช)	ล(ล)	รับ(- ร)	รรร()	ล(ช)	รร()	ล(ช)	ช(ช)
ล้อ(- ชล)	ช(ช)	รับ(- ช)	ช(ช)	ล้อ(- ช)	ช(ช)	ร(ช)	ช(ช)
ชชชช	ช(ช)	ช(ช)	ช(ช)	ช(ช)	ช(ช)	ช(ช)	ช(ช)
- ร- ร	----ล	-- ลช	มช- ล	----	- ช- ล	- ด- ล	- ช- ล
- ลช- น	ช(ช)	ด(ด)	ร(ร)	- ด ร	- ล ช	- ล ช	- ล ร
-- ช-ช	-- ล	-- ทท	-- ด(ด)	-- ช-ช	-- ด(ด)	-- รร	-- ลล
- ดรร	ฟ(ฟ)	ช(ช)	ล(ล)	- ฟ--	ฟ(ฟ)- ด	- ร- ด	- ล- ช
- ร- ช	ด(ด)- ฟ	ฟ(ฟ)- ช	ช(ช)- ล	- ด- ล	- ช- ฟ	ฟ(ฟ)- ท	ม(ม)- ร
- ดรร	- ช- ร	- ด--	ม(ม)- ล	- ด- ล	- ช- ฟ	- ล(ล)	- ล- ร
----	ฟ(ฟ)ฟ(ฟ)	- ด- ร	- ดร()	----	ดร()	- ฟ- ช	- ฟ(ฟ)
----	- ช- ล	- ฟ(ฟ)	- ท- ด	- ท- ร	- ด- ท	ท(ท)- ล	ล(ล)- ช
-- ล	-- ช-	-- ฟ	-- ช-	----	ล(ล)	ล(ล)	ล(ล)
----	ด(ด)	ล(ล)	ล(ล)	ฟ(ฟ)ด	ฟ(ฟ)ร	ฟ(ฟ)	ด(ด)
----	ด(ด)ล(ล)	ล(ล)	- ล- ท	-- ด(ด)	ด(ด)ล(ล)	ท(ท)ล(ล)	ล(ล)ฟ(ฟ)
1.---ร	-- ฟ	-- ช-	-- ท	---	- ฟ- ท	ดร()	- ล- ช:]
2.- ลช- น	- ร- ช-	-- ล	-- ร	-- ด	-- ท	-- ล	-- ช-

ເນື່ອແປຣທຳນອງເປັນທາງຮະນາດ ຈະໄດ້ນັບພະລັກທາງຮະນາດ ຕັ້ງນີ້

ພລອງໂຄມໂຮງວໄລຍອລົງກຣວີ (ທາງຮະນາດ)

----	----	- ພ - ພ	---ໜ	----	ລົງຈຸດ	-ໜ - ດ	ຫລືພົງ
--ໜໜ	ລົງພົງ	ດຽງ	ຟ້າລັກ	-- ດ້າ	ດ້າ	ດຽກທ	ດກລູ້
- ຊ - ຊ	-- ດ	----	- ຊ - ດ	ໜົກໜຸດ	ໜົກທຸດ	ຮຸດດ	ພຣຣ
-- ຊ	-- ດ	-- ກ	-- ດ	--	- ກ - ດ	- ກ - ກ	ດມດດ
ຟ້າພົງ	ຟ້າດຸກ	ດຽກທ	ດກລູ້	ດຸກລູ້	ດຸກພົງ	ຟ້າລັກ	ດກລູ້
ໜ - ຊ	-- ດ	ໜົກໜຸດ	ໜົກທຸດ	ຮຸດດ	ຟ້າດຸກ	ຟ້າລັກ	ດກລູ້
ດມດດ	ຮຸດລູ້	ດຸກພົງ	ດຸກພົງ	ດຸກທຸດ	ທຸດມ	ຮຸດມ	ຮມພົງ
ຮມພົງ	ຮຸດພົມ	ຮຸດໜຸດ	ຮມພົງ	-- ດ	ຮມພົງ	ໜ້າໜຸດ	- ຊ - ຊ
ສົ່ວ(- - ດຸກ)	-- ດຸກ	-- ດຸກ	(ດຸກດ)	ຮຸບ(- - ວດ	-- ວດ	-- ວດ	ຮມຮມ)
ສົ່ວ(- - ດຸກ)	ຮຸບ(- - ວດ	ຮມຮມ)	ຮຸບ(- - ດຸກ	ຮມຮມ)	ຮຸບ(- - ດຸກ	ຮມຮມ)	ຮມຮມ)
ສົ່ວ(- - ດຸກ)	ໜ້າໜຸດ	ຮຸບ(- - ດຸກ	ໜ້າໜຸດ	ໜ້າໜຸດ	ໜ້າໜຸດ	ຮຸບ(- - ດຸກ	ໜ້າໜຸດ)
ໜ້າໜຸດ	ໜ້າໜຸດ	ໜ້າໜຸດ	ໜ້າໜຸດ	ໜ້າໜຸດ	ໜ້າໜຸດ	ໜ້າໜຸດ	ໜ້າໜຸດ
- ວ - ກ	-- ມ	-- ດຸກ	ມຊ - ດ	--	- ທ - ດ	ດຽດ	ດລ້ມ
ໜ້າໜຸດ	ໜ້າໜຸດ	ທດໜຸດ	ທດມ	ຮຸດມ	ຮມພົງ	ພຸດພົງ	ໜ້າໜຸດ
ໜ້າໜຸດ	- ດ - ດ	ທກທກ	- ດ - ດ	ໜ້າໜຸດ	- ດ - ດ	ຮຣຣ	- ມ - ມ
ຮຸດມ	ຟ້າພົງ	ໜ້າພົງ	ລົງຈຸດ	ໜົກໜຸດ	ໜົກທຸດ	ດຽກທ	ດກລູ້
ດມຮມ	ນິ້ມພິ	ນິ້ມພິ	ລົງຈຸດ	ດຸກດ	ດຸກພົງ	ດຸກພົງ	ນິ້ມຮມ
ດມຮມ	ໜິ້ມນິ	ມຣດ	ມຸຈຸດ	ດຸກດ	ດຸກພົງ	ດຸກພົງ	ນິ້ມນິ
----	ຟ້າພົງ	- ດ - ວ	ຟ້າດຸກ	--	ດຸກພົງ	- ພ - ຊ	ດຸກພົງ
----	- ຊ - ດ	ໜົກໜຸດ	ໜົກທຸດ	ຮຸດດ	ຟ້າດຸກ	ດຽກທ	ດກລູ້
-- ດ	-- ຊ	-- ພ	-- ຊ	--	ດຸກພົງ	ດຸກພົງ	ດຸກພົງ
----	ດຽກທ	ລົງພົງ	ລົງພົງ	ຟ້າດຸກ	ຟ້າດຸກ	ຟ້າດຸກ	ດກລູ້
----	ດກລູ້	ລົງພົງ	- ດ - ກ	-- ດ	ດຸກດ	ດຸກດ	ດຸກພົງ
1.----	-- ພ	-- ຊ	-- ກ	--	- ພ - ກ	ດຽກທ	- ດ - ດ
2.ດຸກພົງ	- ວ - ຊ	-- ມ	-- ດ	-- ດ	-- ກ	-- ດ	-- ຊ

เมื่อแปรทำนองออกม้าจะได้เป็นทางชอ ดังนี้

เพลงโภมโภรavageiyotongkrarn' (ทางชอ)

[-----]	-----	- พ - พ	--- ษ	-----	ลพชล	- ษ - ต	ชลพช
-- ชช	ลชฟร	พชฟร	- ค - ท	-- ดช	คท --	ครดท	- ต - ช
- ช - ช	--- ถ	----	- ช - ถ	ชพชล	ชลทด	รดทด	ฟรรร
---	---	---	---	---	- ท - ด	- ท - ว	มดดด
พชฟร	- ค - ท	ครดท	- ถ - ช	- ว - พ	- พชท	ครดท	- ต - ช
- ช - ช	--- ถ	ชพชล	ชลทด	รทคร	ฟรดท	ฟชลช	ดทลช
- ถ - ค	รดลช	--- พ	ลชฟด	- ช - ด	- ครม	รครม	- พ - ช
รนพช	ลชฟน	รครม	รนพช	----	-- ช	ชชชช	- ช - ช
ส้อ(- ลช	-- ลช	-- ลช	ลดลด)	รับ(- - รด	-- รด	-- รด	รบรม)
ส้อ(- ลช	ลคลค)	รับ(- - รด	รบรม)	ส้อ(- - ชด	รบรม)	รับ(- - ชล	ชบชบ)
ส้อ(- ชล	ชรชร)	รับ(- - ชล	ชบชบ)	ส้อ(- - ชล	ชรชร)	รับ(- - ชล	ชบชบ)
ชชชร	ชชชบ	ชชชร	ชชชบ	ชรชบ	ชรชบ	ชรชบ	ชรชบ
- ร - ว	---- น	-- ลช	มช - ถ	----	- ช - ถ	ครดถ	- ช - น
ชลชบ	ชมรค	ทลชล	ทครม	รครม	รนพช	ฟลชฟ	ชฟมร
ชชชช	- ถ - ถ	ทททท	- ค - ค	ชชชช	- ค - ค	รรรร	- ว - ว
รครม	ฟรนภ	ชมพช	ลพชล	ชพชล	ชลทด	ทรดท	ดทลช
ครมพ	ນไฟฟ	ນพชล	ชลลล	ลลชฟ	มพชล	ชฟชล	ชฟมร
ครมพ	ชฟมร	ชมรค	มรคล	ครดถ	คลชฟ	ครมพ	ชฟมร
----	พชฟร	- ค - ร	ฟครฟ	----	ครฟช	- พ - ช	ลพชล
----	- ช - ถ	ชพชล	ชลทด	รทคร	ฟรดท	ครดท	ดทลช
---	---	---	---	---	ลชฟช	ลชฟช	ลชฟร
---	ครฟช	ลชฟช	ลชฟร	ฟไฟฟ	ฟฟฟร	ฟดฟร	ดทลก
---	ดทลช	ลชฟช	- ถ - ท	-- ดร	ดทลล	ทลชท	ลชฟช
----	-- พ	-- ช	-- ท	---	- พ - ท	ครดท	- ถ - ช:]
ช - ลชบ	- ร - ช	-- น	-- ช	-- ด	-- ท	-- ถ	-- ช:]

ເນື້ອແປງທໍານອງອອກມາຈະ ໃຫ້ເປັນທາງຂ່າຍ ຕັ້ງນີ້

ພົດງໂທນໂຮງວໄລຍອລົງກຣນ໌ (ທາງຂ່າຍ)

		- ພ - ພ	---		ລົມສລ	- ຊ - ດ	ໜລົມ
-- ທູ້	ລົມຟຣ	ຟູ້ຟຣ	- ດ - ດ	-- ດູ້	ດກ --	ມຣດກ	- ດ - ທ
- ທີ - ທີ	-- ດ	----	- ທີ - ດ	- ພູ້ດ	- ທ - ດ	- ວ - ດ	ພຣຣ
-- ທີ	-- ດ	--- ທ	--- ດ	----	- ທ - ດ	- ທ - ວ	ມມມມ
- ທູ້ຟຣ	- ດ - ທ	- ວດກ	- ດ - ທ	- ວ - ພ	- ທ - ທ	- ວດກ	- ດ - ທ
- ທີ - ທີ	-- ດ	- ພູ້ດ	- ທ - ດ	- ຖດກ	ພຣດກ	- ວດກ	- ດ - ທ
- ດ - ດ	ຮຄດ້	---	ລົມຟດ	- ທ - ດ	- ດຣມ	ຮຄຣມ	- ພ - ທ
- ພ - ທ	ລົມຟມ	ຮຄຣມ	- ພ - ທ	-- ທູ້ດ	ຮມົມົງ	ໜ້າໜ້າ	- ທ - ທ
ດີ(- ດີ້)	- ດີ້ທ	-- ດີ້	(ດົດດົດ)	ດີ(- - ວດ	-- ວດ	-- ວດ	ຮມຮມ
ດີ(- ດີ້)	ດົດດົດ	ດີ(- - ວດ	ຮມຮມ)	ດີ(- - ທູ້ດ	ຮມຮມ)	ດີ(- - ທູ້ດ	ໜ້າໜ້າ)
ດີ(- ດີ້ດ	ໜ້າໜ້າ)	ດີ(- - ດີ້ດ	ໜ້າໜ້າໜ້າ)	ດີ(- - ທູ້ດ	ໜ້າໜ້າ)	ດີ(- - ທູ້ດ	ໜ້າໜ້າ)
ໜ້າໜ້າ	ໜ້າໜ້າໜ້າ	ໜ້າໜ້າໜ້າ	ໜ້າໜ້າໜ້າ	ໜ້າໜ້າໜ້າ	ໜ້າໜ້າໜ້າ	ໜ້າໜ້າໜ້າ	ໜ້າໜ້າໜ້າ
- ທ - ທ	---	-- ດີ້	ມຊ - ດ	----	- ທ - ດ	- ວດດ	- ທ - ມ
- ດີ້ມມ	ໜ້າໜ້າ	---	---	- ວດ	- ມ - ທ	- ດ - ທ	- ມ - ວ
ໜ້າໜ້າ	- ດ - ດ	ທທທທ	- ດ - ດ	ໜ້າໜ້າ	- ດ - ດ	ຮຣຣຣ	- ມ - ມ
- ດຣມ	- ພ - ທ	- ພ - ທ	- ພູ້ດ	- ພ - ທ	- ດ - ດ	-- ວດ	- ດ - ທ
ຕຣມົມ	- ພົມົມ	ມົມົມ	- ດລດ	- ພູ້ດ	ມລົມົມ	ໜ້າໜ້າ	- ມ - ວ
ຕຣມົມ	- ພ - ວ	- ວ - ທ	ມຣດ	ມຣດ	ມລົມົມ	ໜ້າໜ້າ	- ມ - ວ
----	ຟູ້ຟຣ	- ດ - ວ	- ດຣົມ	----	ມຣົມ	- ພ - ທ	- ພູ້ດ
----	- ທ - ດ	- ພູ້ດ	- ທ - ດ	- ຖດ	ພຣດກ	- ວດກ	- ດ - ທ
-- ດ	-- ທ	-- ພ	-- ທ	----	ລົມົມ	ລົມົມ	ລົມົມ
----	ຮຄົມ	ລົມົມ	ລົມົມ	ຟູ້ຟຣ	ຟູ້ຟຣ	ຟູ້ຟຣ	ດກດກ
----	ດກດ້	- ທູ້ດ	ດກດ້	-- ດ	ດກດ້	ດກດ້	ດກດ້
1. - - - ທ	-- ພ	-- ທ	-- ທ	--	- ພ - ທ	ມຣດກ	- ດ - ທ :]
2. ດີ້ມມ	- ທ - ທ	-- - ມ	-- - ທ	-- ດ	-- ທ	-- ດ	-- - ທ

เมื่อแปรรูปทำนองออกมานะจะได้เป็นทางจะเข้า ดังนี้

เพลงโภมໂຮງຈະໄລຍອลงกรณ์ (ทางจะเข้า)

----	----	- พ - พ	--- ษ	----	พฟชล	- ช - ล	ชลพช
- ชชช	ลชฟร	ฟคฟร	- ด - ท	-- ดช	ดก --	ครดก	- ณ - ช
- ช - ช	--- ล	----	- ช - ล	ชฟชล	- ท - ด	รดทค	ฟรรร
--- ช	--- ล	--- ท	--- ด	----	- ท - ด	- ท - ว	- ดดด
- ชฟว	- ด - ท	- รดท	- ด - ช	- ว - พ	- พชท	ครดก	- ณ - ช
- ช - ช	--- ล	- พชล	- ท - ด	- ทดว	พรดก	รดก	- ด - ช
- ล - ด	รคลช	--- พ	ลชฟด	- ช - ด	- ครม	รครม	- พ - ช
รนฟช	ลชฟມ	รครม	รนฟช	-- ชด	รนฟช	ชชชช	- ช - ช
ล้อ(- - ลช	-- ลช	-- ลช	ลคลค)	รบ(- - รด	-- รด	-- รด	รนรน)
ล้อ(- - ลช	ลคลค)	รบ(- - รด	รนรน)	ล้อ(- - ชด	รมรน)	รบ(- - ชด	ชมชม)
ล้อ(- - ชด	ชรชร)	รบ(- - ชด	ชมชม)	ล้อ(- - ชด	ชรชร)	รบ(- - ชด	ชมชม)
ชชชร	ชชชม	ชชชร	ชชชม	ชรชม	ชรชม	ชรชม	ชรชม
- ว - ว	--- ນ	-- ลช	ນช - ล	----	- ช - ล	ติรดล	- ช - ນ
- ลชມ	ชมรด	- ด - ด	ชดรມ	- ครນ	- พ - ช	- ณ - ช	- ນ - ว
- ช - ช	- ล - ล	- ท - ท	- ด - ด	- ช - ช	- ด - ด	- ว - ว	- ນ - ນ
- ครม	พรນฟ	ชมฟช	ลฟชล	- พ - ช	- ล - ด	-- รด	- ณ - ช
ครมฟ	- พ - พ	ນฟชล	- ล - ล	គລ້າຟ	ດລ້າຟ	ຈົບົດ	ຈົບົດ
- ครม	รນຊර	ชມຮດ	ນຮດດ	- ด - ล	- ช - พ	- ລັພ	- ນ - ວ
----	ຟົກຝຣ	- ຄ - ວ	ຟົກຝ	----	ຕຣົກຝ	- ພ - ທ	ດົກົດ
----	- ช - ล	- ພົກລ	- ທ - ດ	- ທດວ	ຟຣດກ	ຕຣດກ	- ດ - ທ
--- ล	--- ช	--- ພ	--- ช	----	ລົກົກ	ດົກົດ	ດົກົດ
----	ຄຣົກ	ລົກົກ	ລົກຝຣ	ຟົກຝດ	ຟົກຝ	ຟົກຝຣ	ຕກດກ
----	ຄກລ້າ	- ້ - ້	ດ້າລາກ	-- ດວ	ຕກລ້າ	ກລ້າກ	ດ້າຟ
--- ວ	--- ພ	--- ້	--- ຢ	---	- ພ - ຢ	ຕຣດກ	- ດ - ທ
- ດ້າມ	- ວ - ວ	--- ມ	--- ວ	--- ດ	--- ຢ	---	---

การแต่งเพลงใหม่ โรงໄລຍອลงกรณ์ของผู้เขียนในครั้งนี้ อาจมีข้อพิจพลดามมากบ้าง น้อยบ้าง ก็ขอให้ถือว่า เป็นการแต่งเพลงด้วยใจของนักประพันธ์หัดใหม่ค่อนหนึ่ง ซึ่งแต่งเพลงนี้จากแรงบันดาลใจของการได้ยินเพลงไทย ในงานแก้บน มีเพื่อนๆ คอยติชุมผลงานชิ้นนี้ และให้กำลังใจในการทำงานให้ลุล่วงไปได้ด้วยดี คือ พศ.ก้าวของ มหาวิทยาลัย อาจารย์คณะเกษตรและเทคโนโลยี พศ.จรริก สงวนพงษ์ อาจารย์โปรแกรมวิชาภาษาไทย อาจารย์พุทธะ ณ บางช้าง อาจารย์ประจำโปรแกรมคณิตศาสตร์สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และนายมานพ สุขสุเดช เจ้าหน้าที่ฝ่ายสวน ซึ่งเคยเป็นประธานชุมชนคณิตฯ ไทยสถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์วิทยาลงกรณ์ มาช่วยแก้ไขบทเพลงบางตอน ทำให้นบทเพลงฟังไปเราะอิงขึ้น เมื่อผู้เขียนต่อเพลง(สอน) ให้นักศึกษาชุมชนคณิตฯ ไทย นักศึกษาที่ช่วยกันติชมและแก้ไขผลงานของผู้เขียนอีกด้วย บทเพลงเพลงนี้จึงมีผู้ช่วยกันแต่งและติชมเป็นอันมาก ที่ขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้ด้วย อย่างให้ก่านผู้อ่านช่วยกันคุ้ฟัง และติชม เพื่อก่อให้เกิด เพลงไทยใหม่ๆ และบทความใหม่ๆ ขึ้นอีกในครั้งต่อๆไป

